

Chơi đùa em tới nghiện

Tác giả: **Lăng Hề Hề**

Rating: **18+**

Convert: **ngocquynh520**

Edit: **Vô Phong + Trang Nee**

Beta: **Trang Nee**

Nguồn: <http://diendanlequydon.com> + <http://tieu9holy.wordpress.com>

Làm ebook: **thanhbt**

Giới thiệu

Mang theo vẻ ngoài thuần khiết, du ngoạn qua tình yêu của anh.

Nội tâm sa vào ái tình, đắm chìm trong nhiệt tình của anh.

Tô Tô bình sinh không có tham vọng, chỉ muốn làm một trạch nữ (*gái lười, thích ở trong nhà*) ăn ngon ngủ ngon.

Cô chẳng những không thấy làm một con sâu gạo là đáng xấu hổ, thậm chí còn muốn lấy đó làm kiêu ngạo

Vì vậy, cô mỗi ngày quyết tâm nằm ở nhà, bên này nhìn nhìn quyển sách A, bên kia liếc liếc hình A phiến (*hình xxx*)

Tuy rằng tâm hồn cô không quá trong sáng, nhưng thân thể cô còn ngây thơ, thuần khiết hơn cả trang giấy trắng.

Nhưng rõ ràng là cô ngay cả tình yêu đầu tiên còn chưa có nói qua, đột nhiên không hiểu sao lại xuất hiện một vị hôn phu

Hơn nữa lại còn là tên béo hay chảy nước mũi, bạn nói khó mà cô ghét nhất - Mộ Tư Dạ.

Thay vì gả cho một “Heo Thần”, cô thà tìm lấy đại một soái ca để hiến thân...

Không nghĩ tới chính là người cùng cô trải qua một đêm xuân trên giường, đó lại là Mộ Tư Dạ.

Càng khiến cho cô khó có thể tin hơn là từ một viên thịt tròn, cũng có thể biến hóa thành cực phẩm soái ca.

Ai ngờ, một đêm tình lại đưa ra lửa, Mộ Tư Dạ một mực chắc chắn là cô hãm hại hắn, sau khi bị buộc kết hôn liền nhất quyết vợ chồng phải phân phòng ngủ.

Điều này khiến Tô Tô càng khoái chí, càng vui vẻ.

Chiếm lấy phòng ngủ cùng những vật dụng cao cấp đã không nói, suốt cả ngày còn xem phim XXX.

Chọc cho Mộ Tư Dạ nhất thời loạn tâm, dứt khoát ném cô lên giường.

Bắt đầu “diễn luyện” thực sự...

Mục lục

Mở đầu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Hồi kết

Mở đầu

“Ông chủ, ông chủ, gần đây có sách mới không?” Tô Tô trong tay đang cầm mấy quyển sách kinh tế học, khổ cực đưa ra một tay, nâng đỡ mắt kính của mình.

Ông chủ thấy là cô, cười mị mị từ góc lấy ra vài cuốn sách, “Đều ở đây.”

“Đã đủ rồi chứ?” Cô tiện tay lấy một quyển, mặt không đổi sắc lật xem, sau khi xác nhận không có lầm nhanh chóng đem những quyển sách này nhét vào trong ba lô của mình, thống khoái trả tiền, liền khăn cấp chạy về hướng ký túc xá.

Cũng đừng trách Tô Tô lén lén lút lút, dù sao ở đại học S đứng đầu nghiêm túc này, nếu để cho người khác nhìn thấy cô đang xem tiểu thuyết H, quả thật rất mất mặt! May mắn cô đi học coi như nghiêm túc, lại có vài phần thông minh, thành tích mỗi lần cũng rất tốt. Bất quá chính là bởi vì như vậy, cô mới càng không thể để cho người khác biết cô đang xem cái gì, nếu không để cho những người thành tích kém hơn cô thấy, sợ rằng sẽ xấu hổ và giận dữ mà chết!

“Tô Tô, cậu đã về rồi?” Lô Nguyệt Nguyệt vừa cắt đứt điện thoại với Lăng Thiệu, quay đầu liền thấy Tô Tô đem một đồng lớn manga H, tiểu thuyết H vút trên giường, không khỏi chắc lưỡi, “Cậu cậu cậu... cậu cũng đói khát quá đi?”

Tô Tô cười mị mị cầm lên một quyển sách, lật đến một trang gì đó, “Đây là hệ liệt mới nhất của tác giả tớ thích nhất, siêu cấp nóng bỏng nha! Còn có rất nhiều đạo cụ, cậu có muốn xem hay không?”

Lô Nguyệt Nguyệt vẫn không trả lời, Tô Tô lại yếu ớt nói: “Quên đi... Cậu bây giờ cần xem tiểu thuyết này sao? Lăng đại thiếu gia nhà cậu tùy thời cũng có thể đối với cậu như thế nào thì thế nha!”

Lô Nguyệt Nguyệt bị chọc tức đến giơ chân, “Tô Tô, cậu thật đáng ghét!”

“Ừ hừ!”

Lô Nguyệt Nguyệt tiêu tan cơn tức, tình ý sâu xa nói: “Tô Tô, cậu cũng nên tìm đàn ông nói chuyện yêu đương một chút, không nên cả ngày nhìn cái này...”

“Không muốn! Đàn ông không thể tìm lung tung, tớ muốn tìm một... A! Phải như vậy...” Tô Tô đem manga hướng đến trước mặt Nguyệt Nguyệt, “Đẹp trai như vậy, vóc người tốt như vậy, hử còn phải có nhiều tiền mới nuôi nổi tớ! Quan trọng nhất là... Năng lực của hử nhất định phải mạnh!”

“Yêu cầu của cậu cao như vậy, cẩn thận không ai thèm lấy!” Lô Nguyệt Nguyệt cười trêu chọc cô.

“Nguyệt Nguyệt, cậu giả ra ngoài, liền như vậy không hiền hậu nữa?” Tô Tô trừng mắt nhìn, “Tớ chính là tin tưởng, tớ nhất định có thể tìm được đàn ông như vậy! Đến lúc đó, tớ liền lập tức giả cho hử! Ha ha ha ha ha ha...”

Chương 1

Sau giữa trưa, ánh mặt trời chiếu qua kính thủy tinh tạo thành một vòng sáng chói mắt, trắng xóa một mảnh.

Tô Tô thư thái nằm trên ghế mây, trong tay đang cầm một quyển sách, chính là vô cùng thích thú. Chuyện trong sách hết sức đặc sắc, cô một chút đều không chịu bỏ qua, cô vừa đọc sách, vừa thuận tay đem rèm cửa sổ kéo xuống, bên trong nhà nhất thời tối tăm đi rất nhiều.

Nhưng Tô Tô không thèm để ý chút nào, vẫn như cũ chui vào thế giới tốt đẹp trong sách. Không khí như vậy, ngược lại thích hợp với không khí trong sách hơn, u ám, mập mờ.

Đột nhiên, ngoài cửa vang lên một hồi tiếng gõ cửa “Cốc cốc cốc”. Tô Tô cọ xát cái mũi nhỏ, bắt đầu đứng lên, đem sách tùy ý đặt trên bàn, sau đó bước nhanh tới mở cửa. Thời điểm xem “sách nào đó”, Tô Tô sẽ theo bản năng khóa cửa lại, tựa như sau khi sau khi kiểm được “sách nào đó”, phản ứng đầu tiên chính là thay bìa sách. Hành động này là thuần túy theo bản năng.

Bởi vì cha mẹ cô đối với việc giáo dục con cái rất nghiêm khắc, bọn họ yêu cầu cô làm một thực nữ nho nhã dịu dàng, qua nhiều năm như vậy, cô quả thật làm được, mặc dù ở những nơi bọn họ không thấy được, cô thật không thể nào làm một thực nữ...

Ngoài cửa hai người song song đứng thẳng, chính là cha Tô cùng mẹ Tô.

Mẹ Tô trong tay bưng khay, phía trên là một ly nước cam màu vàng, tản ra thoang thoang vị chua ngọt, bên cạnh còn có một miếng bánh phô mai thoạt nhìn hết sức mỹ vị.

Thời điểm này, cha mẹ nhất tề xuất hiện, hai người đều một bộ dạng như bụng chát đầy lời muốn nói, nhưng lại làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, cảm giác này, có chút quỷ dị! Bất quá, Tô Tô cũng cảm thấy không kỳ quái, kể từ sau khi cô tốt nghiệp đại học, cha mẹ cô cả ngày ở bên tai của cô nói

bóng nói gió. Có lẽ Tô Tô cũng không cần thận suy nghĩ, cho nên luôn không biết bọn họ rốt cuộc muốn cùng cô nói cái gì. là một người thẳng thắn, cho nên những lời nói vòng vo cô nghe không hiểu.

“Tô Tô, khát sao? Mẹ tự tay ép nước cam cho con đây! Nhân lúc còn tươi mau uống đi!” Mẹ cười đến là dịu dàng.

Liếc nhìn ánh mắt nóng bỏng của mẹ, tầm mắt Tô Tô lại chuyển tới chiếc ly: nước cam này không thể uống! Uống vào, nhất định là có một đống phiền toái! Tô Tô ở trong lòng âm thầm kết luận, mắt kính thật dày che kín chân động nơi đáy mắt, khẽ mỉm cười, “Có chuyện gì, vào phòng con rồi hãy nói!”

Mẹ Tô vẻ mặt tươi cười đi vào trước, ngồi xuống bên mép giường, ánh mắt liếc cha Tô một cái, ý bảo hẳn mở miệng nói chuyện trước. Thế nhưng cha Tô tư thế ngồi cao ngất, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, đối với ám hiệu của mẹ Tô làm như không nhìn thấy.

Mẹ Tô giận đến âm thầm hung hăng nhéo một cái lên cánh tay tinh trắng của ông, ngược lại đau ngón tay của mình; mẹ Tô bắt đắc dĩ đành phải tự mình ra mặt, bà mặt đầy ý cười nhìn Tô Tô, “Tô Tô a... Con tốt nghiệp cũng đã lâu như vậy, có tìm được công việc gì hay không?”

Tô Tô hiểu không rõ ý của bà, dựa theo tình hình thực tế đáp: “Mẹ, mẹ đừng vội! Con đã đi nộp rất nhiều hồ sơ, vẫn còn đang chờ thông báo, bất quá, cũng rất nhanh sẽ tìm được công việc!”

“Không vội, không vội! Mẹ tuyệt không sốt ruột, không tìm được việc làm mới tốt!” Mẹ Tô vội vàng trả lời.

“Cái gì?” Nào có người mẹ nào hi vọng con gái mình không tìm được việc làm?

“Ách, ý mẹ là... Tô Tô a, con xem con vốn giống như một đứa con nít, bộ dạng hoàn toàn bằng lòng với số mệnh, coi như tìm được công việc, đại khái cũng không có bao nhiêu tiền đồ... Nếu không như vậy đi, con cũng đừng tìm việc làm nữa, trực tiếp lập gia đình, như thế nào?” Mẹ Tô tha thiết nhìn Tô Tô, thấy Tô Tô một phen mờ mịt, lại nhân lúc đánh lửa còn nóng tiếp tục nói:

“Con không phải là rất thích ngồi ở nhà đọc sách sao? Sau khi lập gia đình, con cũng không cần đi ra ngoài làm việc, có thể cả ngày đọc sách con thích, không phải là rất tốt sao?”

Cả ngày đọc sách con thích... Tô Tô thừa nhận, cô bị những lời này của mẹ làm cảm động rồi. Quả thật nghĩ như vậy, nhưng mà... đàn ông có năng lực này, đại khái cũng sẽ không để ý tới cô? Mặc dù cô rất muốn phủ nhận lời Nguyệt Nguyệt nói, nhưng trong lòng vẫn hiểu, yêu cầu của cô cao như vậy, có lẽ thật sẽ không ai thêm lấy!

“Lập gia đình? con muốn lập gia đình, người khác còn chưa hẳn đã muốn!” Tô Tô lẩm bẩm một câu.

“Ai nói không ai muốn? Ở đây không phải có một sao?” Mẹ Tô từ trong tay cha Tô đoạt lấy một tấm hình, đặc ý đưa cho Tô Tô, “Con xem thằng bé trai trong hình một chút, còn nhớ rõ không? Lúc ở nhà trẻ, các con còn học chung lớp đấy!”

Tô Tô nhận lấy hình, mơ màng trong ký ức nhớ lại... Sau một hồi lâu, cô mới nhú mày một cái, chỉ vào bé trai trong tấm ảnh, lòng đầy căm phẫn nói: “Con nhớ ra rồi, hẳn là tên mập đó sao! Hắn làm cho người con thấy chán ghét... Tròn phúng phính lại xấu xí quá mức, luôn mút lấy nước mũi, bắt lấy đuôi sam của con, sau đó lại bị con một cước đạp xuống sông băng, kết quả đụng nát lớp băng, rắc rắc chìm xuống...”

Nghĩ nửa ngày lại để cho cô nhớ lại những thứ không tốt như vậy, cha Tô cùng mẹ Tô liếc mắt nhìn nhau, đồng thời im lặng nhìn trời.

Mẹ Tô cũng sẽ không cứ như vậy buông tha, bà hít sâu mấy hơi lại hướng Tô Tô nói: “Tô Tô a, con đừng bị trí nhớ trước kia che mắt! Bây giờ A Dạ lớn lên rất tuấn tú, so với khi còn bé hoàn toàn bất đồng!”

“Cùng con có một chút nào quan hệ sao?” Tô Tô vô tội hỏi ngược lại.

Vòng quanh, vòng quanh, rốt cục cũng đi tới chủ đề chính! Mẹ Tô nghe vậy, nhất thời cặp mắt sáng lên, “Không phải là “ một chút nào 』quan hệ, mà là “ vô số chút nào 』quan hệ! Tô Tô a, thật ra thì... Hẳn chính là vị hôn phu của

con!”

Ba chữ “vị hôn phu”, từ lỗ tai truyền tới thần kinh đại não, vang vọng về trong đầu Tô Tô; vị hôn phu? Cô ngay cả một người yêu cũng không có, từ nơi nào nhảy dù xuống một vị hôn phu a? Mẹ cô sẽ không phải là... Từ thời không nào xuyên qua tới chứ?

Mẹ Tô thấy Tô Tô bộ dạng ngây ngốc, vội vàng giải thích: “Thật ra thì chuyện này, còn phải ngược dòng đến ông nội đã chết của con. Năm đó, ông nội con dưới cơ duyên xảo hợp, cứu ông nội của A Dạ. Mặc dù lúc ấy con mới năm tuổi, nhưng ông nội của A Dạ đã đập bàn quyết định ngay tại chỗ để cho con làm cháu dâu của Mộ gia bọn họ. Đã nhiều năm như vậy, vốn là chúng ta cũng nghĩ chuyện này chẳng qua là tùy tiện nói chơi mà thôi, qua rồi thì quên đi. Thế nhưng ngày hôm qua, nhà bọn họ tìm tới nhà chúng ta, còn nhắc lại chuyện này!” Mẹ Tô vui vẻ nói: “Nếu như không phải là ông nội con, lấy điều kiện nhà chúng ta, làm sao con có cơ hội gả vào nhà giàu có? Cho nên đây là mệnh a! Tô Tô, con chính là có mệnh làm thiếu phu nhân a!”

Tô Tô thanh âm hô to: “Con không lấy chồng”, cũng không có hờn hờ vợ vả đáp ứng, cô có một nguyện vọng như vậy, không sai, làm một thiếu phu nhân không buồn không lo. Thế nhưng... Cô dù sao cũng là một cô gái lãng mạn, tình cảm vân vân... cũng rất cần a?

Cha Tô, mẹ Tô nhìn vẻ mặt Tô Tô thần sắc mờ mịt, thật sự không cách nào tưởng tượng ra cô lúc này đang suy nghĩ cái gì?

Bọn họ thấy Tô Tô ngồi trên ghế mây, dáng vẻ chống cằm nghiêm túc suy tính. Mẹ Tô huých cánh tay cha Tô, cha Tô bắt đắc dĩ cũng khuyên bảo: “Tô Tô a, con cả ngày đọc sách, là một con mọt sách, đơn thuần giống như tờ giấy trắng, ra xã hội cũng sẽ bị người ta lừa gạt, chẳng bằng nghe chúng ta lời nói, cứ gả đi?”

Thấy Tô Tô không trả lời, cha Tô cũng bắt đắc dĩ, ông tùy ý từ trên bàn cầm lên quyển “Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phản tư”, muốn mở ra xem một chút.

Tô Tô lơ đãng ngược mắt, phát hiện quyển sách kia đang bị cha của cô chuẩn

bị mở ra, mắt thấy sự tình sắp bị lộ! Cô giống như lửa đốt cái mông nhảy lên, liều mạng đoạt lại uyển sách, khí lực lớn đến mức ngay cả cha cô xuất thân bộ đội cũng phải lép vế.

“Đứa nhỏ này làm sao thế? Không phải là một quyển sách kinh tế học thôi sao?” Cha Tô đay mắt mê mang, đột nhiên lại nhớ tới, Tô Tô đối với sách có một loại thích sạch sẽ, ai cũng không thể động tới, ông vội hăm hực rút tay về, quay đầu nói với mẹ Tô: “Đứa nhỏ này thật là đọc sách đến u mê, đối với chuyện nam nữ hoàn toàn ngu ngốc, Ai! Vẫn là mau gả đi, chúng ta đỡ phải quan tâm.” Mẹ Tô nghe vậy, gật đầu như bầm tỏi, toàn lực đồng ý.

Sách kinh tế học? Đối với chuyện nam nữ hoàn toàn ngu ngốc? Tô Tô thiếu chút nữa bật cười, đem quyển sách kia ôm chặt trong ngực của mình, quyển sách này xác thực là “ Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phản tư”, không sai, nhưng chẳng qua là bìa ngoài thôi, nội dung bên trong hoàn toàn bất đồng.

Tô Tô luôn luôn thích xem tiểu thuyết sắc tình, vì không muốn cha mẹ phát hiện. cho nên mỗi lần đều đổi bìa sách tiểu thuyết sắc tình thành bìa sách có vẽ đạo mạo, dùng cái này che giấu chân tướng,

Nếu như cô nhớ không lầm, dưới bìa sách “ Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phản tư” này là tiểu thuyết sắc tình đứng trong thập đại thâm thư năm nay, còn là sách số lượng có hạn! Nếu như không phải ông chủ có cách đặc biệt giúp cô lấy được, cô có thể vĩnh viễn cũng không có cơ hội có nó!

Sách này H đặc biệt nhiều, nam chính nữ chính làm từ phòng bếp đến phòng khách, lại từ phòng khách lẫn đến phòng ngủ, miêu tả các bộ phận cùng thiên hình vạn trạng vận động một cách lộ liễu, làm người xem nóng máu sôi sục, kích động không thôi.

Nếu như vừa rồi cha cô mở quyển sách này ra, không biết sẽ như thế nào? Học máu? Nói không chừng còn té xỉu! Trong mắt họ, cô vẫn là học sinh ngoan an phận thủ thường, một thực nữ đảng hoàng theo khuôn phép cũ, làm sao có thể liên quan đến những loại sách bất nhã này? Tô Tô quả thực khó có thể tưởng tượng trường hợp bị cha mẹ phát hiện, không biết sẽ gây chấn động thế nào a? Trong mắt không khỏi hiện lên một nụ cười.

Vì không để cho cha mẹ sinh nghi, Tô Tô bận bịu cắt tấm ảnh chụp đi sau đó đem cha mẹ đẩy ra ngoài, bộ mặt nghiêm túc nói: “Hai người cũng đi ra ngoài, trước hết để cho con yên lặng một chút, để cho con suy nghĩ thật kỹ...”

Bộ dáng Tô Tô cấp bách như vậy, cha Tô, mẹ Tô cho là thái độ thẹn thùng của nữ nhi, liếc nhìn nhau, hài lòng lui ra ngoài.

Sau khi mời cha mẹ ra ngoài, Tô Tô một mình ngồi trên ghế mây, cầm sách lên tiếp tục xem, nhưng trong đầu luôn hiện ra cảnh tên mập chảy nước mũi dề trên người mình rên rỉ; Tô Tô nghĩ tới trường hợp như vậy, đã thấy ghê tởm, vội vàng lắc lắc đầu, đem những cảnh tượng khó coi kia đuổi ra khỏi đầu mình.

Số lần cô xem tiểu thuyết sắc tình, cô đã không còn nhớ rõ. Nhưng quyển tiểu thuyết sắc tình đầu tiên cô xem lại nhớ rất rõ, đó chính là nữ sinh tự bạch. Trong đó có một câu: cùng người bản thân mình không thích ân ái so với toàn thân trần truồng nhảy vào bồn cầu còn làm cho người ta ghê tởm hơn!

Đúng vậy, hiện tại tên mập kia chính là cho cô loại cảm giác này! Nếu như gả cho tên mập, ngày đó chẳng phải so với ngày thân thể trần truồng nhảy vào bồn cầu còn ghê tởm hơn sao?

Tô Tô đang tự ghê tởm mình, bên tay truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe, cô cầm điện thoại lên vừa nhìn, phía trên hiện tên bạn tốt Trữ Tư. Cô vừa mới nhận điện thoại, bên kia liền truyền đến thanh âm hưng phấn của của Trữ Tư, ngắn gọn dứt khoát đi thẳng vào vấn đề: “Tô Tô, buổi tối ăn mặc trang phục đẹp, tớ dẫn cậu đi ngắm soái ca!”.

“A?” Một câu nói không đầu không đuôi, Tô Tô nhất thời không phản ứng kịp.

“Tô Tô ngu ngốc! Cậu sẽ không hưng phấn đến mức không trả lời chứ? Cậu không nghe nhầm, nhà tớ bên này mới mở quán rượu, có rất nhiều cực phẩm đại soái ca, bảo đảm nhanh chóng làm mù mắt cậu! Dựa trên nguyên tắc “nước phù sa không lưu ruộng người ngoài” tớ mới tìm cậu cùng đi, chớ nói với tớ là cậu không đến nha!”

“Ngô...”

“Tớ không phải từng nói qua với cậu rồi sao? Chờ cậu tốt nghiệp, tớ liền dẫn cậu đi nhìn sóai ca, bây giờ nói một câu! Có đi hay không?”

“Đi, dĩ nhiên đi!”

Sóai ca trên thực tế như ảo tưởng, vẫn là trong tiểu thuyết hư cấu tốt!

Nếu là thường ngày, Tô Tô yêu thích yên tĩnh nhất định sẽ cự tuyệt, bất quá bây giờ cô đang bị tên mập ám ảnh, quyết định đi gặp cực phẩm sóai ca như Trữ Tư nói, coi như tự giúp mình rửa mắt! Cô nghĩ như vậy, liền vội vàng đáp ứng.

Thật ra thì Tô Tô lớn lên cũng không tệ, thậm chí có thể dung hai chữ “xinh đẹp” để hình dung, một đôi mắt to trong suốt ngập nước, mũi thon cao thẳng, đôi môi hồng diễm, dày vừa đủ, hấp dẫn mười phần; bất quá, trên mặt cô lại có một mắt kính to đùng, không chỉ đem tất cả xinh đẹp của cô che kín, thậm chí còn làm cho người ta cảm thấy ngốc trệ, khô khan.

Thời điểm học trung học, bé trai theo đuổi cô quá nhiều, lãng phí thời gian xem tiểu thuyết sắc tình của cô, sau đó cô quyết định che giấu sự xinh đẹp của mình, như thế liền có thể ngăn trở một ít đào hoa của mình!

Tô Tô chính là dung một loại hình tượng như vậy, dửng dưng xuất hiện trước mặt Trữ Tư. Mà Trữ tư trên người vài vóc không nhiều, còn trang điểm xinh đẹp, không nhìn được quở trách cô một trận, lại bị Tô Tô cười phản bác lại: “Tớ tới nhìn sóai ca, cũng không phải là cậu sóai ca! Mặc xinh đẹp như vậy để làm gì? Hơn nữa, cậu làm hoa tươi còn tớ cam nguyện làm lá xanh làm nền, như vậy không tốt sao?”

Trữ Tư mâu quang chột lóe, cảm thấy như vậy xác thực tốt hơn! Vì vậy cô ôm Tô Tô mừng rỡ, “Tô Tô, tớ thật sự yêu cậu chết mất! Cậu cứ yên tâm, tớ nhất định giới thiệu sóai ca cho cậu biết!”

Tô Tô là loại điển hình “có tặc tâm, không có tặc đảm”, mặc dù miệng nói

từng trải việc đời vô số, nhưng mà cô vẫn là lần đầu tiên tới bán bar – nơi xảy ra diễm ngộ tần số rất cao.

Sau khi bị Trữ Tư mang vào quầy rượu, Tô Tô vừa đi, vừa tò mò nhìn quanh, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn hơi đỏ lên, ánh đèn nơi này làm cô thấy chóiang vàng; âm nhạc sống động mập mờ làm tim cô đập rộn lên.

Trữ Tư coi như khách quen ở đây, dọc theo đường đi, không ngừng có người đàn ông nâng chén, đến tìm cô nói chuyện. Cô cũng không lạnh không nóng ứng phó, trong mắt phong tình mười phần; nhưng một người nước ngoài ngũ quan thâm thúy kéo nhẹ cánh tay Trữ Tư thì thân thể của cô lập tức lại gần.

Ánh đèn ngũ sắc ở quầy rượu lóe lên, ánh đèn mê ly, chiếu vào trên mặt chỉ còn lại朦胧 lung, thân ảnh cũng phản phát nhuốm một tầng ánh sang. Tuy nhìn không rõ, nhưng Tô Tô đứng gần Trữ Tư, cô ngơ ngác nhìn người nước ngoài ở trên người Trữ Tư di động, lớp vải thật mỏng không ngăn cản được nhiệt tình của họ, Bọn họ trước mặt mọi người nồng nhiệt hôn nhau, lục lọi, tiếp tiến vào sàn nhảy, không cố kỵ chút nào phóng thích nhiệt tình.

Tô Tô bịt mắt, Trữ Tư như thế nào... như thế nào to gan như vậy! Bất quá, Trữ Tư coi như là người thầy phổ cập kiến thức cho cô. Hai người rất thân, khi còn bé, tiểu thuyết sắc tình của cô đều do Trữ Tư cho; nhưng bây giờ Tô Tô ngoại trừ tư tưởng bỉ ổi một chút, hành động cử chỉ cũng rất ngây thơ thuần tình.

Giờ phút này, nhìn thấy Trữ Tư cùng người nước ngoài tuần lãng, loại ảnh A ngay trước mắt được người thật trình diễn, Tô Tô nhất thời cảm giác toàn thân mình máu nóng xông lên não, trên mặt nóng như nước thủy triều dâng lên. Cô cắn môi dưới, quay đầu đi, nhưng phản chiếu của mắt kính vẫn thỉnh thoảng hiện lên những hình ảnh này.

Trữ Tư từ trong nhiệt tình khôi phục một chút lý trí, không chút nào ngượng ngừng nói với Tô Tô: “Trước mặt quẹo phải có một phòng VIP, cậu trước qua đó chờ tớ.”

Tô Tô gạt đầu một cái, che đi hai gò má nóng bừng, trong đám người đi chuyển đi về phía trước; nhưng không nghĩ tới trong đám người luôn có

những bàn tay xuất hiện, không phải sờ ngực cô, chính là sờ phía sau lưng, Tô Tô khẩn trương kẹp chặt chân bước nhanh đi.

Thật vất vả mới đến nơi Trữ Tư chỉ, nhưng là một trái, một phải đều có phòng, cái nào mới phải? Tô Tô có chút do dự đứng tại chỗ, trong lòng lưỡng lự không biết.

Tô Tô lại gần cánh cửa, cẩn thận ghé tai lên cửa nghe động tĩnh bên trong, tựa hồ thanh âm gì cũng không có; đang lúc Tô Tô ngây người, cửa lại đột nhiên mở ra! Tô Tô nhất thời trọng tâm không vững, cả người thẳng tắp lao về phía trước.

Tô Tô nhắm chặt hai mắt, chờ đợi đau đớn, nhưng đau đớn tính không đến, ngược lại phía dưới truyền đến một hơi nóng xông vào mũi, hun đến hai lỗ tai cô nóng lên.

Tô Tô mở mắt ra, đối diện là một đôi mắt sắc bén như ưng, quang mang nơi đáy mắt giống như u trầm, sâu không lường được, phía dưới truyền đến tim đập, Tô Tô dời mắt xuống phía dưới, thấy được thân thể to lớn tinh tráng của hắn, còn có phía trước ngực áo sơ mi bị nhuộm màu rượu hồ phách.

Nhìn thủy tinh tan nát đầy đất, Tô Tô ảo não vạn phần, đều do cô không tốt, không có việc gì lại ghé sát vào cửa người ta!

Khi Tô Tô lén lút ghé vào trên cửa thì người trong phòng đang cầm ly rượu cốc-tai đi ra ngoài. Cửa vừa mở ra, Tô Tô liền bị mất trọng tâm, cả người không cẩn thận đụng phải, ngay tiếp theo toàn bộ ly cốc-tai đều hất lên áo sơ mi của hắn.

“Nằm sấp như vậy đủ chưa?” Thanh âm khan khan trầm thấp từ dưới thân yếu ớt vang lên, Tô Tô nhất thời rùng mình một cái.

“Tôi, tôi... không đúng... xin lỗi, tôi lập tức đứng lên.” Tô Tô vừa nói xin lỗi, vừa đứng dậy, nhưng trong rối ren mới bò đến một nửa, gót chân sau lại đụng lên cửa, “Rầm” một tiếng, lại nặng nề ngã xuống trên thân người kia, vừa khéo ngực đè lên vị trí trọng điểm của người nọ.

Nhất thời, hai người cũng ngây ngẩn cả người.

Mộ Tư Dạ lúc này im lặng cực độ, hần thể nào không nghĩ đến, thỉnh thoảng ra ngoài mua cái say lại còn phải đựng chuyện như vậy.

Hôm nay ông nội đặc biệt tìm hần nói chuyện, hần không giải thích được liền có một vị hôn thê chưa từng gặp. Hần bây giờ không cách nào nhìn được, trong nhà đột nhiên tiếp nhận một người phụ nữ, hơn nữa còn là người kẻ bên gối mình! Hiện tại hần nghĩ tới chuyện này, trong lòng phiền não không thôi, không thể làm gì khác hơn là dung rượu để làm tê dại mình.

Hần ngồi dậy, dáng vẻ ngạo mạn nhìn chằm chằm Tô Tô cũng đang ngược mắt nhìn hần. Trong nháy mắt, tài tình từ góc độ trên cao nhìn xuống liền nhìn vào phần vải thật mỏng bao bọc bộ ngực của Tô Tô, cảnh xuân kiều diễm, nhìn không sót một cái gì.

Cổ họng Mộ Tư Dạ đột nhiên nóng rực, bụng dưới chột chặt lại, một loại cảm giác kỳ diệu khó có thể không chế chột từ dưới bụng bay lên. Hần là đàn ông, còn là người đàn ông từng kích bách chiến, liền rất rõ ràng loại dục vọng này đến từ đâu.

Nhưng loại vệt con xấu xí ngốc trẻ này không phải khẩu vị của hần, Mộ Tư Dạ thầm nghĩ, đưa tay đang muốn đẩy Tô Tô lại vừa đúng lúc Tô Tô khẽ nâng hai tròng mắt.

Không có mắt kính gọng đen ngăn che, xuất hiện trước mắt hần là dung nhan xinh đẹp tới cực điểm, ánh mắt như nước long lanh vô tội vô cùng, đây quả thực là... ánh mắt thuần khiết, dung nhan mị hoặc! Cổ họng Mộ Tư Dạ khô khốc, dục vọng phía dưới bụng cơ hồ khó có thể không chế.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi! Đều là do tôi không tốt.” Tô Tô giùng giàng bò dậy, vội vàng cúi rạp người, nói xin lỗi.

Mộ Tư Dạ lại lần nữa có được góc ngắm tuyệt mỹ, thấy cô trước ngực trắng nõn đầy đà, trong nhất thời, hần chỉ cảm giác mình máu nóng sục sôi, cơ hồ khó có thể không chế.

Tô Tô thấy hấn đứng thẳng dậy, ngồi trở lại ghế sa lon màu đỏ, ánh mắt phức tạp quay mặt qua chỗ khác, cho là hấn còn đang tức giận, bất đắc dĩ tiến lên phía trước nói: “Bằng không như vậy đi, anh cởi áo sơ mi xuống, tôi giúp anh mang đi giặt sạch?”

Mộ Tư Quay quay mặt lại, hai tay khẽ nhếch, không tỏ rõ ý kiến nhìn cô, khuôn mặt bình tĩnh không nói lời nào.

Tô Tô thở dài, ngồi dọc theo ghế sa lon, một bên thấp thỏm bất an, một bên đưa tay cởi nút áo sơ mi của hấn, chỉ chốc lát sau, áo sơ mi liền bị cô lột ra, lộ ra cơ bắp to lớn anh tuấn của hấn, da thịt màu đồng phiếm nhàn nhạt ánh sáng.

Tô Tô nuốt một ngụm nước bọt, theo bản năng liếm liếm môi khô, nhưng động tác vô ý này lại làm cho dây cung tự kiểm chế của Mộ Tư Dạ đứt hoàn toàn, dục vọng phía bụng dưới xông thẳng lên đầu. Tay thon dài của hấn đột nhiên kéo lại Tô Tô muốn xoay người rời đi, đem thân thể cô xoay tròn một vòng ngồi vào trên chân mình, tay phải đỡ lấy gáy cô, môi nặng nề che phủ lên. Đầu lưỡi ướt mềm trơn trượt thăm dò vào trong miệng của cô, khéo léo kích động dục vọng.

Đại não Tô Tô nhất thời cứng đờ, trước mắt trống rỗng, toàn thân giống như điện giật, khăn trương căng thẳng đứng lên. Người đàn ông này chẳng lẽ hi vọng cô dùng phương thức này nói xin lỗi sao? Nhưng... Đây là nụ hôn đầu của cô nha! Còn là nụ hôn đầu cô giữ gìn hai mươi hai năm, ô ô...

Bất quá, cô lại nghĩ đến chiếc áo giá trị không rẻ kia, cô đại khái cũng không có tiền bồi thường, huống chi, tiền của cô còn phải giữ lại mua tiêu sắc tình. A, còn có những tiêu thuyết số lượng có hạn đắt giá nữa! Kia... Để cho hấn hôn một cái tốt lắm...

Dù sao cô cũng đã trưởng thành, vẫn luôn muốn tìm một người đàn ông chất lượng tốt hiển hôn, người đàn ông này thoát nhìn chất lượng hoàn toàn tốt, tặng nụ hôn đầu cũng không thua thiệt nha!

“Không chuyên tâm?” Mộ Tư Dạ tựa hồ nhận thấy suy nghĩ của cô bay đi, ôm chặt cô hơn, càng chôn sâu hơn, cô gái này... Thật đúng là một ma nữ!

Hắn vốn chỉ là muốn đùa dai, trêu chọc cô một chút. Nhưng sau khi hôn rồi, cư nhiên bắt đầu luyện tiếu hương vị này, đặc biệt là ánh mắt của cô, giống như một loại nam châm hút chặt lấy hắn.

Tô Tô không hề nghĩ loạn nữa, phối hợp đến gần hắn, không lưu loát đáp lại hắn. Thấy cô cũng không phản kháng, thân thể càng phát ra kích động, ở trên mặt cô vừa hôn vừa liếm, hai tay cũng không nhàn rồi, vừa sờ vừa nhào nặn, chỉ chốc lát sau, Tô Tô sa vào trong kích hôn, quần áo trên người đã bị hắn cởi bỏ.

Bộ ngực Tô Tô như một đôi thỏ trắng nhảy ra ngoài, bị Mộ Tư Dạ một phen nắm lấy, Tô Tô sững sốt, cả người cơ hồ muốn bật lên. Nhưng Mộ Tư Dạ lại ấn cô vào trong ngực, ở trên vành tai cô gặm cắn, tiếng thở dốc vang dội bên tai của cô, hắn xấu xa nói: “Tiểu yêu tinh, không phải mới vừa vẫn còn rất hưởng thụ sao?”

“Anh, anh nói vậy!” Tô Tô rõ ràng là giọng căm hận mắng ra miệng, nhưng không biết tại sao, những lời này mắng ra lại mềm nhũn, một chút thuyết phục cũng không có, thậm chí mang theo vài phần run rẩy.

Đầu ngón tay của hắn tà ác vẽ vòng tròn trước đầu ngực cô, từ từ kích thích, “Có nói vậy hay không, thử qua mới biết, àn?” Thanh âm dễ nghe phát ra liên cúi đầu tới gần, há mồm đem hồng tiêm nho nhỏ kia nhét vào trong miệng.

Uớt át vây quanh, kích thích trêu đùa, kích thích trước ngực làm cho Tô Tô từ trong mê say thức tỉnh, cô có chút sợ hãi mà nghĩ muốn đẩy hắn ra, “Không, không muốn!”

Mộ Tư Dạ bất quá muốn đùa cô một chút, nhưng đáng chết, phản ứng sinh lý của mình cư nhiên càng kịch liệt hơn. Dù sao mọi người đều là ra ngoài tìm thú vui, nếu đã đến nơi này, chung quy cũng không phải loại phụ nữ đàng hoàng đi? Nói không chừng, đây còn là thủ đoạn đón tiếp của cô!

Ôm chặt ý nghĩ như vậy, Mộ Tư Dạ càng không muốn buông cô ra, chính là ôm cô càng chặt hơn, căn bản không để cho cô có cơ hội phản kháng. Cô giãy giụa, thậm chí càng thêm kích thích ham muốn của Mộ Tư Dạ. Khí lực của hắn thật sự quá lớn, Tô Tô bị hắn giam cầm vào trong ngực, căn bản không

cách nào nhúc nhích, cô chỉ cảm thấy, thân thể của mình àng ngày càng mềm, càng ngày càng mềm, sắp mềm thành một cái đầm xuân thủy...

Đầu ngón tay thon dài của Mộ Tư Dạ sờ soạn giữa bắp đùi cô, rất nhanh liền âm thầm tiến vào dưới váy của cô. Tô gấp đến độ thiếu chút nữa thét chói tai, nhưng đôi môi đỏ mọng lại lần nữa bị Mộ Tư Dạ bao phủ lên, chỉ còn lại thanh âm nghe ngào nức nở như có như không.

Đầu ngón tay Mộ Tư Dạ chạm được vào mép quần lót của cô, ngăn cách bởi một lớp vải thật mỏng, hoa hạc của cô nhô ra. Nơi này chưa bao giờ bị người khác thăm dò qua, chột bị kích thích như vậy, Tô Tô trong lòng sợ hãi. Nhưng thân thể lại bởi vì kích thích mà hưng phấn khẽ run lên, ngực không ngừng theo hô hấp phập phồng.

Thấy Tô Tô không hề giãy giụa kịch liệt nữa, ngón tay Dạ càng thêm không chút kiêng kỵ, đầu ngón tay khơi mào quần lót, từ từ dò xét đi vào. Ngón tay lạnh như băng dừng trước hoa hạc của cô nhẹ nhàng đụng chạm. Trong nháy mắt, một dòng điện từ bàn chân Tô Tô thẳng hướng dây thần kinh trên đầu chạy tới, khoái cảm kỳ diệu làm cho cô không tự chủ đắm chìm vào.

Cái tay kia, không ngừng trêu chọc hoa châu nhạy cảm của Tô Tô, trong hoa huyết không ngừng chảy ra chất lỏng sền sệt trong suốt, làm quần lót Tô Tô dần dần ướt đầm; chưa bao giờ có khoái cảm cực độ như vậy làm cho Tô Tô không nhịn được rên rỉ thành tiếng. Trong đầu cô bắt đầu hỗn loạn, không biết kế tiếp nên làm những gì, là như thế này trầm luân đi xuống, hay là tiếp tục giãy giụa? Cô không nghĩ ra, cũng không cách nào suy nghĩ...

Loại cảm giác này giống như vai nữ chính trong tiểu thuyết sắc tình đi... Sẽ hạnh phúc sao? Có lẽ sẽ đau...

Hắn ngậm môi của cô, dùng sức mút, môi lạnh như băng từ từ trở nên nóng bỏng, Tô Tô phảng phất giống như mê muội đi theo tiết tấu của hắn, cùng hắn gắn bó như môi với răng. Thân thể của cô đã tuôn ra lửa, cả người cũng thành một thác nước rồi, trên người da thịt nổi lên sắc hồng; nếu nói dục hỏa đốt người, cũng không hơn gì cái này chứ?

Chương 2

Thời điểm Tô Tô hoàn toàn rơi xuống, bên ngoài truyền đến một hồi tiếng gõ cửa dồn dập.

Trong mê ly điên cuồng, bị tiếng gõ cửa làm cho thức tỉnh, Tô Tô đột nhiên đẩy hẳn ra, ý thức lấy hai tay nhanh chóng che đi mảnh xuân quang, hốc mắt rung rung, khăn trương mặc quần áo vào; chỉ cần vừa nghĩ tới mới vừa rồi, mình biểu hiện cực độ táo bạo, Tô Tô liền thấy xấu hổ muốn chui xuống đất; cô mới vừa rồi rốt cuộc đã làm cái gì? Chẳng lẽ thật chính là bị vai nữ chính trong tiểu thuyết khiêu dâm nhập vào thân sao?

“Shit!” Mộ Tư Dạ thầm mắng một tiếng, trên mặt tức giận vì chưa thỏa mãn dục vọng.

Nhưng mà lúc này, Tô Tô đã mặc xong, Mộ Tư Dạ không có biện pháp, chỉ có thể giương mắt nhìn vóc người nhỏ bé đầy đặn của cô; đợi sau khi mặc vào đầy đủ, thanh âm mới không khan khan hô: “Vào đi!”

Để thuận tiện cho các phục vụ viên, cánh cửa phòng luôn luôn không bao giờ khóa lại. Sau khi nghe được tiếng hồi đáp, từ ngoài cửa hé vào khuôn mặt trang điểm đậm, dáng vẻ thăm dò, “Vị tiên sinh này, thật quý rầy! Tôi đang tìm một người... Tô Tô, cậu thật ở chỗ này!”

Trữ Tư sau khi trở lại phòng VIP, không thấy bóng dáng Tô Tô đâu, cô vòng cả quầy rượu một vòng, như cũ vẫn không tìm thấy cô ấy, không khỏi có chút lo lắng, chỉ sợ Tô Tô đã xảy ra chuyện. Cô chỉ là mang Tô Tô tới đây xem cho biết, người ở đây rất phức tạp, vạn nhất xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cô cũng không có biện pháp, đành phải gánh trách nhiệm với cha mẹ Tô Tô! Bất đắc dĩ, cô mở cửa một trong số những phòng VIP, thật may là ngay lần đầu tiên đã tìm thấy Tô Tô.

Lúc này dấu vết kích thích trên mặt Tô Tô chưa rút đi hoàn toàn, sắc mặt của cô hồng lên một mảnh, tứ chi mềm nhuyễn vô lực.

Mộ Tư Dạ lạnh lùng trừng mắt nhìn Trữ Tư một cái, quay qua nhìn về phía Tô Tô: “số điện thoại di động?”

“A?” Tô Tô nhất thời không phản ứng kịp.

Mộ Tư Dạ thần thái cao ngạo nghiêng về phía cô, đưa tay vào túi áo trên của cô, lấy ra điện thoại di động, ngón tay thon dài mau lẹ ấn xuống liên tiếp những con số. Rất nhanh, một hồi tiếng chuông dễ nghe từ trong túi áo tây trang của Mộ Tư Dạ vang lên.

Sau khi nghe được tiếng chuông, lúc này Mộ Tư Dạ mới hài lòng đưa điện thoại di động trả lại, nhàn nhạt nói câu: “Chờ điện thoại của ta.” Sau đó, hần nhắc lên áo tây trang rồi đi, khi đi ngang qua nhìn thoáng Trữ Tư, hung hăng huých cô.

Đàn ông chưa thỏa mãn dục vọng, bình thường không thể nói lý.

Thấy hành động trẻ con của Mộ Tư Dạ, Tô Tô trong đầu chợt nhớ lại những lời này, sau đó, cô đột nhiên bật cười. Nụ cười này đưa ảo não cùng ngượng ngùng, tất cả đều biến mất.

Đã thấy tiểu thuyết khiêu dâm, không phải là không mong đợi kiểm nghiệm qua thực tế, nếu như lần đầu tiên thử nghiệm, liền gặp phải người đàn ông đẹp trai như vậy, cũng không coi là thua thiệt đi? Tô Tô ở trong lòng tự an ủi mình.

Trữ Tư thấy Tô Tô một lát thì cười, một lát lại trầm tư, kỳ quái lấy mu bàn tay đặt lên trán Tô Tô thử kiểm tra nhiệt độ: “Tô Tô, cậu không có phát sốt đấy chứ?”

“Tớ rất khỏe, một chút cũng không có.” Nhớ tới mới vừa rồi một hồi điễm ngộ, Tô Tô nói xong lời này có chút chột dạ.

“Người đàn ông vừa rồi là ai?” Trữ Tư hứng thú nhìn chằm chằm Tô Tô, thử dò xét nói: “Hắn muốn số điện thoại di động của cậu, chẳng lẽ hai người mới vừa...”

“Cậu cũng nói, hấn vừa mới biết tớ, tớ làm sao biết hấn là ai chứ?” Tô Tô hỏi ngược trở lại.

Thật may là Trữ Tư toàn bộ ý nghĩ đều đặt ở trên người đàn ông cô mới săn đêm nay, nên sự hiếu kỳ đối với Tô Tô đến đây là dừng, không truy hỏi.

Ngay đêm đó, Tô Tô khi trở về đến nhà, tắm nước nóng sau đó ở trên giường lăn qua lăn lại, không ngủ được, trong đầu hiện lên, tất cả đều là hình ảnh của người kia. Thật vất vả mới ngủ thiếp đi, thế nhưng mộng xuân liên tiếp... Cho đến buổi sáng khi tỉnh lại, mới phát hiện quần lót mình ướt một mảnh... Mặt của cô nóng lên, cái này thật đúng là không phải là hiện tượng tốt!

Tô Tô vốn cho là mình cùng người đàn ông kia sẽ không có quan hệ, nhưng cái ngày đó rất nhanh lại đến.

Tô Tô công việc còn không có tìm được, lười ở nhà như sâu gạo, vốn cho là cũng cảm thấy rất hạnh phúc, nhưng chuyện hẹn hò, vẫn bị người nhà nhắc tới. Tô Tô thở dài một cái, lại bắt đầu phiền não, bé mập ác tâm như vậy sắp trở thành chồng tương lai của cô, còn phải cùng hấn ân ái? Đánh chết cô cũng không muốn!

Nhưng mà nếu như cô không đi, ngày mai mẫu thân khẳng định sẽ nghĩ biện pháp cứng rắn lôi cô đi! Trái lo phải nghĩ một hồi lâu, cũng không nghĩ ra biện pháp gì hay, định hẹn Trữ Tư đến quán bar lần trước. Cô nghĩ nếu như có thể tìm một người đàn ông tuấn mỹ, vóc người lại đẹp, mình sẽ tình nguyện đem lần đầu tiên hiến tặng cho hấn!

Trữ Tư vốn cũng rất tò mò Tô Tô tại sao lại chủ động tìm cô đi quán bar, đi đến quán bar sau đó mới phát hiện, Tô Tô thoát nhìn tâm tình rất kém. Sau khi nghe Tô Tô sắp gả cho một bé mập, liền cười đến nghiêng trước ngã sau: “Ha ha ha... Tô Tô, cậu nói cậu bị một bé mập đè ở dưới? Ha ha!”

“Trữ Tư cậu còn cười, tớ liền không nói chuyện với cậu nữa!” Tô Tô buồn bực trừng mắt nhìn cô một cái, không phải là đang kể khổ với cô sao? Cô cứ nhiên cười thành như vậy...

“Tốt lắm, tốt lắm, tớ không cười cậu! Đến, tớ mời cậu, chúc cậu tìm được

một lão công tốt.”

Tô Tô cùng cô cụng ly, một hơi uống hết. Nhưng mà Tô Tô tử lượng không tốt lắm, mới uống mấy ly đã cảm thấy có chút không tỉnh táo, cô để ly rượu xuống, nói với Trữ Tư: “Tớ còn chưa muốn uống quá nhiều, nếu quả thật uống say, hoa mắt, tớ sẽ không tìm được trai đẹp.” Tô Tô đứng dậy, xoay người đi vào phòng hoá trang trang điểm lại.

Đến phòng hoá trang, cô trước tiên đem mắt kính tháo xuống, lại đem áo khoác mặc cởi ra, bắt đầu trang điểm cho mình. Cô đề sát mặt vào gương nhìn mặt mình, đáng tiếc gương mặt cô xinh đẹp như vậy. Ai~ Sớm biết thì trước kia không nên lấy kính che đi, cho đến bây giờ còn là người cô đơn, đã vậy còn vội vã bắt đi xem mắt, ô ô...

Tô Tô có chút xiu vẹo lắc lư từ phòng hoá trang đi ra, ở trên hành lang không cẩn thận đụng vào ngực một người, cô vội hướng đối phương nói xin lỗi:” Xin lỗi, xin lỗi...”

“Tiểu thư, cô cứ như vậy không thể đợi, muốn phá hư đầu sao, hửm?” Thanh âm quen thuộc dễ nghe cất lên.

Tô Tô ngẩng đầu lên, không khỏi sợ hết hồn, người đàn ông này, không phải chính là người đàn ông ở phòng VIP kia sao?

Còn chưa kịp nói chuyện, người đàn ông đã kéo Tô Tô đi, môi mỏng ghé sát lỗ tai của cô:”Cô uống say rồi?”

Mộ Tư Dạ nhìn Tô Tô từ trên xuống dưới, cô hôm nay ăn mặc yêu mị như vậy làm gì? Đáng chết, trên mặt còn mang theo say rượu mị thái, bởi vì trang điểm, ngũ quan cô thoát nhìn càng thêm sắc sảo, còn có một cổ cảm giác phong tình vạn chủng. Người phụ nữ này, bất quá chẳng qua là từng cùng hắn gặp qua một lần, nhưng vừa nhìn thấy cô tư thái yêu mị như thế, còn uống đến say khướt xuất hiện ở quán bar không đứng đắn này, hắn đột nhiên cảm thấy rất tức giận, nhưng mà tại sao lại tức giận? Ngay cả hắn cũng không rõ ràng. Bất quá, hắn phát hiện trừ bỏ tức giận bên ngoài ra ra còn có một loại gọi là “dục vọng” cảm xúc ở trong cơ thể hắn tự nhiên sinh ra.

Hắn ôm thân thể mềm mại của cô vội vàng hướng phòng mình đi đến, lần trước mắt không chế, không kiểm soát được ý niệm trong đầu, từ một khắc nhìn thấy hắn, cô chưa từng có phản kháng, cô cố gắng ngược lên, cùng hắn môi chạm môi răng chạm răng quần lẩy nhau chặt chẽ, có lẽ là thực sự say nên người cũng lớn mật lên rất nhiều, chủ động rất nhiều.

Cô đáp lại khiến cho Mộ Tư Dạ càng thêm hưng phấn, hai tay hắn không thể chờ đợi vuốt ve y phục, trượt lên mép áo của cô, nhẹ nhàng cởi ra nội y của cô, không chút do dự vuốt ve lên gò bồng đảo mềm mại của cô. Môi của hắn từ trên môi cô rời đi, kéo theo một dòng tơ trắng mờ ám, môi hắn lại đi xuống khám phá, cách thật mỏng vải vóc ngấm vào đầu vú của cô, hôn nơi đó càng thêm rõ nét, đỏ tươi.

Tô Tô “Ừ... a... a...” rên rỉ, thân thể căng thẳng, đầu lưỡi của hắn vô cùng linh hoạt, bắt quá mới chỉ là ở trên đầu vú ngao du đã khiến cho Tô Tô sung sướng giống như bay lên chín tầng mây.

Kế tiếp, Mộ Tư Dạ ở trên người cô hoành hành, vì muốn mang đến cho cô càng nhiều hơn hưởng thụ, hắn bế cô đến ghế sofa, môi ngấm đầu vú cô, đầu ngón tay không biết từ lúc nào thì đã đẩy ra mép quần lót của cô, trượt vào huyết giữa hoa, ở sâu trong hoa kính ma sát qua lại hai bên.

Tô Tô cho tới bây giờ cũng chỉ là tưởng tượng mà thôi, chưa từng chịu kích thích như vậy. Chỗ kín nhạy cảm bị Mộ Tư Dạ qua lại trên đầu, mãnh liệt kích thích, khiến cho hạ thân của Tô Tô run rẩy không dứt, rất nhanh miệng hoa kính liền giống như dòng suối nhỏ chảy róc rách, mật hoa trong suốt sền sệt chậm chậm chảy ra.

Mộ Tư Dạ ban đầu nhìn thấy cô bề ngoài quyến rũ, cho rằng cô tình trường rất lão luyện, nhưng phản ứng trước mắt của cô không lưu loát như thế, hắn thậm chí còn cảm giác được hoa kính của cô hết sức chặt, trái tim thoáng một hồi mừng như điên, chẳng lẽ cô còn là xử nữ? Nhưng mà... tiếng rên rỉ của cô nghe thật dễ xúc động, mê người, có hay không ở dưới người đàn ông khác, cô cũng như vậy dâm dăng? Nhìn cô đôi mắt mị hoặc vô cùng, tim hắn trầm xuống...

Mộ Tư Dạ nóng lòng muốn chứng minh suy đoán của mình, không thể chờ

đội liền cởi ra quần lót của cô, đem phân thân của mình để trên hoa mật của cô, nhất động liền xông vào trong thân thể của cô...

“A!” Tô Tô đang đắm chìm trong khoái lạc, đột nhiên xông tới đau đớn khiến cho cô thét chói tai ra tiếng, đau đớn như vậy khiến cho cô từ trong tình dục tỉnh táo lại: “Thật là đau...”

Tô Tô chỉ cảm thấy một hồi đau đớn trời đất đảo lộn đem cô biến đổi, hạ thân bị xé rách đau đớn khiến cho trên mặt cô mồ hôi lạnh toát ra, cô cắn môi dưới, cắn hận nhìn chằm chằm Mộ Tư Dạ.

Tô Tô muốn giãy giụa, nhưng Mộ Tư Dạ thật mạnh mẽ chân áp cô, cô nơi đó thật chặt, loại này chặt chẽ thật quá mất hồn, hắn không nhịn được ở trong thân thể cô ra vào. Tô Tô còn đang giãy giụa, nhưng bị hắn cố ý trêu đùa, cùng với không ngừng luận động, rất nhanh, một cảm giác thoải mái từ đầu ngón chân cô bắt đầu tràn lên, làm cô không nhịn được kêu rên ra tiếng, thoải mái nhanh muốn ngất đi.

“Gọi tên ta, Mộ Tư Dạ...” Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô sắp bất tỉnh, lúc này mới nhớ tới cô còn chưa biết tên của hắn, liền vỗ nhẹ mặt của cô, khiến cho cô gọi tên mình.

“Mộ Tư Dạ...” Tô Tô cúi đầu kêu một tiếng, thanh âm mập mờ mềm mại, khiến cho Mộ Tư Dạ cơ hồ không khống chế được điên cuồng muốn cô. Hắn nhanh chóng đem phân thân của mình ra vào càng nhanh, mỗi một lần càng dùng sức, cho đến khi hai người đạt đến đỉnh sung sướng...

Không biết qua bao lâu, hắn nghe được điện thoại của Tô Tô đổ chuông, mà lúc này, Tô Tô không biết là bởi vì thể lực hao tổn hay bởi vì uống rượu say, đã ngủ thật say rồi, chỉ còn mình hắn nhất quyết không tha, dây dưa không nghỉ, hắn rất không thích bị quấy rối hăng hái nên định thay cô tắt máy.

Tô Tô mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy mình một hồi mộng xuân, cho đến buổi sáng lúc mở mắt ra, cả người đều cảm thấy đau đớn phảng phất như bị nghiền nát, đau đớn vô cùng. Đang lúc cô tỉnh ngủ tiếp, lại bị một người đàn ông vỗ nhẹ mặt nói: “Điện thoại.”

“Oh.” Tô Tô mơ mơ màng màng nhận lấy điện thoại di động: “Alo?”

“Tô Tô a, con làm sao lại còn đang ngủ chứ? Thân thể có phải không thoải mái không? Mẹ Tô ân cần hỏi.

Tô Tô dụi mắt ngồi dậy: “Hiện tại mấy giờ rồi?”

Mẹ Tô cất cao giọng: “Sắp mười giờ rồi! Nhanh lên một chút ăn mặc, trang điểm, tới ngay khách sạn Hỉ Lai Đăng! Nhớ nhờ Trữ Tư lái xe đưa con tới đây, nếu không sẽ tới trễ”.

Trữ Tư? A... Đại khái là giúp cô nói dối, giải thích vì sao cô trắng đêm không về.

“Con không muốn đi...” Tô Tô nghe mẹ thanh âm bén nhọn, kéo chần qua, lật người lại muốn nằm xuống, hôm nay là ngày cô gặp mặt, chẳng những phải gặp cái tên bé mập đó, nói không chừng còn có thể bị buộc phải cưới... Nghĩ tới điều này, cô cảm thấy nhút đầu không dứt, cô hiện tại vẫn còn loáng thoáng chút men say cho nên mới dám nói chữ “không” với mẹ.

Nhưng cô còn chưa có nằm xuống, liền bị một đôi tay mạnh mẽ kéo, Tô Tô tức giận liếc hẳn một cái, trong điện thoại lại truyền tới thanh âm mầu thân, tựa hồ là bị cô chọc tức: “Đây chính là quan hệ đến cả đời hạnh phúc của con, cho nên con nhất định phải lên tinh thần, cố gắng lên, cố gắng lên, nạp thêm nhiên liệu!”

“Mẹ...” Tô Tô mặt mơ màng, hai mắt buồn ngủ híp lại, ngáp không ngừng, thêm cái gì nhiên liệu chứ?...

Mẹ Tô lại tức giận nói: “Ông của đôi phương đã đến, con còn không mau tới đây, mẹ liền đoạn tuyệt quan hệ mẹ con với con!”

Tô Tô buồn bực cúp điện thoại, bắt đầu mặc vào quần áo, di? Bây giờ từ hộp đêm chạy tới khách sạn? Cô tiếp tục cúi đầu nhìn y phục của mình, mặc quần áo ở trước mặt người đàn ông xa lạ, cô vào phòng tắm rửa mặt, sau khi đi ra, mặt mũi hường hẳn nở nụ cười:” Cảm ơn anh.”

Mộ Tư Dạ đứng tại chỗ, nhìn cô nụ cười nhợt nhạt, giờ phút này cô cũng không có trang điểm lại khiến cho hấn rất là rung động, cặp mắt kia thật rất đẹp! Hấn giờ phút này hận không thể ấn cô lên giường, lại một lần nữa.

Tô Tô vừa mới xoay người đi, Mộ Tư Dạ đột nhiên bắt được tay cô: “Buổi sáng theo ta!”

“A? Không thể được” Tô Tô lắc đầu một cái: “Tôi buổi sáng còn có việc!” Làm sao có thể được? Nếu như cô không đi gặp mặt, mẹ cô thật sẽ cùng cô đoạn tuyệt quan hệ mẹ con, bà luôn nói được là làm được.

“Tôi bất kể, dù sao sáng nay cô cũng phải theo tôi” Mộ Tư Dạ hừ một tiếng, lôi kéo cô hướng ra ngoài đi.

Tô Tô nghĩ tới mẹ cần nhần, lải nhải mắng liền nhứt đầu không thôi, cho đến khi Mộ Tư Dạ mang cô tới Hỉ Lai Đằng, tâm trạng cô mới buông lỏng: “A? Anh cũng tới nơi này à?”

Mộ Tư Dạ không biết có phải hay không là không có ý kiến, không trả lời cô, chẳng qua là lôi kéo tay cô thẳng hướng khách sạn đi, Tô Tô suy nghĩ một chút, mới bắt đầu đòi co: “Này, tôi thật sự có việc, tôi không thể đi cùng anh...”

Ô ô... mặc dù rất muốn cùng hấn tay trong tay, cũng thật không muốn nhìn thấy bé mập kia, nhưng mà... nhưng mà, cô không muốn mẹ cô... Tô Tô trong lòng tự nhủ một lát, thấy hấn bá đạo như thế không khỏi có chút tức giận: “Anh làm sao có thể bá đạo như vậy?”

Mộ Tư Dạ quay đầu nhìn cô một cái, thấy cô trừng mắt nhìn lại, lại bĩu môi không khỏi nhéo mặt cô: “Thế nào? Tối hôm qua vẫn còn ở dưới người tôi cầu xin tôi đừng đi, nói cô thích tôi, thì ra cô đều là nói dối?”

“Ừm hừm... Không phải thế! Tôi thật sự có việc, mẹ tôi giúp tôi hẹn gặp mặt...” Trời ạ, tối hôm qua cô nói những gì?

Mộ Tư Dạ sắc mặt lạnh lẽo, nhìn thẳng vào mắt cô khiến cô có chút sợ hãi, Tô Tô nhin không được rung mình một cái, ngay lúc này đây, Mộ Tư Dạ

cường ngạnh đem Tô Tô vào thang máy, cửa thang máy còn chưa đóng lại, Mộ Tư Dạ liền áp môi bao trùm lên môi Tô Tô, đem thanh âm muốn nói của Tô Tô nuốt xuống.

Người phụ nữ này tối hôm qua còn là bộ dáng ngơ ngác, nhiệt tình, hiện tại thế nào lại nhiều lời như thế? Còn dám nói với hắn muốn đi gặp mặt! Nhưng hắn là người đàn ông đầu tiên của cô, chẳng lẽ cô tuyệt không quan tâm? Quay đầu sẽ cùng với người đàn ông khác gặp mặt? Nghĩ tới điều đó khiến Mộ Tư Dạ vô cùng khó chịu.

“Ngô...” Tô Tô muốn phản kháng, nhưng mà người đàn ông trước mặt này, cư nhiên mạnh mẽ vén lên quần short của cô, đem cứng rắn cây gậy nóng bỏng của hắn đè đến bắp đùi tuyết trắng của cô, cách thật mỏng quần lót, ở hoa hạch của cô ma sát lên xuống, quả nhiên Tô Tô rất nhanh liền không nói, hạ thân mềm nhũn, đưa tay ôm lấy thân thể cường tráng của hắn.

Mộ Tư Dạ trên mặt một chút nở nụ cười, nhưng vẫn như cũ lạnh lùng lên tiếng: “Cô tốt nhất không cần nhiều lời nữa, nếu không, tôi khiến cô mệt mỗi nói không ra lời.”

Ban ngày ban mặt thế nhưng mình cùng một người đàn ông ở trong thang máy... Nơi này không chừng có camera giám sát. Tim Tô Tô nhất thời hốt hoảng, muốn đẩy hắn ra, nhưng cánh tay lại nhuyển không có khí lực, cô làm sao có thể lần nữa, hết hai tới ba lần bị hắn hấp dẫn?

“Anh... anh quá ác liệt!”

Hắn cười, thay cô sửa sang lại áo, sau đó nhất quyết không tha, tiếp tục hôn môi cô, cắn cắn môi, đem môi của cô vừa đỏ vừa sưng. Làm xong hết thấy, hắn hài lòng nâng lên môi tại trên trán của cô, nhẹ nhàng ấn xuống cái hôn: “Bảo bối, từ giờ phút này, em chính là bạn gái của anh”

“A?” Tô Tô không biết nói gì, cô thật là giật mình!

Thang máy ở lâu chín dừng lại thanh âm “Đinh” một cái vang lên, đồng thời Mộ Tư Dạ thu hồi động tác, thân thể đứng thẳng cao ngất. Thang máy bên ngoài đứng một số người nhưng hắn lại giống như chưa từng xảy ra qua

chuyện gì, dắt Tô Tô bình thản ung dung, thẳng bước đi ra ngoài.

Cũng là lâu chín! Thật là trùng hợp... Tô Tô lấy làm kỳ lạ.

Tuy nhiên, khi Mộ Tư Dạ dắt Tô Tô đi vào căn phòng mà mẹ cô đặt trước kia thì Tô Tô đột nhiên phát hiện có gì đó không đúng. Cô kéo Mộ Tư Dạ, thấp giọng nói: “Anh rốt cuộc muốn làm gì? Nơi này là phòng người khác đặt rồi, làm sao anh có thể tùy tiện vào?”

“Sau khi tiến vào, em cái gì cũng đừng nói, chỉ cần nhìn anh là được. Em yên tâm, sau khi chuyện thành công, anh sẽ cho em thỏa mãn mong muốn.” . Mộ Tư Dạ có thâm ý nói một câu, khiến cho Tô Tô mặt đỏ ửng cúi xuống đất. Cô mới không phải nữ chính trong tiểu thuyết khiêu dâm chưa thỏa mãn dục vọng đâu! Cô căn bản không có biểu hiện rõ ràng như vậy có được hay không.

Hừm...Đều là hấn trâu đùa cô, cô cũng là người phụ nữ bình thường, có phản ứng bình thường... Tô Tô tự an ủi mình.

Lúc này, Mộ Tư Dạ đã dắt Tô Tô đi tới trước mặt Mộ Lăng Thành, trên môi lạnh lùng, trong mắt kiêu ngạo: “Ông nội, cháu đã tới”

Mộ Lăng Thành không hiểu trong đầu cháu trai thiên tài này rốt cục đang nghĩ là cái quỷ gì, ánh mắt nghi ngờ qua lại quan sát giữa hấn và Tô Tô, “Hừ” một tiếng coi như là đáp lại.

Mộ Tư Dạ tao nhã đem Tô Tô đẩy tới trước mặt Mộ Lăng Thành, thoải mái nói: “Ông nội, giới thiệu với ông, cô ấy là...là bạn gái của cháu, cũng chính là đối tượng cháu muốn kết hôn, cho nên cháu sẽ không chấp nhận hôn sự ông định ra. Hiện tại, cuộc tương thân yến tới đây chấm dứt, có thể kết thúc”. Mộ Tư Dạ giờ phút này mới ý thức tới là hấn còn chưa biết tên cô. Hoàn hảo hấn phản ứng mau, nếu không lộ ra bí mật trước mặt ông già khôn ngoan này.

Mộ Tư Dạ khi nói xong câu đó, Mộ Lăng Thành sắc mặt đột nhiên sung huyết đỏ bừng, mắt thoáng qua dị quang, ông nhìn qua tám hình Tô Tô. Vậy mà, trừ Mộ lão gia ra, những người còn lại miệng đã mở to thành chữ O, đặc biệt là mẹ của Tô Tô, trong mắt lóe tinh quang, hận không thể hét lớn lên,

con gái của tôi sắp làm thiếu phu nhân Mộ gia rồi. Thật may là cha Tô Tô bên ngoài bên cạnh kéo kéo bà, bà mới trấn tĩnh lại.

Mà Tô Tô cũng thật sững sốt, kinh ngạc nhìn, đây hết thấy... chẳng lẽ cũng chỉ là trùng hợp?

Tô Tô nhìn ông già xa lạ trước mắt, nghĩ thầm, ông chắc hẳn là người đứng đầu Mộ gia, Lăng Mộ Thành. Mặc dù ông đã bảy mươi tuổi rồi nhưng mà thân thể vẫn cường tráng, sắc mặt thoạt nhìn rất tốt.

Trong lúc Tô Tô quan sát Mộ Lăng Thành, ông cũng đồng thời quan sát Tô Tô từ trên xuống dưới, cô đeo mắt kính, mang theo nụ cười nhẹ, vừa nhìn là biết một người khéo léo hòa nhã. Mộ lão gia mỉm cười vuốt chòm râu tỏ vẻ đối với cháu dâu là Tô Tô rất hài lòng.

Ông âm thầm đắc ý năm đó ánh mắt mình thật tốt, nhìn một cái, liền nhất định chọn đứa nhỏ này làm cháu dâu, nếu không thì hôm nay biết đi đâu tìm được như vậy một cô gái khéo léo lương thiện?

Mộ Tư Dạ vẫn không biết, mặt vô cùng bình tĩnh đứng ở đó, trong mắt còn có một chút đắc ý.

Mộ lão gia cố ý nghiêm mặt, nhìn chằm chằm Mộ Tư Dạ. “Dạ, cháu nói vị tiểu thư này chính là người cháu muốn kết hôn? Không có lừa gạt ông nội?”

Tô Tô ở trong lòng bàn tay Mộ Tư Dạ nắm một cái, thấp giọng nói: “Thật ra thì tôi...” Nhưng mà cô chưa kịp nói xong liền bị Mộ Tư Dạ hung hăng liếc mắt một cái, nhớ tới lúc trước hẳn uy hiếp, Tô Tô không thể làm gì khác hơn là đem lời muốn nói đến cửa miệng nuốt trở về.

Vì vậy, nhìn thẳng ánh mắt Mộ lão gia, Mộ Tư Dạ không chút do dự: “Không sai! Hơn nữa chúng cháu rất nhanh sẽ kết hôn, cô ấy là người phụ nữ đời này Mộ Tư Dạ thích nhất!”

“Tốt! Có người lớn làm chứng, sau này cháu có đổi ý cũng không được”. Mộ lão gia nghe vậy vỗ vai Mộ Tư Dạ cười ha ha: “Thật là không nghĩ đến a! Cháu cùng Tô Tô thể nhưng đã sớm quen nhau, yêu nhau đến nỗi bàn tới

chuyện kết hôn. Nếu biết sớm như vậy, ông già như ông đây còn lo cái gì, làm gì phải gặp mặt? Trục tiếp chờ hai người các cháu nói hôn sự là được rồi.”

“Cái gì?” Nghe Mộ lão gai tử oán trách, Mộ Tư Dạ đại náo nhất thời đơ ra, trên mặt hàn khí nhiều hơn, mặt lạnh như băng khiến mọi người dường như muốn đóng băng, hấn cầm tay Tô Tô, cũng nhanh chóng buông lỏng.

“Cái gì? Cháu không phải là cùng Tô Tô yêu nhau đến nỗi chỉ có lẫn nhau thôi sao? Cháu không phải là chuẩn bị cưới cố ấy sao? Chẳng lẽ đến bây giờ cháu còn không biết Tô Tô chính là vị hôn thê năm đó định sao? “ Mộ lão gai tử đắc ý liếc nhìn Mộ Tư Dạ trong lòng rất là vui vẻ, biểu tình của Dạ khiến ông cũng đã đoán ra phần nào. Nghĩ đến điều này, Mộ lão gia trong lòng vui vẻ hơn.

Lại là như vậy! Mộ Tư Dạ trên mặt tức giận vì bị lừa gạt, hấn vốn là muốn dùng Tô Tô để làm tấm chắn chống đỡ, ai ngờ xui xẻo lại gặp trúng nữ chính trong trò hôn nhân này. Hấn thật sự không thể nào tiếp nhận được kết quả này... Hấn không để ý ánh mắt của mọi người, lôi kéo Tô Tô cho đến sau cửa thoát hiểm, hấn bực tức đẩy Tô Tô ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm cô: “Đây tốt cùng là chuyện gì?”

Tô Tô vẻ mặt vô tội: “Chuyện không phải như anh nghĩ”. Cô cũng rất khiếp sợ có được hay không? Bé mập xấu xí năm đó thế nhưng lác mình biến thành cực phẩm soái ca. Biến hóa này cũng thật quá lớn đó, cô đơn giản phản ứng cũng không kịp, bây giờ không có cách nào đem suy nghĩ của hai người lại chung một chỗ, trên mặt tràn ngập ngạc nhiên.

Mộ Tư Dạ không có phong độ hướng cô quát to: “Không phải như ông nghĩ? Vậy thì như thế nào?”

Tô Tô như cũ không nhanh không chậm đáp: “Tất cả chuyện này, chính là trùng hợp lại trùng hợp, trong thời gian ngắn cũng không rõ ràng lắm... Bất quá tôi rất khẳng định nói cho anh biết, hết thủy chuyện này không quan hệ tới tôi”. Cô thật vô tội. Bất quá cha mẹ buộc gặp mặt, vẫn là bị Mộ Tư Dạ buộc tới tương thân yến, cô đều là bị động nha.

“Nếu như cô còn tiếp tục nói dối, chúng ta không cần phải nói gì nữa”.

“Tôi không có nói dối”. Tô Tô bất mãn phản bác, có chút tức giận nhìn hấn, “Anh trước tiên tỉnh táo lại nghe tôi giải thích”.

“Cô nói câu nói này, cũng là đang nói dối.”

“Anh...”. Tô Tô tức quả chỉ vào mặt hấn giậm chân, cô quả thật cái gì cũng không biết. Rõ ràng là từ đầu tới đuôi cô chính là vô tội nhất, nhưng mà cô bây giờ lại trở thành người có tâm cơ nhất, loại cảm giác bị hiểu lầm này thật rất tệ. Giống như hồi nhỏ ở tiểu học, cô rõ ràng không có làm vỡ kính cửa sổ nhưng mà giáo viên hết lần này tới lần khác nói là cô làm bể, loại cảm giác bị người ta vu oan, khiến cô cảm thấy cực kỳ khó chịu.

“Tôi đã cho cô cơ hội thừa nhận, là cô không biết quý trọng, vậy chớ trách tôi trở mặt vô tình”. Cuối cùng, Mộ Tư Dạ lườm cô một cái, dứt khoát xoay người rời đi.

Chương 3

Mộ Tư Dạ mặc dù bức tức rồi đi, thế nhưng lúc này hai bên đều có người làm chứng, lại có Mộ gia lão tử thỉnh thoảng lại thúc giục cho nên hôn sự này đã thành nước đổ khó hốt lại (*chuyện đã lỡ không thể làm lại được*). Mộ Tư Dạ thật bức bối, không muốn cùng bất cứ ai nói chuyện, cũng không muốn lấy vợ, hắn quyết định phát tay mặc kệ, Mộ lão gia nhanh chóng nhúng tay vào trông nom việc này.

Tô Tô lúc mới bắt đầu cũng rất không vui, chung đụng cùng với người đàn ông sắc mặt biến còn nhanh hơn lật sách này, cô thật là chưa có chuẩn bị tâm lý tốt nha. Nhưng mẹ Tô Tô không nhịn được dùng hết lời khuyên bảo, đem những điều tốt đẹp của đối tượng ra dụ dỗ. Nói ví dụ như là hắn nhiều tiền, chỉ cần cô gả cho hắn có thể trở thành sâu gạo, mỗi ngày ở nhà làm chuyện cô muốn làm, đọc sách cô muốn đọc, sống cả đời không lo, làm một sâu gạo hạnh phúc.

Trong lòng Tô Tô cũng bắt đầu tính toán, hơi rung động, người đàn ông này rất giống với vai nam chính trong tiểu thuyết. Mặt tuấn mỹ, ánh mắt lạnh lùng, còn biết cách tán tỉnh thuần thực... Cô trước kia từng nói với Nguyệt Nguyệt, chỉ cần gặp phải người đàn ông như vậy, cô nhất định phải lấy, nếu mà bỏ lỡ, cô nhất định sẽ hối hận.

Ah... Cô đang nghĩ cái gì vậy? Nhưng mà bất luận thế nào, chuyện đã tới nước này, coi như cô không muốn cũng không có biện pháp, hai nhà cũng đã bắt đầu chuẩn bị hôn lễ, cô thật là cười hổ khó xuống (*ý nói lực bất tòng tâm*)...

Với lại, cô vốn là người thích sống cuộc sống an nhàn, hiện tại lại không muốn đào hôn. Còn có một điểm quan trọng nhất, hắn từ ngày đó trở đi vẫn còn giận cô, hơn nữa có chết cũng không chịu nghe cô giải thích. Cô không hy vọng hắn hiểu lầm như vậy, đã thế thì chờ khi cô lấy hắn rồi sẽ giải thích thỏa đáng với hắn, hơn nữa phải để cho hắn phải xin lỗi cô.

Có Mộ lão gia tự mình ra mặt nên hôn lễ tổ chức rất hoành tráng, trường bối

hai bên gia đình đều rất hài lòng, nhưng mà hai người trong cuộc vẫn mặt lạnh nhìn nhau.

Đêm tân hôn, Tô Tô vừa thấy Mộ Tư Dạ liền kéo lấy tay áo hắn nói: “Mộ Tư Dạ, anh nghe em giải thích” (*Nee: đổi cách xưng hô tùy theo hoàn cảnh nha:* “>)

Mộ Tư Dạ không lên tiếng trả lời, cũng không để ý tới cô, Tô Tô lại kêu hắn mấy tiếng, hắn mới xoay người lại, nhìn cô lạnh lùng nói: “Hiện tại cô rất cuộc bay lên thành phượng hoàng rồi, rất đặc ý có phải hay không? Từ lúc bắt đầu liền dùng cách hiên thân cho tôi, đào một cái bẫy để tôi nhảy vào, cô rất muốn vào nhà Mộ gia chúng tôi như thế sao?”

“Mộ Tư Dạ, anh...” Tô Tô ngơ ngác nhìn hắn, căn bản là cô không dám tin hắn lại nói như vậy với cô.

“Tôi sẽ không theo như mong muốn của cô đâu! Tôi đã hết hứng thú, cô về sau đừng nghĩ vui vẻ sống trong cái nhà này”.

Tô Tô há hốc miệng, ngay cả lời cũng không thốt ra được, Mộ Tư Dạ cườì lạnh lùng một tiếng, cầm lấy chăn hướng phòng khách đi ra, đi được một nửa, hắn còn xoay người lại nhìn cô một cái: “Cô đừng nghĩ tôi sẽ lại đụng cô”.

Tô Tô rốt cục tức giận rồi, toàn thân cô giận tới phát run, nhưng lại không thể làm gì, người đàn ông này căn bản sẽ không để ý tới cô.

Cuộc sống sau đó, Tô Tô lại thử trải qua những lần cùng hắn giải thích, giảng hòa, nhưng người này rõ ràng chính là một tên khốn kiếp! Rõ ràng không phải là lỗi của cô, cô cũng đã nhẹ giọng cầu hòa rồi, hắn Mộ Tư Dạ lại như đại gia bày dáng vẻ thốt nát ra... Luôn dùng lời lẽ lạnh lùng làm nhục cô... Không thể nhịn, không thể nhịn được nữa! Cô nếu mà còn nhịn hắn nữa, về sau tiếng nói trong nhà sẽ càng không có chút trọng lượng nào nữa mất.

Dù sao cô cũng gả vào nhà Mộ gia rồi, hắn không để ý tới cô thì không cần để ý tới cô nữa đi. Cô vẫn ăn, vẫn uống, vẫn ngủ ngon, vẫn chơi thật vui vẻ. Mộ Tư Dạ anh mất hứng có thể bắt tôi ngừng đánh rắm? Vì vậy, Tô Tô cũng mặt lạnh, không bao giờ sắc mặt tốt nhìn Mộ Tư Dạ nữa.

Tân hôn cùng tuần trăng mật, hai người vẫn duy trì mặt lạnh nhìn nhau mà vượt qua.

Mộ lão gia tha thiết chờ mong Tô Tô ngay trong tuần trăng mật có thể mang thai, nhưng mà nguyện vọng này lại bị hai người vô tình phá vỡ. Mộ lão gia nghe từ người giúp việc mới biết tân hôn hai vợ chồng son này trôi qua nát bét như vậy, tinh thần hao tổn cực kỳ.

Thế là, Tô Tô sống ở nhà Mộ gia, trước sau như một, thậm chí còn so với trước thoải mái hơn. Nhà Mộ gia người giúp việc nhiều vô số, không cần cô phải làm việc nhà cho nên cô có rất nhiều thời gian rảnh. Thời gian nhiều như vậy làm gì? Tô Tô âm thầm quyết định phát triển những sở thích không nhiều lắm của cô. Mặc dù cái sở thích này nói ra thì bị ối một chút nhưng mà Tô Tô lại thấy cần phải quang minh chính đại.

Tô Tô thích đọc tiểu thuyết khiêu dâm, còn thích hơn nữa là xem phim AV (phim XXX). Trước kia ở nhà không dám xem vì sợ cha mẹ bắt gặp, nhưng mà bây giờ gả tới đây rồi, chẳng những không sợ bị bắt quả tang lại còn có thiết bị âm thanh hình ảnh cao cấp.

Trong phòng ngủ có cái đặt máy chiếu và tường cách âm cực tốt, cô có thể vui mình ở trên giường, ôm chăn, nhìn thích thú, loại cảm giác này thật sự là quá hạnh phúc! Mộ Tư Dạ có đánh chết cũng không vào phòng ngủ, luôn luôn ở ngoài phòng khách, bình thường sẽ không bao giờ vào cho nên cô hoàn toàn không sợ có ai đó đột nhiên tới quấy rầy cô.

Lô Nguyệt Nguyệt đối với cuộc hôn nhân sét đánh của Tô Tô cảm thấy hết sức tò mò, vừa mới ban đầu còn sợ Tô Tô sẽ sống không vui, mỗi ngày gọi điện thoại tới an ủi cô, nhưng sau khi nghe thanh âm hưng phấn của Tô Tô chỉ có thể than thở: “Tô Tô, cậu căn bản không phải gả cho Mộ Tư Dạ mà là cậu gả cho thiết bị âm thanh hình ảnh chất lượng cao nhà Mộ Tư Dạ!”

“Ây! Nói việc đó làm gì. Nói cho cậu nha, tớ gần đây lên mạng mua mấy bộ phim AV rất đẹp mắt nha. Ba gã cực kỳ đẹp trai cùng một Lolita... Oa~ vóc người thật tốt.”

Lô Nguyệt Nguyệt dường như phát khóc: “Ô Ô... Cậu quá bi ối rồi”.

“Oa~, cái kia cũng quá...”

“Ô Ô! Tớ cảm thấy cậu bộ dạng như vậy cũng không tốt lắm... Cậu cũng nên có chút dáng vẻ của thiếu phu nhân. Cậu còn phải cùng hấn hòa giải nữa chứ?

“Hòa giải cái rắm! Tớ cũng không biết đã giải thích với hấn bao nhiêu lần rồi, hấn chính là không muốn tin tưởng, trái tim tớ đã sớm đóng băng rồi. Hơn nữa tớ cảm thấy như vậy cũng tốt...” Thời điểm Ô Ô nói những lời này, trong lòng lại cảm thấy không thoải mái, trong khoảng thời gian này, cô cùng Mộ Tư Dạ không có nửa điểm tiến triển, hai người mặc dù sống cùng dưới mái nhà nhưng ngay cả một câu đối thoại cũng không có, thậm chí ngay cả trao đổi ánh mắt cũng không có. Hấn luôn nói hấn bận công việc, mỗi ngày đều đi sớm về trễ, chỉ có rất ít thời gian cùng cô ăn cơm.

Cô muốn quan hệ hai người bọn họ cả đời cũng sẽ như vậy.

Nhưng chiến tranh lạnh này, cũng dần chuyển biến vào một ngày.

Ngày này, cô phát hiện trong nhà Mộ Tư Dạ tất cả cửa phòng khách đều bị khóa lại, y phục của hấn lại bị đưa tới phòng ngủ chính. Thấy Ô Ô ngây người ra, người giúp việc trong nhà mới nói cho cô biết: “Thiếu phu nhân, đây đều là chủ ý của Mộ lão gia.”

“Ách...”

“Thiếu phu nhân, giữa vợ chồng mà phân phòng như vậy thật là quá thương tâm. Mộ lão gia nói giữa vợ chồng không nên bất hòa, cãi nhau đầu giường, làm lạnh cuối giường, chỉ cần ngủ cùng nhau mấy buổi tối lập tức sẽ hòa hảo.”

“Ách...”

“Thiếu phu nhân yên tâm, thiếu gia tôi nay nhất định sẽ xuất hiện ở trong phòng.”

Tô Tô trong đầu hoảng loạn, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì vậy... Cô thật ra vẫn luôn rất bình thản, bây giờ đã có thói quen ngủ một mình.

Hôm nay, Mộ Tư Dạ rất khuya mới trở về, sau khi trở về biết “ô” của mình đã bị phá, sắc mặt hết sức khó coi, nhưng mà bận rộn bên ngoài một ngày, hần cần phải tắm và nghỉ ngơi.

Mà Tô Tô cho rằng Mộ Tư Dạ sẽ không trở về, lại ung dung thưởng thức xem phim xxx, bởi vì trong phòng thiết bị cách âm rất tốt cho nên trong phòng âm thanh mở rất lớn, tiếng rên rỉ mập mờ tràn ngập căn phòng.

Vừa lúc đó, Mộ Tư Dạ bất ngờ tiến vào, thấy Tô Tô chăm chú nhìn phim xxx thì sắc mặt của hần trong nháy mắt trở nên xanh mét. Tô Tô vốn cảm thấy lúng túng, nhưng thấy mặt hần không biểu lộ gì khác thường đi lấy y phục tắm rửa, mặt lại không thay đổi bước vào phòng tắm như không có gì, cô liền thở phào nhẹ nhõm.

Bắt đầu kể từ sau lần đó, Mộ Tư Dạ thường bắt gặp cô đang xem phim xxx, có lẽ là do lúng túng nhiều lần nên cuối cùng cô chết lặng không còn bất cứ phản ứng gì, nhưng mà cô phát hiện, Mộ Tư Dạ mỗi lần như vậy vẫn sẽ trừng mắt nhìn cô, trừng mắt khiến cho toàn thân cô cứng đờ như băng.

Tô Tô buồn bực nghĩ, chẳng lẽ Mộ Tư Dạ đối với phim xxx không có một chút cảm giác sao? Hần sao có thể như vậy, mặt không đổi đi tới, đi lui, chẳng lẽ không có một chút phản ứng sinh lý sao?

Tô Tô chợt nghĩ đến lúc bọn họ chưa kết hôn, trước khi chiến tranh lạnh, Mộ Tư Dạ rõ ràng đối với thân thể cô rất là đói khát, nhưng tới thời khắc quan trọng nhất lại ngưng, chẳng lẽ là... thân thể hần ở chỗ nào đó có vấn đề? Nếu không, hần sao lại bỏ mặc vợ mới cưới chẳng quan tâm?

Vì vậy, Tô Tô trong lòng mang nghi vấn này nhìn Mộ Tư Dạ, ánh mắt không tự chủ được mang theo mấy phần đồng tình cùng hiểu chuyện. Mà Mộ Tư Dạ bị ánh mắt như vậy của cô nhìn chằm chằm chỉ cảm thấy cả người sợ hãi, nhưng mà trong tình huống này, lại xị mặt không muốn trực tiếp hỏi cô, trong lòng buồn bực cực kỳ.

Bởi vì gần đây Mộ lão gia ra lệnh hai vợ chồng không thể phân phòng, còn đặc biệt tìm người giám sát, nên thời gian đầu Mộ Tư Dạ còn ra phòng khách ngủ ghé sa lon, nhưng sau đó không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là ngủ cùng phòng với Tô Tô. Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ muốn ngủ cùng cô cảm thấy hơi mất tự nhiên, vốn nghĩ rằng Mộ Tư Dạ sẽ ngủ trên sàn, nhưng mà hắt lại lạnh lùng nhìn cô: “Cô đi ngủ trên sàn”.

“Cái gì? Tôi là con gái nha.” Tô Tô không thể tin nhìn chăm chăm hắt, nằm lỳ ở trên giường không động đậy.

Mộ Tư Dạ vẫn như cũ lạnh lùng nhìn cô: “Cô cũng coi là con gái sao?”

“Tôi có nơi nào không giống con gái?” Tô Tô hừ một tiếng.

“Con gái nào lại giống như cô, nhìn mớ hỗn độn này?” Mộ Tư Dạ chưa bao giờ tự nguyện nhận phần thiệt về mình, gian phòng đã không có chỗ dư, hắt không muốn ngủ trên sàn liền hướng trên giường nằm xuống, vừa mới nằm xuống, trên giường bật ra không ít manga H, tiểu thuyết khiêu dâm, phim xxx, hắt nhanh chóng vớt hết xuống dưới giường, lạnh lùng nói:” Về sau tôi không muốn thấy những thứ này ngôn ngang ở trên giường”.

“Hey, hey! Anh không được ngủ ở đây”. Tô Tô cảm thấy bên cạnh mình lún xuống, quay đầu lại thấy hắt nằm xuống bên cạnh, vội vàng kêu lên: “hey...”

“Muốn cô cút xuống giường cho tôi, muốn cô câm miệng lại cho tôi”. Mộ Tư Dạ những ngày này bận rộn với dự án sát nhập, thật sự là rất mệt mỏi, giờ phút này ngay cả tâm tình cãi nhau với cô cũng không có, dĩ nhiên cũng không muốn nghe thanh âm om sòm của cô: “Còn có, lập tức tắt phim cho tôi!”. Hắt thấy Tô Tô ngốc lảng, liền cầm điều khiển TV, không chút do dự tắt đi, sau đó tắt đèn.

Tô Tô ở bên cạnh hắt, cẩn thận nhìn dọc theo bóng dáng hắt trong tối, mới vừa rồi chỉ lo cùng hắt gây gổ, nhưng bây giờ cảm thấy có gì đó khác thường. Không khí xung quanh cô bây giờ tràn ngập hương sữa tắm của hắt hòa lẫn với hơi thở của hắt, cô cảm thấy rất dễ chịu.

Mặc dù trong khoảng thời gian này, cô đều làm trái lại ý hấn, không cùng hấn nói chuyện nhưng vẫn luôn từ người giúp việc biết được tin tức về hấn. Tim cô không khỏi đột nhiên bắt đầu đập nhanh, đây là lần đầu tiên cô tỉnh táo cùng một người đàn ông cùng giường, hơn nữa người đàn ông này còn là người chồng trên danh nghĩa của cô.

Tô Tô cảm thấy mình đầu óc rất hỗn loạn, ngổn ngang, nhảy ra rất nhiều suy nghĩ, thời gian cứ như vậy trôi qua, qua một lúc lâu Tô Tô mới ngủ. Nhưng sau khi Tô Tô ngủ lại tới phiên Mộ Tư Dạ buồn bực, bởi vì tướng ngủ của Tô Tô quá xấu. Ngủ tới nửa đêm thì cô cả người hướng lồng ngực của hấn chui vào, chân thon dài từ váy ngủ vươn ra ôm quanh eo hấn.

“Shit!” Mộ Tư Dạ nghĩ rằng cô cố ý, cô giống như gấu koala đem cả người dán vào trên người hấn, Mộ Tư Dạ vốn là muốn đẩy ncô ra nhưng thân thể cô mềm mại, lại thấy cô ngủ say như vậy...hấn không nỡ. Đáng chết nhất là cô dán thì dán lại còn lộn xộn, uốn éo loạn xạ. Hấn vỗ nhẹ mặt cô mấy cái, cô không có chút phản ứng nào, còn hấn hạ thể đã sớm nổi lên một cái lều nhỏ, hấn hiện tại thực sự khát vọng muốn bóp chết cô.

Mộ Tư Dạ cảm giác như đang ở giữa hai tầng lửa và băng chìm chìm nổi nổi, rất muốn lột sạch y phục của cô, đem ** của mình hung hăng xông vào thân thể cô. Nhưng mà nghĩ tới cô lừa hấn chuyện kia liền cảm thấy phiền muộn, buồn bực, hấn lấy tay đẩy cô ra, bởi vì lực đạo hơi mạnh nên chỉ nghe thanh âm “Bịch” một cái, Tô Tô rơi xuống đất.

Trong lòng hấn hơi hốt hoảng, tính đem cô kéo trở về lại nghe thấy thanh âm thật thấp: “Ừm hừm”, Tô Tô bò người lên, lồm bồm lều bầu nói: “Làm sao lại té xuống đây? Ừm... Hình như vừa rồi mơ thấy rơi xuống vách đá...”

Trong bóng tối, Mộ Tư Dạ nghe thấy thanh âm mềm mại của cô chỉ cảm thấy buồn cười, vô thanh vô tức nở nụ cười.

Sáng sớm ngày hôm sau, lúc hai người cùng nhau ăn sáng, Mộ Tư Dạ vô tình ngẩng đầu lên liền bắt gặp Tô Tô đang nhìn mình, hấn lạnh lùng liếc: “Nhìn cái gì vậy?”

“Mắt anh quang thâm thật đậm nha...” Tô Tô nở nụ cười đùa dai, bộ dạng

nhìn rất đáng yêu.

“Mắt cô quầng thâm cũng rất đậm!” Mộ Tư Dạ nhìn vòng mắt đen thật to của cô trả lời lại một cách mỉa mai.

“Hả...thật không?” Hôm nay tinh thần Tô Tô không tốt lắm, không muốn gây gổ với hắn, ngáp một cái tiếp tục cúi đầu ăn cơm, nhưng mà trong lòng vẫn suy nghĩ nhất định nguyên nhân là do tối qua rớt vách đá.

Tô Tô ăn xong bữa sáng lại trở về phòng, sau đó liền vào phòng tắm bắt đầu bận rộn. Trong phòng tắm có rất nhiều mỹ phẩm làm đẹp nhưng trên đó viết toàn tiếng Pháp, cô một chữ đọc cũng không hiểu, nhưng mà cô nghĩ thấy cũng rất thơm, liền tùy tiện lấy một lọ bôi lên mặt mình, cả khuôn mặt bị cô thoa lên mỹ phẩm màu xanh lá cây. Sau khi thoa xong, lúc chuẩn bị bước ra ngoài thấy xuất hiện trước mắt một người, một người bị cô hù- Mộ Tư Dạ, hắn tức giận nói: “Cô hù chết người a”.

Tô Tô mới vừa thoa mỹ phẩm không thể nói chuyện nên chỉ có thể khoa tay múa chân một chút ý bảo hắn nhường đường. Nhưng mà Mộ Tư Dạ vẫn như cũ ngăn ở trước mặt cô, lấy hai ngón tay sờ mặt cô rồi đặt lại gần chóp mũi hít hít: “Cô bị ngốc sao?”

“Tô Tô nhìn hắn không hiểu.

“Đây là sữa rửa mặt”

“Ah~...”

Mộ Tư Dạ sau khi đi vào đem mấy thứ đồ ra cho cô: “Đây là đắp mắt, mặt nạ, nước hoa hồng...”

“Tôi...”

“Ngu ngốc”

Sau khi Mộ Tư Dạ đi, Tô Tô ở bên trong buồn bực, cô lần này mất hết cả mặt mũi rồi. Nhưng mà đọc không hiểu tiếng Pháp cũng không có gì là mất mặt

nha. Cô là sinh viên khoa tự nhiên mà, không hiểu tiếng Pháp cũng rất bình thường... Tô Tô khóc không ra nước mắt.

Bất quá, Mộ Tư Dạ đưa mặt nạ cho cô hiệu quả thật tốt.

Buổi trưa lúc soi gương, Tô Tô thấy trên mặt cô quảng thâm không thấy, da cũng trở nên tốt hơn, co giãn tốt lại trắng sáng. Vì vậy, cô cảm thấy buổi sáng cô bị Mộ Tư Dạ mắng cũng đáng.

Tô Tô phát hiện kể từ sau khi ra trường, cô thật sự trở thành sâu gạo, cô chưa bao giờ cảm thấy trở thành sâu gạo là có gì đáng xấu hổ, mỗi người đều có chí hướng khác nhau mà. Hơn nữa ncô còn nghĩ rằng cần phải tiếp tục phát triển chí hướng này.

Cuộc sống sau đó, mỗi buổi tối Mộ Tư Dạ đều ngủ cùng giường với Tô Tô, cô cũng phát hiện gần đây Mộ Tư Dạ càng ngày càng về sớm, thậm chí còn nói vài câu với cô, mặc dù lời nói từ miệng hắn nói ra giọng điệu đều mang theo chút châm chọc.

Nhưng mà hai người khẩu chiến cũng rất thú vị.

Một ngày kia, Tô Tô như thường ngày vui mình ở trong phòng ngủ, tiến hành sở thích không nhiều lắm của cô thì đúng lúc này Mộ Tư Dạ vào phòng, hắn mặt không biến sắc nhìn chằm chằm trên TV đôi nam nữ trần truồng quần quít, vận động pít-tông, sau đó lại nhìn mặt hơi hưng phấn của Tô Tô, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, không nhìn được “hừ” một tiếng.

Tô Tô lúc đầu còn lung túng, cho tới giờ thì tập mãi thành quen, dù sao bản tính của cô chính là như vậy, hắn có thể làm gì? Bất quá hắn hôm nay hình như đứng lại thêm một chút, vì vậy cô liền liếc hắn một cái sau đó rất nhanh đem tầm mắt quay lại nhìn trên màn hình.

Mộ Tư Dạ khinh bỉ liếc cô một cái: “Cô nói cô là con gái, ngày ngày lại ở nhà xem cái loại đồi trụy này, làm sao cô có thể bỉ ổi như vậy.”

Bỉ ổi? Từ này không phải dành riêng để gọi lão sắc lang sao? Tại sao lại có thể dùng nó hình dung cô? Mặc dù cô cũng thấy như thế nhưng mà...

Tô Tô không phục tùng lại: “Không cần nói với tôi anh chưa từng xem thể loại đòi truy này!” Thấy Mộ Tư Dạ thần sắc ngưng trọng, Tô Tô hơi đắc ý: “Xem phim xxx thì thế nào? Tôi chính là quang minh chính đại xem, có bản lĩnh anh tới cắn tôi a~”.

“Rất muốn tôi cắn cô sao?” Mộ Tư Dạ từng bước từng bước tiến về phía cô, bởi vì ngược sáng nên thân hình cao lớn như một bóng ma ở phía trên cô: “Cô không thể chờ đợi sao?”. Mộ Tư Dạ nói xong ngón tay thon dài trực tiếp mò vào dưới váy Tô Tô, Tô Tô muốn đẩy hắn ra nhưng mà nam nữ trời sinh thể lực vốn khác biệt nên cô cự tuyệt thì chỉ giống như kiến cày lay cây (giống như châu chấu đá xe ýk mà)

“Ướt”. Mộ Tư Dạ rút tay về, trên đầu ngón tay thấm ướt chất lỏng trong suốt sền sệt, hắn quơ ngón tay qua lại trước mặt Tô Tô, hơi thở nóng bỏng phun lên bên tai nhạy cảm của cô: “Rất muốn anh cắn vào sao?”

Tô Tô xấu hổ sắc mặt nóng lên đẩy hắn ra: “Mộ Tư Dạ, anh đừng quá đáng!” Nói xong, Tô Tô lao ra cửa phòng không quay đầu lại.

Nhìn Tô Tô kiên quyết bỏ đi, chẳng hiểu tại sao Mộ Tư Dạ trong lòng có chút mất mát.

Thật ra thì hắn cũng không muốn đối xử với cô như vậy, nhưng chỉ cần thấy ánh mắt chống đối của cô, thấy cô khiêu khích nhìn mình, trái tim hắn như mất đi không chế, trong đầu hiện lên ý nghĩ muốn đánh hạ ý chí của cô. Hắn không thích loại cảm giác không thể nắm trong tay này, hơn nữa trước kia cô lừa hắn, cho nên mới nói những lời độc mồm với cô.

Nhưng mà gần đây hắn phát hiện mình đối với cô cách nhìn có chút thay đổi, thật ra thì cô cũng chỉ là một cô gái bình thường, cũng không phải là loại người có tâm cơ như lúc trước hắn nghĩ, chỉ cần cho cô ăn uống đầy đủ, trừ những thức không dinh dưỡng gì đấy, thì những chuyện khác, cô một chút cũng không có hứng thú. Hay là... ngăn cách bọn họ có thể tiêu trừ.

Tô Tô sau khi tức giận chạy đi, một mình đi lang thang khắp nơi trong vườn hoa, lúc đi dạo đến vườn rau, thấy một ông lão đi chân không, ông quần xắn

lên, cúi đầu giãy cỏ, không khỏi dừng lại ngồi trên một tảng đá, yên lặng nhìn ông làm việc.

“Sao vậy? sao bộ dạng lại mất hứng như vậy? Có phải tiểu tử thôi Mộ Tư Dạ lại khi dễ cháu?”

Tô Tô cảm thấy thanh âm này nghe rất quen thuộc, nghiêng đầu nhìn liên kinh ngạc phát hiện ông lão đi chân không lại là ông nội.

Nhìn thấy Tô Tô ánh mắt ngạc nhiên Mộ lão gia có vẻ rất vui, ông cười nói: “Thế nào? Ngay cả ông cũng không nhận ra sao? Nói xong, Mộ lão gia để cuộc xuống, cười cười đi tới ngồi bên cạnh Tô Tô.

Lúc này quản gia không biết từ nơi nào bước ra, tay bưng trà xanh bốc khói nghi ngút, đưa cho Mộ lão gia đồng thời đưa một tách cho Tô Tô. Tô Tô nhận lấy trà, rất lễ phép nói cảm ơn, sau đó về mặt nghi ngờ chăm chú nhìn Mộ lão gia: “Ông nội, ông sao lại giả trang thành lão nông phu thế này?”

“Thế này không tốt sao?” Mộ lão gia hỏi ngược lại.

“Rất tốt a, càng thêm bình dị gần gũi”. Tô Tô mặt tươi cười nói.

“Cháu nghĩ như vậy là tốt rồi.” Mộ lão gia thở dài: “Thật ra thì dùng chân không dẫm trên bùn đất sẽ có loại cảm giác thỏa mãn rất chân thực. Bất quá các cháu còn trẻ tuổi a... rất khó có thể hiểu loại cảm giác vui thú này!”

Tô Tô cũng cởi giày dẫm trên bùn đất: “Vậy cũng chưa chắc a, nói không chừng cháu có thể cảm nhận được ngay đó!”. Nói xong liền giúp Mộ lão gia nhổ cỏ.

Mộ lão gia nhìn ncô bộ dạng khéo léo, khéo miệng lại càng nâng lên thêm mấy phần. Cháu dâu này, ông càng xrm càng hài lòng. Mặc dù ngày thường lười nhác một chút nhưng mà tâm địa thiện lương, đối xử với mọi người hết sức bình tĩnh. Bất quá, ... cho dù ai cũng nhìn ra được cô cùng Dạ bất hòa, nếu cứ tiếp tục như vậy, nguyện vọng được ôm tăng tôn sẽ ngày càng mong manh.

Vì vậy, Mộ lão gia vừa làm việc vừa nghiêng đầu nhìn Tô Tô: “Cháu cùng Dạ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Lúc trước không phải là rất tốt đó sao? Còn lôi kéo cháu tới trước mặt ông thị uy.”

Tô Tô bất đắc dĩ chu mỏ: “Còn không phải vì sự kiện đó mới dẫn tới hiểu lầm? Sau khi hắn biết cháu chính là người ông chỉ định làm cháu dâu, nghĩ rằng cháu có mục đích mới tiếp cận hắn, lừa gạt hắn, còn tưởng đùa giỡn hắn cho nên mới tức giận.”

“Hai đứa nhỏ này...” theo như lời Tô Tô thì chính như suy đoán của Mộ lão gia, hắn không khỏi thở dài: “Tô Tô, cháu là đứa nhỏ ngoan, ông không khuyên giải gì với cháu, chỉ hy vọng cháu cùng Dạ sống hạnh phúc với nhau. Thật ra thì Dạ cũng là một đứa trẻ đáng thương...”

“Dạ?” Hắn đáng thương? Tô Tô trong đầu hiện ra Mộ Tư Dạ khắp thiên hạ một mình hắn cao ngạo nhất, thật sự không thể tin nổi lời ông nội nói.

“Cha mẹ Dạ mất sớm, hắn từ nhỏ đi theo ông già này lớn lên, những năm đó ông bận rộn liêu mạng vì sự nghiệp, rất ít khi chiếu cố hắn, có thể nói Dạ từ nhỏ trong hoàn cảnh thiếu hụt tình thương mà lớn lên, cho nên cũng khó trách hắn dưỡng thành bản tính cực đoan ấy. Cháu ngoan, nếu như bị uất ức, sẽ có ông làm chỗ dựa, nhưng cháu cũng phải đáp ứng ông, cùng Dạ chung sống hòa hảo, được không?”

Cứ tưởng rằng hắn cao ngạo đại thiếu gia là do hoàn cảnh tràn đầy yêu thương lớn lên, nhưng sự thật lại hoàn toàn ngược lại. Đứa nhỏ mất đi cha mẹ, ông nội lại bận rộn công việc không để ý tới hắn, Mộ Tư Dạ khi còn bé, cô đơn như thế nào? Năm đó, mình lại đối xử tệ với hắn như vậy... Cảm thấy hắn béo ục ịch là rất xấu liền đánh hắn, còn đánh gục hắn khiến hắn phải cầu xin tha thứ... Nhớ tới những việc này, Tô Tô thân thể run lên, nếu như hắn biết mình hồi nhỏ đối xử như vậy với hắn, hắn có hay không sẽ đánh lại?

Tô Tô trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ sợ hãi cùng áy náy, ngoài ra còn có thương hại. Mặc dù trong nhà không tính là dư dả nhưng bố mẹ chưa bao giờ để cho cô phải chịu khổ, lại nghĩ tới Mộ Tư Dạ một mình cô đơn... Cô nhẹ nhàng thở dài, theo bản năng dấy lên một ý nghĩ muốn đối xử thật tốt với hắn.

Chương 4

Sau khi giúp Mộ lão gia làm vườn, Tô Tô từ biệt, cô quay trở về trong đầu suy nghĩ lát nữa gặp Mộ Tư Dạ nên nói như thế nào mới có thể giải thích rõ hiểu lầm. Hôm nay, hai người quan hệ thật rất vất vả mới có thể hòa hoãn một chút, cô cũng không cần thiết phải cùng hắn cãi nhau, bọn họ cũng đâu còn là đứa trẻ, quả thật không cần vì chuyện nhỏ mà giận lâu như vậy.

Tô Tô sau khi quay lại phòng, TV vẫn đang phát phim xxx nhưng Mộ Tư Dạ lại không thấy đâu, cô chu mỏ một cái, nhớ tới trò đùa dai của hắn vừa rồi “hừ” một tiếng, tên đàn ông khốn kiếp này còn thật quá quắc trước mặt cô.

Mới vừa lao động một phen khiến Tô Tô trên người thoát chút mồ hôi, nên quyết định trước tiên tắm cái đã, còn có thể vừa tắm vừa nghĩ ra lời cần nói với Mộ Tư Dạ.

Trong đầu vội vàng muốn làm nên hành động liền mơ hồ, Tô Tô quên cầm y phục tắm mà bước vào phòng tắm.

Trong phòng tắm, hơi nước dày, nước ấm vừa phải, bọt xà phòng tràn đầy khiến cho mệt mỏi của Tô Tô rất nhanh liền biến mất, đầu óc cũng thấy thoải mái, ước chừng nửa tiếng Tô Tô mới tắm xong.

Nhưng mà lúc mặc quần áo cô mới nhớ ra mình quên mang y phục tắm vào rồi, thôi, vậy trực tiếp mặc áo chòang tắm đi ra ngoài. Trở ra phòng là tốt rồi.

Sau khi cầm áo chòang tắm vô tình chân trượt một cái, cô vươn tay vịn đồ vật bên cạnh, không cẩn thận đem áo chòang tắm ném vào bồn tắm, Tô Tô chỉ có thể trơ mắt nhìn áo chòang tắm hoàn toàn bị ướt đầm.

Áo chòang tắm không thể mặc nữa, Tô Tô bất đắc dĩ nặng nề thở dài, đem áo chòang tắm ném vào giỏ giặt đồ, sau đó cực kỳ bất đắc dĩ toàn thân trần truồng ngồi trên mép bồn tắm.

Y phục không có để mặc, áo chòang tắm lại ướt, chẳng lẽ cứ để thân thể trần

trường chạy ra phòng mặc? Nếu như đây chính là phòng riêng của cô thì cũng thật bình thường, nhưng mà...còn có Mộ Tư Dạ, ai biết hẳn có hay không đột nhiên sẽ xuất hiện.

Nhưng mà cũng không ngồi mãi trong phòng tắm được...

Tô Tô bắt đắc dĩ, cô nhanh chóng lén lút thò ra nửa cái đầu quan sát tình huống bên ngoài một lượt không sót gì, trong phòng yên tĩnh không có nửa người. Tô Tô thấy vậy trong lòng vui mừng, hướng chỉ bình thường người giúp việc sẽ không tiến vào bất ngờ.

Cô không kịp suy nghĩ nữa, không rảnh tra xét liền thân thể trần truồng giống như tiểu bạch thỏ nhanh chóng vọt tới trước tủ quần áo, kéo ra ngăn kéo bắt đầu tìm y phục. Chẳng qua là không biết tại sao áo lót không tìm thấy, cô ngồi xổm người xuống, nhếch cái mông tuyết trắng lên, cả người dường như chui cả vào trong năng kéo. Cuối cùng cô rốt cục tìm thấy áo lót, lúc xoay người nhắc chân mặc quần lót liền bị người trước mắt hù sợ.

Mộ Tư Dạ an vị ngồi trên giường, ánh mắt nhìn thẳng vào cô dường như đỏ lên. Mà cô đang nâng lên một chân chuẩn bị mặc quần lót.....

Từ ánh mắt khác thường đó, Tô Tô chợt ý thức được mình mới vừa rồi đã bị hắn xem sạch bách...

Mộ Tư Dạ hơi thở hỗn loạn, trên TV phim xxx vẫn đang mở, tiếng rên rỉ rất gấp. Ánh mắt Mộ Tư Dạ cùng ánh mắt Tô Tô giao nhau, lỗ tai hắn ửng đỏ, đôi mắt không chớp nhìn người cô chăm chú, lúc tầm mắt dừng ở dải đất tam giác hô hấp càng thêm mất khống chế.

“A!” Tô Tô khản trương muốn che kín mình, nhưng vì khản trương thái quá chân không đứng vững, trọng tâm mất đi, cả người không tự chủ được lao về phía trước.

Chuyện quả thật đúng lúc.

Khi Mộ Tư Dạ ánh mắt còn kinh ngạc, Tô Tô tăng tốc ngã vào trên người hắn, mặt của cô vừa đúng ngã dán vào trên bụng hắn, cái kia nóng bỏng càng

thêm phần cứng rắn vô cùng.

Tô Tô ngơ ngác không dám nhúc nhích, tim đánh trống liên hồi.

Trong lúc nhất thời, không khí đột nhiên yên lặng, Tô Tô cảm thấy khó chịu nên ngẩng đầu lên, đúng lúc hai người bốn mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên cũng bị sự việc trùng hợp này hù dọa tới sững sốt.

Vật kia... dù cách một lớp vải, mặt cô cũng có thể cảm giác được nó nhảy lên, Tô Tô sắc mặt càng thêm nóng, cả người ngẩn ra không biết làm sao mới được, cô cảm thấy xấu hổ chết đi được. Tô Tô đỏ bừng cả mặt, giùng giàng muốn bỏ dậy khỏi hạ thân của Mộ Tư Dạ, nhưng lúc này cô đột nhiên cảm thấy cái ót mình hình như bị định trụ rồi, làm thế nào cũng không đứng dậy được.

Ngay sau đó, một giọng thanh âm khàn khàn phát ra: “Đừng động”

“Ô...” Tô Tô còn chưa kịp phản ứng, đầu đã bị Mộ Tư Dạ kìm lại, kháng cự cũng không được.

Mộ Tư Dạ nhanh chóng kéo ra khóa kéo, để cho cây gậy của hắn nhảy đánh ra bên ngoài, đây là lần đầu tiên Tô Tô chính mắt nhìn thấy đặc thù tượng trưng của đàn ông, nó chân thật như vậy, Tô Tô còn chưa kịp phản ứng, cây gậy to lớn liền đâm thật sâu vào miệng cô. Tâm tình chuẩn bị cũng chưa có, Tô Tô chỉ cảm thấy một cỗ mùi vị đặc hữu phái nam tràn ngập chóp mũi, mùi vị cũng không tính khó ngửi, còn mang theo một loại hương vị nam tính.

“Liếm nó”. Bị khoang miệng ấm áp bao vây, Mộ Tư Dạ thoải mái rên rỉ một tiếng, đồng thời ra lệnh cho Tô Tô.

Tô Tô vốn định phản kháng đứng dậy nhưng nhớ lại những lời Mộ lão gia nói lúc nãy, nhớ tới Mộ Tư Dạ từng thiếu hụt tình cảm, nhớ tới những việc mình làm với hắn hồi nhỏ, không tự chủ được tâm mềm xuống.

Tô Tô đọc tiểu thuyết khiêu dâm, xem phim xxx nhiều, thật ra thì cũng muốn thử nghiệm, hôm nay vừa đúng dịp có cơ hội tốt thế này, bỏ qua thật đáng tiếc. Mặc dù có chút xấu hổ nhưng Tô Tô lại ôm tinh thần thực tế, nghiêm túc

đổi mặt với trọng trách vĩ đại này.

Tô Tô vừa nhớ lại tình cảnh trong phim xxx vừa nghiêm túc thực hành, cô hai tay cầm cây gậy, từ từ vuốt ve lên xuống, đồng thời dùng lưỡi liếm. Mặc dù động tác của cô có chút vụng về nhưng mà khiến cho Mộ Tư Dạ khó có thể không chế, đột nhiên thở hồng hển mắng ra một câu chửi thề, toàn thân khẽ run vì thoải mái.

Phản ứng của hần càng thêm kích thích Tô Tô, chỉ cảm thấy cái miệng mồm mồm nhỏ nhắn của cô ngậm trọn cây gậy vào trong miệng, vào tận gốc, sâu tới cổ họng. Mộ Tư Dạ không thể không chế, bật ra tiếng rên mất hồn, đồng thời ngón tay kích động bắt lấy bả vai Tô Tô, nếu như nói Tô Tô đây là lần đầu liếm thì cô tuyệt đối là thiên tài, vưu vật trời sinh.

“Tiếp tục” Cảm thấy Tô Tô dừng lại động tác, Mộ Tư Dạ không nhịn được thúc giục.

Vì vậy, dưới sự thúc giục của Mộ Tư Dạ, vừa dùng miệng phun ra nuốt vào vừa nhẹ nhàng vuốt ve hai khỏa mượt mà bóng loáng.

Mộ Tư Dạ mở mắt thấy Tô Tô sắc mặt đỏ bừng, lấy tay tìm kiếm phát hiện hạ thân cô sớm đã ướt dính, dính lên quần lót vắt trên chân cô, thậm chí bị cô làm cho thấm ướt. Khóe miệng hần cong lên một nụ cười xấu xa “Thật là một tiểu dân đẳng, như vậy đã ướt, rất muốn có phải hay không, hử?”

Hần bằng tốc độ nhanh chóng đem quần lót không chút tác dụng che đậy nào ném qua một bên, sau đó đem Tô Tô lật người đem Tô Tô đè xuống. Hai người lưng trần chạm vào nệm giường mềm mại. Tô Tô còn chưa phản ứng kịp, Mộ Tư Dạ liền nằm ở trên người cô há mồm cắn cắn ngực mềm mại của cô, đầu lưỡi liếm quanh đầu vú, chỉ một lát đem hai điểm hồng ngậm vào trong miệng bú, ngậm cắn, trong miệng mềm mại cảm giác, ngực bị kích thích khác thường khiến cho Tô Tô không nhịn được rên rỉ.

Tô Tô cảm giác nhiệt khí ở bộ ngực từ từ biến mất, đầu lưỡi tinh ranh kia hướng xuống phía dưới tấn công, rất nhanh tới gần cái rốn, tinh tế liếm láp, chọc cho cô khó nhịn. Chợt một bàn tay dò vào hạ thân của cô, đầu ngón tay linh hoạt du tẩu ở rừng rậm. Cảm giác lạnh như băng hòa lẫn vẫn kích thích

mãnh liệt khiến Tô Tô thở gấp liên tục.

“Um... ừ...” Tô Tô chỉ cảm thấy cơ thể mình trống không, càng mãnh liệt mong muốn, thân thể không tự chủ được giãy giụa muốn nhiều hơn. Mộ Tư Dạ mới vừa trải qua một phen kích thích cũng không muốn nhẫn nại nữa, dùng sức đẩy eo, đem cây gậy của mình chôn thật sâu vào trong cơ thể cô.

Hắn mới vừa đem cây gậy vào, liền cảm thấy tầng tầng lớp lớp màng thịt ấm áp bao vây, Mộ Tư Dạ thoải mái thiếu chút nữa gâm lên. Hắn cắn răng nghiêng lợi nói: “Tiểu yêu tinh, cô muốn cho tôi chết trên người cô sao?”

“A...ừ...” giờ phút này ý thức Tô Tô mơ hồ, cả người run rẩy, cảm thụ khoái lạc tuyệt vời.

Mộ Tư Dạ chậm rãi động mấy cái, cúi người xuống hôn mặt cô, nụ hôn rất nhẹ nhàng giống như lông vũ rơi xuống. Tô Tô rên rỉ thốt ra, Mộ Tư Dạ dùng môi bao trùm lên môi Tô Tô, đầu lưỡi linh hoạt xâm nhập, kêu lấy lưỡi Tô Tô, đồng thời lấy tay xoa nắn ngực Tô Tô.

Kể từ lần đầu tiên hưởng qua mùi vị của cô, trong khoảng thời gian sau đó, hắn đều chờ mong lần tiếp theo, chẳng qua là không thể bỏ qua bất hòa cùng cô. Mà hôm nay cảm giác mát mà được lại này khiến cho hắn có một loại cảm giác thỏa mãn mãnh liệt, hắn không khỏi thỏa mãn than nhẹ, thật là một tiểu yêu tinh.

Tô Tô bị hắn trêu đùa hết sức thoải mái, há mồm rên rỉ, Mộ Tư Dạ thích nghe cô rên rỉ, cúi đầu nở nụ cười, động tác bắt đầu tăng nhanh. Mãnh liệt kích thích khiến Tô Tô toàn thân run rẩy, cái lưỡi thơm tho của cô cùng Mộ Tư Dạ dây dưa, eo thon đong đưa theo động tác của Mộ Tư Dạ, đón hắn đi vào.

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô động tình phối hợp trong lòng hưng phấn, hắn đem hai chân Tô Tô vòng qua hông hắn, hai tay nâng mông trắng nõn của cô, chỗ kín động tác không ngừng, cấp tốc vào sâu một chút, chỉ thấy Tô Tô toàn thân một hồi động đậy, hai chân không tự chủ được kẹp chặt hông hắn, trong hoa kính một dòng chất lỏng trào ra, khiến Mộ Tư Dạ thoải mái cực điểm, vì vậy, hắn gâm nhẹ một cái, ôm eo cô hưng hăng ra vào, một dòng nhiệt nóng thẳng tắp bắn vào chỗ sâu trong hoa kính của Tô Tô.

Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô cúi đầu thở hổn hển, mà lúc này Tô Tô ánh mắt mơ màng vì động tình, đầu vú còn chưa mất đi hưng phấn, cây gậy vẫn cứng rắn đứng thẳng như cũ giống như hoa mai nở rộ trong ngày đông, cô còn ở trong trạng thái động tình nên toàn thân khẽ run.

Sau khi kích tình dần lui, hai người nhất thời có chút lung túng.

“Anh...”

“Ta...”

Hai người đồng thời mở miệng, lại đồng thời ngậm miệng, ánh mắt mất tự nhiên nhìn đối phương.

“Anh nói trước đi.”

“Cô nói trước đi.”

Hai người lại đồng thời mở miệng nói chuyện.

Hai người đang vô cùng lung túng thì bên ngoài truyền tới một tràng tiếng gõ cửa: “Thiếu phu nhân, thiếu phu nhân, cô có bên trong không?” Phòng khách yên tĩnh truyền tới tiếng Chị Trương gọi.

Chị Trương ngày thường chưa bao giờ đi lên nhưng hiện tại bà gấp như vậy...

Cửa phòng không có khóa nếu vẫn không ai đáp lại Chị Trương rất có thể sẽ đẩy cửa đi vào xem thử. Trên giường, hai người thân thể vẫn trần truồng, sắc mặt đỏ bừng, trong lòng gấp gấp không thôi, vì hai bọn họ bất hòa trong nhà ai cũng biết chuyện này, nếu bị Chị Trương thấy hai người bọn họ giữa thanh thiên bạch nhật ở trên giường làm chuyện này...

Tô Tô kéo chăn qua bao phủ chính mình, cầm điều khiển tắt TV đồng thời vội vã mở miệng: “Tôi, tôi đang thay quần áo, có chuyện gì không?”

“Mộ lão gia mời thiếu phu nhân xuống lầu ăn cơm”

“Được, Chị Trương xuống trước đi, tôi lập tức xuống ngay.”

Chăn đã bị Tô Tô cướp đi, Mộ Tư Dạ trần truồng thân thể, cửa phòng lại không có đóng kỹ, Chị Trương gõ nhẹ mấy cái, cánh cửa kia đã khẽ mở ra.

Mộ Tư Dạ quyết định chém chết Tô Tô, bằng không Chị Trương đột nhiên đi vào thì làm sao bây giờ?

Tô Tô khí lực nhỏ hơn hẳn, hẳn nhào tới kéo chăn Tô Tô, kết quả là Tô Tô vì không chú ý sau lưng mà “Rầm” một tiếng, té xuống sàn, Mộ Tư Dạ té theo đè lên người cô khiến Tô Tô đau đến nổi đầu óc chóang váng.

Mặc dù có cái chăn làm tấm đệm nhưng vẫn phát ra một tiếng vang khiến Chị Trương đang xoay người rời đi thì dừng bước: “Thiếu phu nhân, cô sao vậy? Có phải bị ngã hay không?”, Chị Trương nói xong liền muốn đi vào xem thử.

Tô Tô bị ngã tới choáng đầu hoa mắt, còn chưa kịp kêu đau đã vội vàng hướng ra cửa nói to: “Tôi không có ngã, chỉ là mới vừa rồi... Sấm đánh thôi! Đúng, là tiếng sấm đánh!”

“Đúng không?” Chị Trương nhìn về phía cửa sổ, chỉ thấy ngoài cửa sổ trời cao trong xanh, bán tin bán nghi nói: “Chẳng lẽ là mình nghe nhầm?”.

Nhìn xuyên qua khe cửa phòng, Tô Tô và Mộ Tư Dạ có thể thấy Chị Trương tiến về phía cửa phòng dừng lại trước cửa ba thước, chỉ cần đẩy nhẹ thì toàn bộ tình hình bên trong bà sẽ nhìn thấy hết. Không được chủ nhân cho phép, Chị Trương sẽ không đi vào nhưng mà cửa khẽ mở nên nếu mà bà đứng gần một chút... Tô Tô trong lòng khẩn trương, tim đập kịch liệt.

Bên trong phòng vừa trải qua kịch tình nên không khí ngập tràn mị hoặc hơi thở, quần áo tán loạn, trên giường chất lỏng dâm mĩ dính ướt, còn hai người thân thể trần truồng...này này này... này bất cứ là ai cũng đoán được chuyện gì mới vừa xảy ra.

Tô Tô và Mộ Tư Dạ nín thở không nói lời nào, khẩn trương nhìn cửa chầm chầm, Chị Trương xoay người đi Tô Tô và Mộ Tư Dạ mới đồng thời thở

phào nhẹ nhõm, nhưng lại vội vàng khấn trương vì Chị Trương lại xoay người: “đúng rồi, thiếu phu nhân, cô có thấy thiếu gia không?”

Sao lại không thấy cơ chứ? Tô Tô nhìn người đàn ông đang đè trên người mình, cảm hận trợn mắt nhìn Mộ Tư Dạ một cái. Mộ Tư Dạ ghé sát tai cô, phun ra nhiệt khí: “Nói tôi không có ở đây.”

Vành tai nhảy cảm bị hấn phun nhiệt khí khiến cho Tô Tô phát ra một tiếng rên rỉ nhỏ. Rất sợ bị Chị Trương nghe được, Mộ Tư Dạ áp môi xuống đem thanh âm của Tô Tô nuốt vào trong miệng.

“Thiếu phu nhân?” Ngoài cửa Chị Trương vẫn đang chờ đáp án.

Mộ Tư Dạ lưu luyến buông Tô Tô ra để cho cô trả lời Chị Trương. Tô Tô liếc Mộ Tư Dạ một cái, hướng ra phía cửa hô: “Thiếu gia không có ở trong phòng, Chị Trương thử xuống lầu tìm xem sao.”

“Không có ở đây sao? Rõ ràng xe vẫn còn ở trong nhà.” Chị Trương tự nhủ nói, lúc này mới vừa hoài nghi vừa xoay người rời đi.

Thấy Chị Trương rút cuộc cũng rời đi, Tô Tô và Mộ Tư Dạ lại một lần nữa đồng thời cùng thở phào nhẹ nhõm. Không khỏi nghĩ đến, rõ ràng là vợ chồng, lại ở trong nhà giống như vụng trộm thật là không có tiền đồ mà.

“Xuống lầu ăn cơm!” Tô Tô tức giận đẩy Mộ Tư Dạ đang đè ở trên người ra, chuyện ngày hôm nay xảy ra quá đột ngột, cô chưa kịp suy nghĩ gì cả, vừa nhìn thấy Mộ Tư Dạ cô không tự chủ được lại đỏ mặt.

Mộ Tư Dạ từ trên người cô rời đi, ánh mắt phức tạp, còn thuận tay kéo cô một cái, vừa mới đứng lên, chân từ trên người Tô Tô rút xuống, bộ ngực đầy đặn hiện ra, đầu vú đỏ bồng bồng ngạo nghễ dựng thẳng trong không khí.

Mộ Tư Dạ chỉ cảm thấy bụng dưới nóng lên, cây gậy vừa thỏa mãn dục vọng lại nhanh chóng từ dưới thân dựng lên, hận không thể nhào qua đem Tô Tô đè ở phía dưới, hung hăng yêu thương một phen.

Tiểu yêu tinh mê người này thật là kích thích hần! Hoặc là do... nhìn phim

xxx nhiều nên vậy, nhìn xem hấn lấy một bảo bối tuyệt như thế nào a~ Rõ ràng là lần đầu tiên dùng miệng nhưng lưỡi lại uyển chuyển như không xương, khiến hấn hận không thể lôi kéo cô làm thêm lần nữa. Đều là do Chị Trương, cắt đứt chuyện tốt của hấn.

Tô Tô giờ phút này từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ đồ, đưa lưng về phía Mộ Tư Dạ, lấy áo lót mặc vào nhưng mà hạ thân chưa có mặc quần lót. Mộ Tư Dạ đột nhiên tới gần, ngón tay trực tiếp dò vào chỗ tư mật, chạm tới hoa hạch nhạy cảm của cô.

Tô Tô đột nhiên cảm thấy phía dưới như bị kiến cắn, quả nhiên khó chịu làm cho cô thấp giọng rên rỉ. Nhưng mà Tô Tô lại khắc chế ngay cảm giác này, ngăn lại ngón tay Mộ Tư Dạ: “Không muốn...”

Mộ Tư Dạ cảm giác được chất lỏng của cô chảy xuống, biết cô cũng muốn nhưng mà không hiểu sao cô lại cự tuyệt.

“Không còn thời gian nữa, Chị Trương lại đi lên bây giờ”. Tô Tô mới vừa nói xong câu đó liền nghe thấy ngoài đại sảnh truyền vào tiếng Chị Trương: “Thiếu phu nhân, cô không sao chứ?”. Thấy thiếu phu nhân thay quần áo lâu rồi mà vẫn chưa xuống, Chị Trương lo lắng lên lầu lần nữa.

“Không có sao, không có sao, tôi lập tức xuống lầu đây.” Tô Tô vội vàng đẩy Mộ Tư Dạ ra, nhanh chóng mặc đồ lót, sau đó mặc váy liền thân vào, rất nhanh cô đã chỉnh trang xong.

Thấy Mộ Tư Dạ chưa thỏa mãn dục vọng, gương mặt biến sắc ở sau lưng cô, Tô Tô trong lòng dâng lên một tia ngại ngùng, đưa lưng về phía hấn nói: “Tôi xuống trước... anh từ từ xuống.”

Vì vậy, mặc cho Mộ Tư Dạ giương mắt nhìn, Tô Tô chạy trốn thật nhanh. Trong nháy mắt, Mộ Tư Dạ cảm giác mình là một con sói còn Tô Tô như là một con thỏ trắng. Thật ra thì cuộc mây mưa này vốn chính là cô trêu chọc hấn trước mà, không phải sao? Hấn luôn có tính tự chủ rất cao, nếu như nhân này không vênh cái mũi lên ở trước mặt hấn ông ọ làm đáng như vậy, hấn sao có thể mất không chế chứ?

Lúc ăn tối, Chị Trương thật không hiểu được, bà có làm gì chộc tới thiếu gia đâu nhưng bà rõ ràng cảm giác được thiếu gia rất là đang giận mình. Chị Trương liên tục sáu lần phải lượm đĩa do Mộ Tư Dạ làm rơi xuống đất, ngay cả Mộ lão gia cũng mở to mắt, nhìn chăm chú Mộ Tư Dạ.

Tô Tô càng thêm sững sờ, cô thật không nghĩ tới là Mộ Tư Dạ lại có tính khí trẻ con như vậy. Nếu như cô đoán không sai thì Mộ Tư Dạ đang trả thù Chị Trương, trả thù bà chọn thời điểm không đúng mà xông tới... Nhưng mà, Chị Trương cũng đâu có lỗi nha, bắt quá là bà vì nghe Mộ lão gia phân phó thôi mà.

Tô Tô thở dài một cái, len lén kéo vạt áo Mộ Tư Dạ dưới mặt bàn, nhưng Mộ Tư Dạ mặt lại đen lại trừng cô, Tô Tô chỉ có thể buông tay.

Mộ lão gia ánh mắt nghi ngờ nhìn Tô Tô và Mộ Tư Dạ, sau khi thấy Mộ Tư Dạ trừng mắt Tô Tô, ông nhin không được lên Tiếng: “Dạ, bất kể cháu hiểu làm cái gì, Tô Tô hiện tại là vợ của cháu rồi, cháu không nên hung dữ với nó như thế”.

Hung dữ với ncô? Ai bảo cô đẩy mình ra. Mộ Tư Dạ âm thầm “hừ” một tiếng.

“Cháu, đứa nhỏ này thật là...” Mộ lão gia bất đắc dĩ buông đĩa xuống: “Không phải chỉ là hiểu lầm nhỏ sao? Không phải là lòng tự ái bị khiêu chiến sao? Cháu liền không thể vượt qua cửa ải này?”

Chương 5

Thế nên cứ như vậy, bọn họ bị đưa vào trong phòng nhốt lại...

Tô Tô cảm thấy người cứng đờ, không được tự nhiên, nhưng cũng không thể làm gì khác đành thở dài một cái, xoay người trở về phòng ngủ.

Mộ Tư Dạ thoải mái ngồi trên ghế sa lon, cầm điều khiển TV không ngừng đổi kênh, đổi một vòng vẫn không tìm được chương trình hần muốn coi liền cầm điều khiển TV ném qua một bên, ngược mắt nhìn Tô Tô.

Đột nhiên, bốn mắt chạm nhau, điện quang bắn ra tứ phía, nhất thời không ai nói được gì.

Vì có thể sớm rời đi khỏi phòng, cô liền cảm thấy thoải mái, chủ động một lần nữa giải thích với hần, nếu như hần vẫn không tin, vậy thì không liên quan tới cô.

“Mộ Tư Dạ, tôi có lời muốn nói với anh!” Tô Tô nuốt nước miếng, bình tĩnh đứng ở trước mặt Mộ Tư Dạ, ngăn trước màn hình TV của hần.

Mộ Tư Dạ hai chân bắt chéo, nhếch mi mắt liếc xéo nhìn cô.

“Cái đó... Tôi đại nhân đại lượng nên muốn giải thích một lần nữa với anh, tin hay không, tùy anh.” Tô Tô quan sát hần, nói nhanh, “Vào lần gặp mặt lần trước, tôi căn bản cũng không hề hay biết anh chính là vị hôn phu mà bọn họ nói với tôi, cho nên... Này, Mộ Tư Dạ anh đi đâu đấy?” Tô Tô đang nói hăng say, Mộ Tư Dạ lại đứng dậy, xoay người rời đi nói: “Tắm”

Tắm? Tô Tô nhìn chăm chú nhưng vẫn chưa phát hiện ra biểu hiện gì cả, vậy hần rốt cuộc là có tin lời cô chưa vậy? Cô cảm thấy mình giống như hung hăng đánh một trận, nhưng lại đánh vào gối bong, loại cảm giác mềm nhũn lại không có lực này khiến cô cảm thấy thất bại.

Nhưng mà, trên màn hình chuyển qua cảnh khác, sau khi vai nam chính giận

dữ đem nữ chính áp đảo trên mặt đất, đưa tay kéo quần áo nữ chính, sau đó vai nữ chính ra sức kháng cự, nhưng nữ chính sức lực quá nhỏ, không tới hai ba lần liền bị nam chính lột sạch y phục, đè ở phía dưới...

Nữ chính ngực lộ ra một nửa, nam chính nửa người trên trần truồng, một phần kháng, một cường chiếm, dây dưa lẫn lộn từ bàn ăn chuyển qua trên giường...

Không nghĩ tới trên TV cũng sẽ thấy được cảnh kích tình bạo lực như vậy, hơn nữa còn không bị cắt bỏ, thật là quá thần kỳ!

Tô Tô đang nhìn không chớp mắt, chợt thấy không khí có gì đó lạ thường, Tô Tô xoay người lại phát hiện Mộ Tư Dạ giờ phút này đang đứng sau lưng cô, ánh mắt phức tạp.

Mộ Tư Dạ hình như rất ghét mình xem phim XXX, đại khái là kích tình như vậy cũng không thích sao? Tô Tô nghĩ vậy, liền lấy điều khiển TV chuẩn bị đổi kênh, nhưng chỉ một cái chớp mắt điều khiển TV đã bị Mộ Tư Dạ đoạt lấy.

Mộ Tư Dạ cởi bỏ quần áo trên người, chỉ lấy khăn tắm ngăn ngửa vây quanh hạ thân, trần truồng từ đầu gối trở xuống, hắn còn không chút chú ý tới hình tượng đến trước mặt mặt Tô Tô.

Tô Tô nhớ tới vừa rồi chưa nói xong liền nghiêng đầu qua tiếp tục nói với hắn: “Mộ Tư Dạ, anh mới vừa rồi rốt cuộc là có nghe hiểu không?”

Mộ Tư Dạ bình thản liếc cô một cái, tầm mắt lại quay lại trên màn hình TV, làm như không nhìn thấy Tô Tô.

“Mộ Tư Dạ!” Tô Tô cũng có cá tính của mình, một lần nữa bị xem thường, cũng sẽ phải nổi đóa. Lần trước hắn không nghe cô giải thích coi như cho qua, dù thế nào đi nữa hắn lúc đó cũng chỉ là một đêm tình do uống rượu say. Nhưng mà, mới vừa rồi rõ ràng là cả hai đều rất tỉnh táo, lại trải qua chuyện như vậy... Quan hệ giữa bọn họ, cũng sẽ không như trước mới phải chứ? Hoặc là nói, hắn một chút cũng không để tâm, cô trong mắt hắn bất quá chỉ là cô gái làm tình một đêm trong quán rượu thôi ư?

Ý thức được điểm này, Tô Tô đột nhiên như sư tử xù lông, “Ba Ba Ba” bước nhanh đi tới trước mặt Mộ Tư Dạ, chống nạnh nhìn chăm chăm hẳn: “Anh nói một câu sẽ chết sao?”

“Cô thực sự là không thể nhẫn nhịn được sao?” Mộ Tư Dạ ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn cô một cái.

“Cái gì?” Tô Tô ngẩn ra, nhìn thấy tầm mắt hẳn dừng ở trên người mình, cô đột nhiên không thốt nên lời.

Mộ Tư Dạ chỉ chỉ TV, như là điều hiển nhiên nói: “Thừa dịp tôi đang tắm, xem loại phim này còn chưa tính, sau khi tôi ra ngoài này còn không đổi kênh. Tô Tô, cô đói khát như vậy sao?”

“Mộ Tư Dạ, anh...” Tô Tô vừa gấp vừa xấu hổ nói không ra lời.

“Đã như vậy tôi đành chịu khổ để thỏa mãn cô thôi” Mộ Tư Dạ không đợi Tô Tô nói xong, kéo cô vào trong ngực mình, để cho cô dạn chân ngồi trên người mình, đưa miệng hướng tới môi Tô Tô, rất nhanh chiếm lấy môi cô, nuốt toàn bộ lưỡi mằn vào trong miệng hoàn toàn, đầu lưỡi linh hoạt thăm dò trong miệng cô, thoải mái thưởng thức, dây dưa trêu đùa khiến Tô Tô thở gấp liên tục.

Mới vừa rời ở trong phòng tắm, nghĩ tới thân hình kiều mỵ của cô buổi chiều, dục vọng nóng bỏng ở dưới bụng lại ngẩng lên khiến cho hẳn cực kỳ khó chịu, sau khi tắm xong, lại thấy trên TV chiếu cảnh nóng như vậy, làm cho ham muốn của hẳn nhất thời dâng lên tới đỉnh cao nhất. Giờ phút này, hẳn không thể nhẫn nữa, chỉ muốn đem Tô Tô đè ở phía dưới, đem ** vùi vào trong hoa kính ẩm áp chặt khít, khiến cho cô ở dưới thân rên rỉ không ngừng.

Mặc dù bị trêu đùa khiến tứ chi mềm nhũn nhưng đối với thái độ của Mộ Tư Dạ, Tô Tô trong lòng rất là tức giận, cho nên tiếp tục giãy giụa, không muốn cho hẳn đạt được ý muốn.

“Không muốn...” Tô Tô bắt được bàn tay Mộ Tư Dạ khi hẳn đang thăm dò trên người cô, quyết tuyệt muốn xoay người rời đi.

“Miệng chỉ toàn lời nói dối, chỉ có thân thể mới là lời nói thật”. Mộ Tư Dạ lạnh lùng cười một tiếng, bộ dạng rất thản nhiên. Hắn nhẹ nhàng tháo áo khoác nhỏ, Tô Tô giờ phút này chỉ mặc một chiếc váy liền thân, Mộ Tư Dạ không nói hai lời liền kéo xuống quai váy, vùi ở trước ngực cô.

Tô Tô lúc này nửa người trên trừ áo lót ra dường như lộ ra trọn vẹn, gò bồng đào trắng nõn đầy đặn, khe ngực thật sâu hiện ra khiến người nhìn máu phải sục sôi. Mộ Tư Dạ mắt đỏ lên, vội vàng tháo nội y của cô ra, vùi ở trước ngực cô, dùng sức mút đầu vú của cô, gặm nhấm liếm láp, không chỗ nào là không chiếm lấy, hắn muốn dùng phương thức của mình để cô gái quái đản này hòa tan vào ngực mình.

“Mộ Tư Dạ... buông tôi ra...” Tô Tô giãy giụa yếu dần, nhưng hai tay bị Mộ Tư Dạ cầm lấy đặt qua đỉnh đầu, động tác càng giãy giụa ngược lại càng khiến bộ ngực của cô càng thêm náo động nghễ dưng đứng.

“Cô đúng là tiểu yêu tinh...” Mộ Tư Dạ trong miệng mút ngọc nhũ của cô nên thanh âm mơ hồ không rõ, một bàn tay kia thì vuốt ve bên vú còn lại. Vú mềm mại nằm trọn trong bàn tay tạo cảm giác rất thoải mái. Một tay còn rảnh rồi kia nhấc lên làn váy của cô, trêu chọc đến vòng eo của cô, hạ thân chỉ mặc quần lót của cô bại lộ ra bên ngoài.

Mộ Tư Dạ không định chỉ động tác tay, ngón tay thon dài lục lợi chỗ kín của cô, chà xát hoa hạch nhạy cảm bị cách bởi một lớp quần lót. Bị kích thích mãnh liệt, Tô Tô hô hấp dồn dập, hạ thân theo bản năng giãy giụa, nhưng giờ phút này, trong lòng cô lại nhớ tới chuyện khi nãy liền thừa lúc này hỏi: “Mộ Tư Dạ... Anh rốt cuộc... có tin tôi hay không?”

Mộ Tư Dạ gạt quần lót của cô, ** nóng rực chống đỡ lên chỗ kín, hơi thở gấp gáp, thanh âm khan khan: “Không tin.”

Không tin cô? Vậy mà hắn còn dám làm chuyện như thế này với cô. Tô Tô nhất thời cơn tức giận chạy lên não, tâm nhiệt đột nhiên giảm xuống, dùng hết sức lực đẩy Mộ Tư Dạ ở trên mình ra. Mộ Tư Dạ không kịp phản ứng, bị cô đá ngã nhào té ở trên giường.

Sau đó thừa dịp Mộ Tư Dạ chưa đứng dậy, Tô Tô giống như tiểu bạch thỏ, trong nháy mắt chạy “Vèo” vào phòng tắm, cửa lập tức khóa lại

Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ tức giận đập phá cửa phòng tắm nên rất khẩn trương, cả người bất động, nhưng cũng không bao lâu sau thấy thanh âm tự nhiên im bật

Mộ Tư Dạ lại dễ dàng buông tha thế sao?

Cơ thể vì bị Mộ Tư Dạ bức ra một tầng mồ hôi nên thấy rất là khó chịu, vì vậy Tô Tô quyết định tắm nước nóng. Nhưng buổi chiều đã tắm một lần, thế nên cô cũng chỉ tính tẩy đi lớp mồ hôi dính dính trên người mình là được rồi.

Vòi hoa sen phun nước xuống, xối lên cơ thể trần truồng trắng nõn của cô, hơi nước ẩm áp bao vây khiến sắc mặt Tô Tô trở nên hồng ửng, cô đổ sữa tắm vào lòng bàn tay, xoa đều từ phần cổ xuống phía dưới, lúc ngón tay lướt qua vùng ngực mềm mại, lơ đãng đụng phải đầu vú đỏ bồng, đột nhiên cả người cô giống như bị điện giật xụi lơ xuống.

Mới vừa nãy, nơi nhạy cảm này bị Mộ Tư Dạ hôn qua, đến bây giờ vẫn còn dựng đứng kiêu ngạo tựa như nụ hoa đỏ tươi vừa chớm nở. Tay phải xoa dọc theo thân thể bong loáng, không tự chủ trượt xuống khu rùng rậm rạp vẫn còn dấu vết hoan ái của buổi chiều, còn có mới vừa rồi... Cơ thể nhạy cảm bị Mộ Tư Dạ thuần phục gây rối loạn, trêu chọc sinh ra phản ứng, làm cho hiện tại chất mật chảy ra thấm ướt cả quần lót.

Tô Tô rên một tiếng, nghĩ tới nữ chính trong tiểu thuyết khiêu dâm, rồi chợt nhớ ra cô cũng cũng có thể tự mình giải quyết, không phải sao? Tại sao nhất định cứ phải dựa vào người đàn ông kia?

Mặc dù cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng đầu ngón tay vẫn lướt qua vạch ra mép cánh hoa, ngón giữa xuyên qua con đường chật hẹp ẩm ướt, đi vào thăm dò... Cánh hoa không ngừng phát ra tiếng nước chảy, Tô Tô không kìm chế được bật ra tiếng rên rỉ, hai chân cô bủn rủn, không đứng vững được dựa vào tường rồi từ từ trượt xuống, ngồi dưới đất, động tác ngón giữa ngày càng nhanh, ngón tay thon dài ra vào trong hoa kính ẩm nóng khiến chất mật chảy ra ngày càng nhiều, những dòng chất mật chảy ra rất nhanh bị nước chảy

cuốn đi.

Không biết qua bao lâu, sau khi Tô Tô cảm giác được mình bay lên chín tầng mây, hạ thân co rút liên tục, toàn thân xụi lơ, chắc đây chính là cao triều phải không? Nhưng mà, còn chưa đủ... Còn thua xa cảm giác thoải mái khi Mộ Tư Dạ tiến vào cơ thể.

Tô Tô có chút bất đắc dĩ nghĩ thầm, mình thật sự là bị tiểu thuyết khiêu dâm ngấm vào quá lâu rồi nên hôm nay mới nếm thử tình dục mới trở nên không thể kiểm soát mà càng lúc càng ham muốn như thế... Cô tắm rửa qua loa thân thể một lần nữa rồi sau đó phát hiện mình lại quên mang quần áo vào rồi.

Rốt cuộc mình tại sao lại có tật xấu này? Tô Tô nhéo tóc, im lặng nhìn trời.

Sẽ không lại tiếp tục xảy ra chuyện giống buổi chiều đấy chứ? Nhìn cái giá treo duy nhất 1 cái khăn tắm, Tô Tô trong lòng yên lặng rơi lệ.

Lấy khăn tắm bao quanh thân thể, lộ ra đôi chân thon dài trắng nõn, Tô Tô dán lỗ tai lên cửa cẩn thận lắng nghe, phát hiện bên ngoài không có một chút động tĩnh.

Chắc là Mộ Tư Dạ sẽ không đợi cô ở cửa, chỉ là cô suy nghĩ quá nhiều! Tuy nói như thế nhưng đáy lòng Tô Tô lại dâng lên một cảm giác mất mát, cô tự cười bản thân nhủ thầm: “chẳng lẽ mày thật chờ mong Mộ Tư Dạ đợi ở cửa, chờ mày vừa bước ra ngoài liền kéo mày làm chuyện đó hay sao?”

Tô Tô đẩy cửa phòng tắm, bước ra như không có chuyện gì, nhưng mà, không đợi cô đứng vững, thân thể liền bị ép đặt sát vách tường, đầu và sống lưng cô ép sát vào tường khiến cô cảm thấy đau.

Mộ Tư Dạ? Bây giờ Mộ Tư Dạ ở trước mặt cô, hai cánh tay cứng rắn vây cô vào góc tường, mà cô thì lại không có chỗ trốn. Mộ Tư Dạ ánh mắt đỏ lên, hậm hực nhìn chằm chằm cơ, trừng mắt đến nỗi khiến trái tim Tô Tô nhảy lên như nai chạy loạn.

“Anh... anh muốn làm gì?” Tô Tô thanh âm khẽ run run

“Tôi muốn làm gì? Cô nói thử xem?” Mộ Tư Dạ lấy ngón tay nâng cằm của cô lên, áp môi bao trùm lên, một nụ hôn như lông vũ rơi xuống, giống như chuồn chuồn lướt trên mặt nước.

“Tôi... Tôi không biết! Anh buông tôi ra...” Tô Tô giãy giụa muốn thoát ra nhưng lại bị Mộ Tư Dạ ngăn chặn, khiến cô không thể nhúc nhích.

“Dám để tôi một mình lại ở ngoài trời qua dịp hỏa đốt người nửa giờ, mà chính cô lại ở bên trong thanh âm rên rỉ!”

“Ngô...” Tô Tô khuôn mặt đỏ bừng “Anh...”

“Làm cái gì bên trong, hử? Một mình hưởng lạc sao?” Mộ Tư Dạ tiến đến gần cô một chút, trên mặt mang theo nụ cười tà.

Tô Tô sao dám thừa nhận chứ. Sắc mặt như muốn cứng lại.

Mộ Tư Dạ ghé sát môi vào vành tai cô cười nhẹ một tiếng: “Cô đang rất muốn...”

“Chẳng phải anh không thể sao?” Tô Tô không chút suy nghĩ, trực tiếp phản bác lại, cho tới khi dứt lời cô mới ý thức được mình vừa mới nói gì.

“Nên nhớ! Vĩnh viễn đừng bao giờ nói với một người đàn ông là anh ta không thể.” Mộ Tư Dạ cúi người kề sát vào tai cô, đem hơi thở nóng rực phun vào bên tai cô, chậm rãi nói: “Bởi vì... Như vậy sẽ càng khiến cho người đàn ông đó rất nhanh muốn chứng tỏ mình.” Lời nói còn chưa dứt, Mộ Tư Dạ liền cắn vành tai nhỏ mềm mại của cô, gặm cắn liếm láp.

Đây là chỗ mẫn cảm nhất trên thân thể Tô Tô, thậm chí còn hơn cả ngực, Tô Tô cảm thấy toàn thân nhột vô cùng, giống như có hàng ngàn con sâu nhỏ gặm nhấm bò sát.

“Không, không muốn... đừng chạm vào tôi...” Tô Tô xấu hổ ngượng ngùng, rõ ràng mới vừa rồi cô đã “tự cung tự cấp” nhưng mà thân thể vẫn cảm thấy vô lực, cô không thể đẩy hắn ra: “Anh không tin lời tôi nói, anh không thể đụng vào tôi”

Tô Tô xấu hổ đỏ bừng cả mặt “không... Không muốn...”

“Cô không muốn, nhưng tôi muốn, tiểu yêu tinh...” Mộ Tư Dạ cặp mắt đỏ lên, trong mắt tràn đầy dục vọng, hắn kéo tay cô chạm lên cây gậy khổng lồ nóng bỏng của hắn: “Sờ nó” Mộ Tư Dạ vừa nói vừa dùng một tay kéo khăn tắm của cô.

Trong phút chốc, Tô Tô bị lột sạch sẽ, toàn thân trong suốt óng ánh bị hơi nước làm cho đỏ ửng giống như tôm hùm luộc chín, rục rờ đầy cảm dỗ.

“Wow... thật là cảnh đẹp mắt quá” Mộ Tư Dạ cười giống ác ma, thanh âm trầm thấp khan khan: “Làm cho người ta không nhìn được muốn cắn một ngụm.”

“Đừng...” Tô Tô cảm thấy rất xấu hổ, một mặt cô rất tức giận, nhưng một mặt cô lại muốn hắn! Loại mâu thuẫn này khiến cho cô cảm thấy muốn khóc, nước mắt cũng liền trào ra rơi xuống.

Nhưng trong mắt Mộ Tư Dạ thì không phải như vậy, hắn chỉ cảm thấy Tô Tô phản ứng như vậy là vì quá mức thoải mái đến nỗi phát khóc. Hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay xoa nắn ngực cô thành rất nhiều hình dáng, đồng thời miệng cũng bận rộn không kém, đầu lưỡi nóng bỏng lướt qua mặt cô, từ cổ dờn dần xuống phía dưới, sau đó ngậm lấy đầu vú hồng ửng của cô vào miệng, liếm láp không ngừng.

“A...” Tô Tô giống như bị dòng điện chạy qua từ đầu ngón chân chạy thẳng đến đỉnh đầu, không nhìn được kêu ra thành tiếng.

“Tiểu yêu tinh, cô còn dám nói cô không muốn?” Mộ Tư Dạ bế Tô Tô lên, đặt cô nằm trên ghế sa lon mềm mại, sau đó không ngần ngại chút nào quỳ xuống dưới hạ thể cô, đem cặp chân trắng nõn của cô vòng qua thắt lưng hắn.

Mộ Tư Dạ nằm ở trên người Tô Tô, hai tay sờ khắp toàn thân cô, đầu lưỡi đảo quanh núm vú màu hồng, cây gậy nóng bỏng để trước hoa huyệt mềm mại của cô, rồi hắn chậm rãi đem cây gậy của mình đẩy vào, nhấn xuống một cái, cọ xát trong nơi ẩm áp tuyệt vời của cô.

Tất cả những nơi mẫn cảm nhất của Tô Tô đều nằm trong tay Mộ Tư Dạ, đặc biệt là hạ thân được vuốt ve rất kích thích khiến Tô Tô toàn thân run rẩy, chất mật trong hoa kính chảy ra không ngừng.

“Không muốn... nữa hành hạ... tôi... Nhanh lên một chút a...” Trên mặt Tô Tô nóng bừng như lửa đốt, ngay cả chính cô cũng không biết mình đang nói những gì.

“Tiểu yêu tinh, nhanh lên một chút cái gì?” Mộ Tư Dạ trêu chọc, ngẩng đầu lên từ ngực cô, nhìn cô cười tà một tiếng.

“Nơi đó... nơi đó... Mau một chút...” Tô Tô đã có chút thần chí không rõ, không biết chính mình trong cơn mê loạn la hét những gì. Hành hạ như vậy khiến cho cô muốn nổi điên, cô xấu hổ lấy gối che mặt lại, thật là mất mặt, nhưng mà cảm giác của thân thể không lừa được bản thân.

Mộ Tư Dạ dường như đặc biệt thích nghe thanh âm của cô nên không thể không trêu chọc cô được: “Hãy nói gì đó nghe được hơn, hử?”

“Mộ Tư Dạ... Cầu xin anh...” Mộ Tư Dạ động tác càng chậm hơn một chút, chậm rãi, từ từ vuốt ve thân thể cô, Tô Tô rên rỉ liên hồi: “Cầu xin anh vào đi! Nhanh lên một chút vào... Dùng sức một chút!” Tô Tô thét lên khẩn cầu, bên trong thân thể trống không giống như rong biển lan tràn, cần nuốt lý trí còn sót lại của cô.

Mộ Tư Dạ nghe được rất vui vẻ: “Bảo bối, ý em nói là thế này phải không?” Hần kéo gối ôm của Tô Tô ra, ngồi dậy, đem cây gậy to lớn đưa tới trước mặt Tô Tô vỗ vỗ vào mặt cô, hài lòng khi thấy vẻ mặt kinh ngạc của cô, sau đó di chuyển xuống thắt lưng, đem cây gậy nhắm ngay hoa huyệt của cô, bất chợt hung hăng xỏ xuyên qua.

“A...” Tô Tô không nhịn được rên rỉ, cảm giác khi được lấp đầy khiến cho cô thoải mái muốn bay lên thiên đường, hai chân cô không tự chủ được quăn lýt thắt lưng mạnh mẽ của hắn, loạn xe la hét: “A... chính là như vậy, thật thoải mái... Thật là giỏi... Uhm...”

Mộ Tư Dạ hài lòng thương thức, nhìn cô đắm chìm trong hoan ái, không ngừng nghỉ trôi dạt trong thân thể cô, chỗ đó của cô chật hẹp kẹp chặt lấy hắn rất thoải mái. loại cảm giác này quả thật rất tuyệt vời.

Dục hỏa đốt người đã lâu nên hắn không thể kiềm chế rong ruổi trong cơ thể của cô, cho đến khi cô mệt đến nỗi muốn khóc lên hắn mới tạm thỏa mãn mà tha cho cô, sau khi đút vào mấy cái hắn rút cuộc bắn vào trong cơ thể cô.

“Ừ...” Mộ Tư Dạ không nhịn được phát ra tiếng gầm nhẹ.

Hắn cúi đầu liếc nhìn người phụ nữ mới vừa rồi cùng hắn trải qua, lúc này cô vẫn còn đang đắm chìm trong hoan ái, cả người đều run rẩy, nhưng mà nhìn sắc mặt cô có thể thấy cô rất thỏa mãn, hai mắt cô mê ly, môi khẽ nhếch, thở hổn hển, bộ dáng rất mê người!

Hắn từ bên cạnh lấy ra giấy vệ sinh muốn thay Tô Tô lau sạch hạ thân, nhưng khi hắn đẩy cặp đùi tuyệt đẹp của Tô Tô, hô hấp của hắn ngừng lại lần nữa.

“Thật đẹp...” Mộ Tư Dạ kiềm lòng không đành tiến đến gần cúi xuống hôn hít, ban đầu tính bỏ qua cho cô nhưng đột nhiên bây giờ không thể bỏ được, hắn dùng hai ngón cái vạch ra mùi hoa của cô, trong mắt càng thêm nồng đậm ham muốn, đầu ngón tay khều ra chất mật sền sệt cười rất gian xảo: “Rất nhiều nước còn đang chảy đây... Tô Tô, cô bây giờ nhất định vẫn còn rất muốn phải không?”

Chỗ kín bí ẩn nhất cứ như vậy trần trụi hiện ra trước mặt người khác, Tô Tô xấu hổ quay mặt sang một bên, hai mắt nhắm nghiền coi như không nghe thấy gì, cô muốn khép hai chân lại thật chặt nhưng người đàn ông kia...thật sự là quá ác liệt!

Mộ Tư Dạ một lần nữa đem hai chân trắng nõn của Tô Tô quấn lên eo mình, cây gậy nóng bỏng dựng đứng đặt trên hoa kính đang không ngừng chảy ra dịch mật, rồi bất chợt động thân một cái, đem cây gậy đưa vào thật sâu.

“Ừ...” Tô Tô kêu lên thất thanh, không những thỏa mãn mà còn cảm thấy đau đớn, không đợi cho cô hồi phục lại Mộ Tư Dạ đã tăng tốc đút vào trong cơ thể cô, lần sau so với lần trước còn mạnh mẽ hơn, mỗi một lần luận động đều

hung hăng đụng tới hoa tâm, khiến cho Tô Tô bị kích thích tới nỗi thiếu chút nữa mất đi khống chế.

Cứ như vậy chịu đựng kích tình, Tô Tô nhịn không được nữa, miệng hé ra tiếng rên rỉ:” A...a...Ừ...Mau... A...” Tô Tô dùng đưa vòng eo, nghênh hợp với động tác của Mộ Tư Dạ, hai người cùng nhau tiến vào cảnh giới dục vọng, trong không khí tràn ngập tiếng thân thể va chạm.

“A...Quá, quá nhanh... Tôi... tôi không được...” Tô Tô thở hổn hển

Xế chiều hôm nay cô nghe ông nội nói qua Mộ Tư Dạ khi còn học đại học đã từng tham gia vào đội bóng của trường, bây giờ chứng minh thể lực của hần thật là tốt vô cùng! Đã qua hơn nửa giờ nhưng cây gậy của Mộ Tư Dạ vẫn chưa hạ xuống, càng đánh càng hăng, cô dường như sắp chịu không nổi rồi.

“Em yêu, còn dám hoài nghi chồng em không thể được nữa không?” Mộ Tư Dạ vừa luận động vừa vuốt ve ngực mềm mại của cô, hơi thở vững vàng giống như người đang vận động kịch liệt không phải là hần vậy,

“Không, không dám... Tôi... tôi... Đã tới rồi...” Tô Tô vừa dứt lời, trong hoa huyết phun ra một dòng chất nóng bỏng, hạ thể không ngừng co rút, rơi vào trong khoái cảm cực độ. Thân thể cứ như vậy phập phồng giống như cô đang ở thiên đường

Lúc này, tất cả lỗ chân lông trên cơ thể Tô Tô đều đang dựng dậy kêu gào vì khoái cảm, cô thoải mái đến nỗi muốn ngất xỉu.

Mặc dù cô thỏa mãn nhưng mà Mộ Tư Dạ còn lâu mới thỏa mãn được. Tô Tô đảo với hần mà nói thì giống như một loại thuốc phiện, vừa mới bắt đầu hần không muốn nếm thử, nhưng sau khi thử qua, hần lại dần dần trở nên nghiện, sau đó sẽ không dứt bỏ được.

Hần đột nhiên có chút cảm kích ông nội đã đem hai người họ nhốt ở trong phòng, hiện tại bây giờ, hần không cần phải suy nghĩ tới công việc của công ty, không cần phải nghĩ tới những chuyện khác, hần chỉ cần nghĩ tới làm thế nào cùng người phụ nữ này hoan ái, như thế nào để lấy lòng cô (*Nee: Dạ ca tình trùng lên não rồi, Tô tỷ vất vả đây =)*”~)

Tất nhiên, còn có vẻ mặt tức giận của cô nữa chứ.

Thật ra thì hắn đã sớm tha thứ cho cô, không quan tâm cô có bày mưu tính kế lừa gạt hắn hay không, chẳng qua là vì thấy cô nhìn chăm chăm mình, đáng vẻ thờ phỉ phò, ánh mắt đầy quyến rũ của cô tựa như giận nhưng không phải giận. Chỉ cần là hắn yêu thích, hắn sẽ bỏ qua tất cả...

“Em yêu... vẫn chưa xong đâu” Mộ Tư Dạ tà tà cười một tiếng, kéo người Tô Tô lại ngồi trên đùi mình, để cho hai chân tuyết trắng của cô bám quanh eo hắn.

Tô Tô sau khi vừa trải qua mấy lần cao trào, bây giờ hoàn toàn không còn chút sức lực, chỉ có thể mặc hắn làm càn, thân thể cô mềm nhũn dựa vào người Mộ Tư Dạ, tư thế như vậy khiến cho bộ ngực mềm mại của Tô Tô hoàn toàn dựa vào trước ngực Mộ Tư Dạ, đầu vú đứng thẳng ép vào lòng ngực Mộ Tư Dạ rất kích thích khiến hắn muốn ngừng mà không ngừng được.

“Mệt cho tiêu yêu tinh rồi” Chỉ mới tiếp xúc nhỏ như vậy mà đã có thể đem hắn thần hồn điên đảo rồi. Mộ Tư Dạ hít vào một hơi, đem Tô Tô ôm chặt vào lòng ngực, bắt đầu loạn động lên xuống.

Tư thế bất đồng nên có bất đồng khoái cảm, bị kích thích như vậy khiến cho dục vọng của Tô Tô thức tỉnh lần nữa, hoàn toàn chìm đắm trong cơn lốc ham muốn mà Mộ Tư Dạ mang đến, không có cách nào khống chế được.

Không qua bao lâu sau, hoa huyết Tô Tô một lần nữa phun ra chất lỏng hoan ái, không ngừng co rút thì Mộ Tư Dạ rút cuộc gầm nhẹ một tiếng, cây gậy nóng bỏng cứng như sắt lần nữa phóng mầm mống dục vọng đã lâu ra...

Chương 6

Tô Tô lại ở trong cực độ khoái cảm ngất xỉu, đối với Mộ Tư Dạ mà nói, hẳn thật sự là không nhìn được dục vọng muốn cô, hẳn cảm giác mình luôn luôn muốn không đủ cô, nhưng cô dù sao vẫn là mới nếm thử mây mưa, hẳn không đành lòng thương tổn cô. Hắn đem cô đang cuộn tròn thành một vòng, ôm vào trong ngực, hôn lên trán ướt đẫm mồ hôi của cô, thân thể của cô mềm mại và ngọt ngào, do đó ôm cô cảm giác rất tốt, rất nhanh, hẳn liền ngủ thật say, luôn luôn không bao giờ mơ thấy gì như hắn, trong mộng cứ nhiên đều là cô...

Tô Tô cực kỳ mệt mỏi, liền đi nằm ngủ cho đến ngày thứ hai, khi tỉnh lại liền phát hiện, một đôi tay thon dài bên eo mình, ôm thật chặt cô. Lòng của cô nhảy loạn lên, nhớ tới ngày hôm qua, cả đêm thật hoang đường cùng đắm loạn, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ ửng lên.

Cô cẩn thận quan sát bộ dạng Mộ Tư Dạ đang ngủ, người đàn ông này lúc ngủ, mặt mũi có vẻ hết sức thanh thản, không có khí thế bén nhọn giống như ngày thường. Tô Tô hiếm khi như vậy quan sát hắn, chỉ cảm thấy giống như có một cỗ lực hấp dẫn kéo mình tiến đến gần.

Người đàn ông này dáng dấp thật rất đẹp mắt, lông mi thật dài, mũi thẳng, môi thật mỏng... Tô Tô kìm lòng không dặng vươn tay, cẩn thận miêu tả từng đường nét, khuôn mặt anh tuấn giống như tượng điêu khắc, tay của cô mới miêu tả đến một nửa, Mộ Tư Dạ đột nhiên mở mắt ra, đối với cô tà mị cười một tiếng, “Tiểu yêu tinh, vừa mới nghỉ ngơi một hồi, lại muốn anh rồi?” Thanh âm của hắn thật nhỏ, nhưng nghe rất rõ, hắn lúc này, nhẹ mang theo chút nụ cười, hắn dựa vào cô rất gần, hơi thở mập mờ trà ngậy xung quanh cô.

“Nào có!” Tô Tô lên tiếng phủ nhận, cũng bỏ qua thanh âm khiến cho cô tê dại. Rõ ràng vẫn luôn là chính hắn chủ động, lại cứ đổ hết cô, nói cô giống như rất là dâm dăng! Tô Tô hừ một tiếng, tay nhỏ bé chống đỡ ngực của hắn, muốn đem hắn đẩy ra, nhưng mà cô dùng hết tất cả nỗ lực, Mộ Tư Dạ vẫn như cũ không nhúc nhích.

“Bảo bối, dùng chiêu thức hoan nghênh nồng nhiệt này, tay đã phải dùng không ít sức lực đi? Vậy anh cũng không khách khí!” Mới vừa tỉnh lại Mộ Tư Dạ, cảm giác được đường cong tinh tế của Tô Tô hoàn toàn dán vào trên người hắn, lại thấy cô lưu luyến si mê nhìn mình, hắn trong nháy mắt đã cảm thấy mình dục hỏa dâng cao.

Cô đã ngủ lâu như vậy, có lẽ là nghỉ ngơi đủ rồi, có thể ứng phó hắn? Hắn thật thấp còi một tiếng, mang theo cô trở mình một cái, đem thân thể của mình bao trùm lên.

Tô Tô bị hắn đè ở phía dưới, “Ừm” một tiếng, khẩn trương mà nghĩ muốn đẩy ra hắn, thế nhưng hắn lại vẫn không nhúc nhích, cô mới phát giác được mình mới vừa thở phào một hơi, tại sao lại liên tục bị đè thế này? Cô không muốn cả ngày đều làm như vậy a! Vì vậy cô đáng thương mở miệng: “Em khát nước! Muốn uống nước...”

Mộ Tư Dạ cười khẽ một tiếng, cúi đầu hôn một cái lên cái trán của cô, “Bảo bối, có đói bụng không?”

Tô Tô gật đầu một cái, “Đói, thật đói!”

Mộ Tư Dạ cũng cảm thấy mình tựa hồ có chút làm quá, bữa ăn tối hôm qua cũng không có ăn, thật ra thì hắn cũng có chút đói bụng rồi! Hắn cẩn thận hôn cái trán của cô, “Được rồi, tạm thời bỏ qua cho em.”

Hắn cầm điện thoại lên, để cho Chị Trương bung sữa tươi và bánh mì đi lên, sau khi bữa ăn sáng được đưa lên, hắn liền đem bữa ăn sáng đẩy tới trước mặt cô, còn mình lại là nhìn cô ăn. Mộ Tư Dạ thật ra thì vẫn luôn rất thích xem Tô Tô khi ăn, cô ăn rất cẩn thận, một ngụm, một ngụm từ từ ăn, giống như mèo con liếm thức ăn, thoạt nhìn rất dễ thương! Cũng làm cho hắn cảm thấy hết sức có khẩu vị.

Hắn đột nhiên xoay hướng, cắn vụn bánh mì trên môi cô, thấy cô đỏ bừng mặt, nhẹ nhàng nở nụ cười, đưa thay sò sò mặt của cô, cảm giác trong lòng ngứa một chút.

Một bữa bữa ăn sáng ăn thật lâu, sau khi để cho Tô Tô ăn no, Mộ Tư Dạ đứng ở trước mặt cô, cẩn thận quan sát cô, trên môi dâng lên một nụ cười tà, “Tô Tô, anh đem em cho ăn no, hiện tại giờ đến phiên em uy anh ăn đi?”

“A?” Tô Tô vẽ mặt đưa đám, “Không thể nào? Anh anh anh... Anh bộ dạng này cũng quá tốt rồi! Người ta vẫn còn chưa có nghỉ ngơi đủ đâu...”

“Không thích sao? Nhưng mà tối ngày hôm qua, em dường như rất hưởng thụ...” Hắc cúi đầu nở nụ cười, cúi đầu hôn môi cô, thưởng thức trong miệng cô nhàn nhạt hương vị, sau đó đẩy cô ngã xuống giường. Lúc này Mộ Tư Dạ, thật sâu mê luyến thân thể của cô, không tự chủ được, không biết mệt mỏi muốn cô, một lần lại một lần...

Mấy ngày kế tiếp, hai người cũng đắm chìm ở trong kịch liệt vật lộn. Hoặc là trên đất, hoặc là ban công, hoặc là phòng tắm, nhưng thường xuyên nhất là ở trên giường, hai người cùng nhau tận hưởng, ngày đêm ân ái, thử đủ loại tư thế.

Tô Tô đáng lẽ sắp quên mất sự kiện kia, nhưng khi nhìn đến Mộ Tư Dạ cứ như vậy trêu chọc cô, đối với sự kiện kia không hề đề cập tới, trong lòng vẫn là có chút không thoải mái, “Chuyện đó cho tới bây giờ, anh rốt cuộc có tin em hay không?”

Mộ Tư Dạ cười vuốt ve đầu của cô, “Tiểu ngu ngốc!”

Ba chữ này, hoàn toàn không phải là trả lời cô! Tô Tô chu cái miệng nhỏ nhắn, tay kéo áo sơ mi hắn, mắt chớp chớp nhìn hắn, làm nũng nói: “Vậy anh rốt cuộc là tin hay vẫn là không tin?”

Mộ Tư Dạ bất đắc dĩ cười một tiếng, ôm cô đặt ngồi xuống mép giường, kéo tay của cô vuốt ve, “Thoạt nhìn khá thông minh, thế nào hiện tại cứ ngu ngốc như vậy? Nếu như không phải là tin tưởng em, anh còn sẽ cùng em xảy ra quan hệ sao?”

“Ý của anh là...” Bọn họ lần nữa xảy ra quan hệ, là ở ngày đó buổi chiều, chẳng lẽ nói xé chiều hôm nay trước, hắn liên tin tưởng mình? Suy nghĩ về khả năng này, Tô Tô chết lặng, mở to mắt nhìn chăm chăm hắn.

“Tiểu ngu ngốc, em đoán một chút cũng không sai, thật ra thì đây... Anh đã sớm tin tưởng em.” Mộ Tư Dạ cười xấu xa nói.

“Vậy sao trước kia lại đối với em hờ hững, còn lãnh đạm như vậy?” Tô Tô “Hừ” một tiếng, Mộ Tư Dạ thật là quá đáng, mấy ngày nay trong lòng cô vẫn rối rắm chuyện này, mà hắn cư nhiên đã sớm tin tưởng cô!

“Nếu như vừa bắt đầu đã nói rõ ràng, đâu có được mấy ngày nay ngát ngậy cuộc sống? Hơn nữa, anh chính là thích em lúc tức giận, giống như con mèo nhỏ, giương nanh múa vuốt xòe ra móng vuốt!” Khiến phải lòng anh ngứa ngáy!

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô khuôn mặt giận dữ, liền thở dài, kéo cô vào trong ngực, sau đó kiên nhẫn cùng cô giải thích: “Lão gia có một người bạn tốt ngày xưa, bây giờ mặt dày mày dạn quán anh, muốn anh tiếp nhận dự án, nhưng mà hắn đưa ra bản thiết kế, lại hoàn toàn không phù hợp với tiêu chuẩn, người ấy tính khí cố chấp còn không nghe lời khuyên, lão gia vì mặt mũi, giống như ép anh nhận cái không thể, đây không phải là làm khó anh sao?”

“Cho nên... Anh liền cố ý đem ông nội cho chọc giận, để cho ông đem chúng ta giam lại, như vậy anh cũng không cần phải đi ứng phó bạn tốt của ông nội?” Tô Tô vừa nghĩ liền hiểu.

“Tô Tô thật đúng là thông minh đây! Dễ dàng như vậy liền đoán được.” Mộ Tư Dạ cúi đầu hôn mặt cô một cái, quả thật đây cũng là một cái nguyên nhân, bất quá cũng không phải quan trọng nhất... Quan trọng nhất là... Hắn quả thật mê luyện cô.

“Nghiêm túc mà nói, anh coi như là đang lợi dụng em!” Tô Tô nghe loại giải thích thế, trái tim cuối cùng thả xuống, nhưng mà lại khó tránh khỏi có chút tức giận, người này thế nhưng đùa bỡn lòng của cô! Vì vậy liền giả vờ giận trừng hắn, “Anh nói, vậy làm sao bồi thường cho em?”

“Nợ nhân tình... Thân thể bồi thường, như thế nào?” Mộ Tư Dạ “Hắc hắc” cười một tiếng, xoay người liền đem Tô Tô đẩy ngã trên giường, giở trò quen

thuộc trên người cô.

“Ghét...” Tô Tô bắt lại tay hắn, dùng mền trắng quấn quanh lại, trừng mắt liếc hắn một cái, “Không cho nghịch hư nữa, nói cho anh biết đấy!”

“Không có gì so với hôn để thỏa mãn lão bà cả, sửa sai thông qua!” Mộ Tư Dạ hai tay bị bắt giữ, nhưng là miệng lại nhàn rồi, giờ phút này đang phủ lên trên mặt Tô Tô, không ngừng hôn.

Ba ngày nay ba đêm, không có lúc nào là không ân ái, Tô Tô đã kiệt sức, cũng không chịu nổi nữa giằng co! Vì vậy cô ôm cổ Mộ Tư Dạ “Anh đừng trêu chọc em nữa! Em biết anh cũng mệt mỏi, chân cũng đứng không vững đi?”

“Còn không đều là bởi vì em!” Mộ Tư Dạ buồn bã nhìn cô một cái, “Bất tri bất giác liền đem anh vắt kiệt rồi, hiện tại toàn thân vô lực đây! Nếu không thì... Em chủ động?”

Tô Tô đỏ mặt trừng mắt liếc hắn một cái, thiệt là! Hắn há miệng, trừ nói loại chuyện đó ra vẫn là nói loại chuyện đó! Dục vọng mãnh liệt khiến cho cô sắp chịu không nổi, mà cô trước kia lại còn hoài nghi hắn không có năng lực, thật là chuyện hoang đường nhất!” Anh nhất định... Nhất định là đọc lên tiểu thuyết khiêu dâm của em! Nếu không chính là ăn phải xuân dược trong truyền thuyết, hừ!”

Tô Tô bĩu môi, nhìn nụ cười chói mắt rực rỡ của Mộ Tư Dạ, hắn tại sao có thể cả ngày lẫn đêm, bắt cô cùng hắn làm chuyện như vậy? Cô gả tới đây là muốn thành sâu gạo, cũng không phải là bồi hắn làm... Cái đó!

“Có muốn nhìn thử một chút hay không, anh đến cùng có phải hay không ăn xuân dược?”

“Anh... Không muốn nữa! Anh không phải đã mặc áo sơ mi, chuẩn bị phải ra khỏi cửa sao? Anh hay là đi làm đi, tới trễ sẽ không tốt!” Tô Tô lấy tay chặn không cho hắn tới tới gần môi, đột nhiên nhớ tới một vấn đề, “Đúng rồi, hiện tại ra khỏi cửa phòng, không có vấn đề gì chứ? Sự việc của bằng hữu ông nội làm sao bây giờ?”

Mộ Tư Dạ giơ tay lên, đối với Tô Tô cười thần bí, “Bằng hữu của ông nội liên lạc không được với anh, không thể chờ đợi đã cùng công ty khác ký hợp đồng, tự nhiên sẽ không trở lại tìm anh nữa.”

Không trách được! Sau khi hấn mới vừa tiếp điện thoại, mặt mày liền hớn hở... Tô Tô nhớ tới mới vừa rồi hấn vừa nằm ở trên người mình luật động, thanh âm vừa buồn bức nghe điện thoại, sắc mặt không nhịn được vừa đỏ lên xấu hổ.

Mộ Tư Dạ lá gan cũng quá lớn! Nếu như không cẩn thận bị người khác nghe ra âm thanh, chẳng phải là mất thể diện chết sao?

“Lão bà làm sao em lại đỏ mặt? Đang suy nghĩ gì đấy?” Mộ Tư Dạ tự tiểu phi tiểu (*cười như không cười*) nhìn cô, con ngươi nhìn cô sáng lên, quang mang như hiểu rõ lóe lên.

“Không có gì, không có gì... Anh nhanh đi ra ngoài!” Nếu như để mặc cho tên sắc lang này ở lại trong phòng, khả năng cô sẽ lại bị ăn sạch, trăm phần trăm là thế.

Mộ Tư Dạ cũng đúng là có chuyện cần xử lý, nên cũng không trêu chọc cô, hấn buông tay Tô Tô ra, cúi đầu hôn một cái lên mặt cô, trên mặt mang nụ cười dịu dàng, “Tô Tô, mấy ngày nay, anh thật sự vô cùng vui vẻ.”

Ngô... Còn em cảm thấy rất đau khổ... Dĩ nhiên, Tô Tô không dám ở trước mặt của hấn nói những lời này.

Lúc này, còn chưa tới thời điểm dùng cơm, Chị Trương không có việc gì cũng sẽ không lên lầu, vì vậy Mộ Tư Dạ gọi nội truyền đánh xuống nhà dưới, người nghe điện thoại chính là Chị Trương.

“Đi lên mở cửa.” Mộ Tư Dạ rất dứt khoát phân phó.

Chị Trương rất nghiêm túc giải thích: “Thiếu gia, mặc dù tôi cũng rất muốn giúp cậu mở cửa, nhưng mà cậu cũng biết, lão gia ra lệnh, không cho bất luận kẻ nào mở cửa, tôi không dám làm càn.”

“Vậy muốn như thế nào mới có thể mở cửa?” Mộ Tư Dạ liếc Tô Tô một cái, khòe miệng mang theo xấu xa cười. Tô Tô đẩy hẳn ra, trực tiếp đi vào phòng tắm.

“Thiếu gia cậu quên sao? Trừ phi cậu cùng Thiếu phu nhân đem hiệu làm tháo bỏ, trở lại tốt đẹp, nếu không, coi như trời sập xuống, cũng là không thể mở cửa!”

Trời sập xuống rồi, còn cần bà tới mở cửa? Mộ Tư Dạ đạm thanh nói: “Cho nên mới bảo bà đi lên mở cửa, nhanh một chút!”

Mộ Tư Dạ giọng điệu như đương nhiên nói, Chị Trương nghe được trợn mắt hốc mồm, thiếu gia ý này, chẳng lẽ là nói... Chị Trương rất nhanh phản ứng kịp, bỏ lại điện thoại liền chạy về hướng lão gia ở trong thư phòng.

Lão gia sau khi nghe xong, bán tín bán nghi theo Chị Trương lên lầu, chuẩn bị tự mình nhìn một chút đi, hẳn cũng không tin tôn tử quật cường cứng đầu kia, nhanh như vậy liền giơ cờ trắng đầu hàng.

Chị Trương mở cửa, Mộ Tư Dạ đang hai tay ôm ngực, nghiêng người tựa tại cửa trên vách tường, cặp mắt nhìn thẳng vào Mộ lão gia.

“Tô Tô đâu?” Lão gia giương mắt nhìn lên, không thấy được Tô Tô, không khỏi chau lại một chút chân mày.

Mộ Tư Dạ tùy tiện chỉ một cái, “Bên trong tắm, vừa mới bận rộn ra khỏi một thân mồ hôi.”

Lời nói này một câu hai nghĩa, nghe xong Mộ lão gia mắt lóe lên tinh quang, chợt cảm thấy hai mắt tỏa sáng, vỗ vỗ đầu vai Mộ Tư Dạ, “Tiểu tử thú vị, cháu được lắm!” Nếu như ông không có hiểu sai lời nói của Mộ Tư Dạ, ông rất nhanh thì có tăng tôn ôm rồi sao? Không nghĩ tới mình đột nhiên nghĩ ra cái chủ ý, lại còn rất khả dụng.

“Đó là đương nhiên! Cháu lúc nào thì không được?” Mộ Tư Dạ tràn đầy tự tin, “Ông nội, cháu cùng Tô Tô không sao, hiện tại cũng có thể thả chúng ta

đi ra ngoài chứ?” Máy ngày nay mặc dù mất hồn, nhưng lại giống như trong lồng chim, buồn bức khiến hấn đều muốn phát hoảng.

Mộ lão gia nhưng không có đáp ứng một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, “Chờ Tô Tô ra ngoài, nó nói chính xác thì cháu hãy rời đi.” Ai biết hấn có hay không diễn trò, lừa gạt lão đầu mình.

Mộ Tư Dạ bất đắc dĩ thở dài, hấn biết, lão gia không có để nói chuyện như vậy!

Tô Tô ở trong phòng tắm, nghe được ngoài cửa đôi thoại, biết lão gia tới, thuận thực, rất nhanh tắm xong, sau khi thay một thân quần áo mới ra ngoài.

“Tô Tô, mau tới, mau tới! Chồng em phải ra khỏi cửa, còn phải chờ em đồng ý con dâu đây!” Mộ Tư Dạ vừa nhìn thấy Tô Tô ra ngoài, cánh tay dài bao vây, lôi cô vào trong ngực, lại đưa đến Mộ lão gia trước mặt, “Còn xấu hổ a? Mau cùng ông nội nói một chút nha!”

Mộ lão gia xem hai người bọn hấn, từ sâu trong nội tâm tản mát ra cảm giác thân mật, không đợi Tô Tô mở miệng, đã tin một nửa.

Mộ Tư Dạ ở trước mặt mọi người, đối với cô động thủ động cước, Tô Tô trong lúc nhất thời không quen, đỏ mặt đối với Mộ lão gia nói: “Ông nội, hiểu lầm của chúng cháu đã giải khai, đã không sao, ông để chúng cháu đi ra ngoài đi!”

Cô ngượng ngùng nói, bọn họ đã sớm tháo ra hiểu lầm, hết thấy đều là Mộ Tư Dạ, vì trốn tránh vụ việc phiền toái kia, mới cho cô làm bia đỡ đạn. Nếu là nói ra sự thật như vậy, cây trượng trong tay ông nội kia, đại khái trực tiếp liên gõ lên đầu Mộ Tư Dạ đi!

Mộ lão gia không tin Mộ Tư Dạ, nhưng mà lời nói đối với Tô Tô cũng là rất tin không nghi ngờ, nghe được bọn họ cũng chính miệng thừa nhận giải hòa, hấn cũng không lại khó khăn, đáp ứng để cho Mộ Tư Dạ ra cửa. Khi Mộ Tư Dạ xoay người rời đi, còn gọi hấn, muốn hấn cùng bạn tốt của mình đi ăn một bữa bàn dự án.

Chẳng qua là lão gia không biết, bạn tốt của hắn đã đợi không kịp, sớm đã đem dự án ký cho công ty khác rồi!

Ba ngày nay, bởi vì Mộ Tư Dạ đòi hỏi vô độ, mỗi đêm ngày đều muốn cô, làm hại cô hạ thân khê sưng đỏ, dị thường khó chịu. Đợi Mộ Tư Dạ sau khi rời đi, Tô Tô rốt cục có thể thoải mái ngủ nướng rồi!

Không có Mộ Tư Dạ gây phiền nhiễu, trong lúc cô ngủ say nằm ở trên người cô luật động, cảm giác này khiến Tô Tô ngủ đặc biệt thoải mái, đi nằm ngủ một cái đến buổi chiều, đồng thời cũng đói bụng khiến cho cô ngực dán vào lưng. Thật ra thì buổi trưa Chị Trương có lên lầu, nhưng nhìn thấy cô ngủ ngon như vậy, cũng không nhẫn tâm gọi cô, để cho cô an ổn ngủ trọn vẹn.

Tô Tô lúc xuống lầu, trong phòng khách chỉ có một mình Chị Trương, trên màn hình TV lớn, truyền đến tiếng nhạc êm ái, mà Chị Trương đang cúi xuống, trong tay còn cầm đồ đan len. Tô Tô còn chưa nói chuyện, Chị Trương trước hết thấy cô, vội vàng đứng lên nói: “Thiếu phu nhân đói bụng rồi chứ? Trong phòng bếp còn cơm nóng, tôi đi giúp cô bụng tới!”

Tô Tô khéo léo cười cười, “Vậy thì phiền toái Chị Trương.”

“Thiếu phu nhân, đói với tôi không cần khách khí như vậy!” Chị Trương thả ra trong tay gùi đó, bước nhanh rời đi.

Tô Tô ngồi xuống chỗ Chị Trương lúc nãy ngồi, cầm lên sản phẩm của Chị Trương, nhìn lên xuống trái phải một chút, nếu như không có nhận nhầm, Chị Trương chính là đan khăn quàng cổ, khăn quàng cổ màu xanh đen, tay nghề đặc biệt tốt.

Chị Trương bụng thức ăn dọn đến trên bàn ăn, trở lại mời Tô Tô dùng cơm, thấy Tô Tô đối với đan móc gì đó của bà cảm thấy tò mò, liền cười chủ động giải thích: “Đây là giúp lão gia đan khăn quàng cổ! Tự tay đan tương đối mềm mại, hiện tại mặc dù mới tháng mười, nhưng mà đã sắp hết thu, khí trời dần dần chuyển lạnh, mùa đông cũng không còn xa, khăn quàng cổ này rất nhanh là có thể sử dụng.”

“Chị Trương đối với ông nội thật tốt!” Tô Tô tùy ý nói.

Chị Trương cười nói: “Này không có gì!”

Tô Tô trong đầu chợt nghĩ ra chút ý tưởng, nếu như giúp Mộ Tư Dạ đan một cái, không biết hẳn sẽ là phản ứng gì? Hiện tại mới tháng mười, chưa tới hai tháng, chính là lễ Noel rồi sao! Đến lúc đó làm thành món quà Noel đưa hẳn, cũng không tồi đi?

Nghĩ tới đây, cô đối với Chị Trương cười nói: “Đan khăn quàng cổ dễ học chứ?”

“Thiếu phu nhân muốn học?” Chị Trương sững sốt.

“Ừ, dù sao rảnh rồi không có việc làm, muốn tìm chút việc để làm.” Tô Tô ngượng ngùng nói, là đan cho Mộ Tư Dạ, liền tùy ý nói qua loa.

“Đan khăn quàng cổ thật ra thì rất đơn giản, nhập môn cũng mau, đan nhanh hơn lời nói, có người một ngày liền đan hết một cái rồi!” Chị Trương cười, “Nếu như Thiếu phu nhân thật muốn học, chờ ăn cơm xong, tôi cùng cô đi chọn len sợi, trong nhà kho còn rất nhiều, không ít đây!”

“Tốt!” Tô Tô vui vẻ đáp ứng, liền nhanh chóng đem thức ăn giải quyết xong, không thể chờ đợi thức giục Chị Trương, vội vàng mang cô đi chọn len sợi.

Chị Trương vốn cho là Tô Tô là muốn đan cho bản thân, cho nên cũng cầm một chút phấn hồng, vàng nhạt, trắng... Màu sắc, thoạt nhìn cũng rất tốt, nhưng mà Tô Tô cũng không hài lòng. Cô chọn tới chọn lui, đang nhìn đến một cuộn len sợi màu xanh ngọc thì hai mắt tỏa sáng, vội vàng cầm lên, “màu sắc này không tệ!”

“Nhưng mà... Màu sắc dường này như thích hợp cho đàn ông hơn.” Chị Trương nhanh mồm nhanh miệng nói, sau đó lại giống như bừng tỉnh hiểu ra, “Thì ra là... Thiếu phu nhân là muốn đan cho thiếu gia a? Thiếu phu nhân đối với thiếu gia thật là quan tâm!”

Chị Trương một câu nói này, khiến Tô Tô mắc cỡ đỏ mặt, “Ai nói muốn đan cho hẳn? Tự tôi đan chơi thôi, không được sao?” Tô Tô then thùng cầm len

sợi màu xanh ngọc, chạy ra ngoài cũng không quay đầu lại.

Chị Trương đi theo phía sau cô, cười đầy ý vị, nhìn dáng vẻ, Thiếu phu nhân cùng thiếu gia, là thật hòa hảo rồi! Hơn nữa tình cảm còn có tăng chứ không giảm, rất nhiệt tình, xem ra... Phải vội vàng đem cái tin tức tốt này, nói cho lão gia thôi!

Tô Tô mấy ngày nay đi theo Chị Trương học đan khăn quàng cổ, đã giống như ra khuôn ra dáng rồi, hai lần trước đan không được khá, không phải là quá lỏng cũng là quá chặt, bằng không chính là mũi kim, đan cao thấp không đều, còn đan ra từng bước từng bước lỗ nhỏ. Bất quá, trải qua kinh nghiệm từ hai lần trước thất bại, lúc này, Tô Tô tay đan đã khá chắc rồi! Nhìn hai cây que tre đan vào nhau, dưới bàn tay dần đan ra hình dạng khăn quàng cổ, Tô Tô đặc biệt có cảm giác thành tựu.

Lão gia đại khái là từ Chị Trương có được tin tức, lúc nhìn thấy Tô Tô đan khăn quàng cổ, luôn là cười thầm, nhưng cũng không trêu chọc.

Ngày này, Tô Tô đang phụng bồi lão gia ngồi ở phòng khách xem tivi, trên tay cô cùng Chị Trương một dạng giống nhau, cũng cầm que đan khăn quàng cổ, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi tiếng chuông cửa. Quản gia sau khi mở cửa, dẫn đi vào một người mặc đồng phục làm việc, người thanh niên trẻ đó đang cầm bó hoa.

“Phiền toái xin Tô tiểu thư ký nhận.” Người nọ vừa vào cửa, ánh mắt liền trực tiếp ngừng ở Tô Tô trên người.

“A, tốt.” Tô Tô đây là lần đầu tiên, nhận được hoa người khác tặng, trong lòng không khỏi có chút bối rối, sau khi ký tên, người nọ liền trực tiếp đi.

“Đây là người nào tặng hoa a?” Tô Tô tìm kiếm tám thẻ trong bó hoa, lại không tìm thấy.

“Đây.” Một lão gia đem rơi vào trên ghế sa lon - một tấm thẻ đưa tới, “Rót cũng không phát hiện!”

“Em yêu à, anh nhớ em lắm!” Trên thẻ chỉ có bảy chữ này, hoàn toàn không

có ký tên, Tô Tô trong lúc nhất thời có chút sửng sốt.

“Rốt cuộc là người nào a? Thế nào lại nói lung tung vậy chứ!” Tô Tô tức giận đem bó hoa ném cho Chị Trương.

Thật ra thì, người đầu tiên cô nghĩ đến, chính là Mộ Tư Dạ! Nhưng mà... Điều này sao có thể đây? Từ khi quen nhau đến bây giờ, hẳn ngay cả những câu bày tỏ đều không có, làm sao có thể tâm huyết dâng trào, đột nhiên tặng hoa cho mình? Nhưng mà... Nếu như không phải của hắn, thì là ai đây? Mình cũng không có người bạn nào là con trai lại tốt như vậy! Mặc cho Tô Tô nghĩ đến nát óc, cũng nghĩ không ra được ai. Cô vốn là muốn đi đuổi theo người đưa hoa, nhưng mà người ta đã sớm cỡi máy xe đi xa.

Lúc này Tô Tô không rõ tình huống, Mộ lão gia lại là hiểu rõ vấn đề, mới vừa rồi lúc nhặt lên thẻ, ông trong lúc vô tình liếc qua một cái, phía trên kia mặc dù không có ký tên, nhưng mà chữ viết quen thuộc kia, làm sao có thể qua mắt được ông? Mặc dù không biết Tôn Tử đang làm cái gì, nhưng mà Mộ lão gia cũng không có phôi bày, chẳng qua là cười cười nói: “Hoa hồng nở ra như vậy rực rỡ, Chị Trương, đi tìm cái bình hoa đi!”

Chị Trương lập tức nghe theo.

“Ông nội, chẳng lẽ ông biết người tặng hoa này là ai?”

“Không biết.” Mộ lão gia nghiêm trang, đem tầm mắt chuyển lại màn hình TV, rảnh rang bỏ lại một câu: “Con cũng không biết, ông cụ như ông làm sao lại biết đây?”

Đúng vậy, ông nội làm sao lại biết cơ chứ? Tô Tô thở dài, nhìn Chị Trương đem bó hoa hồng thật to đưa tới trước mặt cô. Tô Tô cẩn thận chăm chú nhìn bó hoa hồng, nhưng mà mặc cho cô xem thế nào, hoa vẫn không có tên người gửi.

Tô Tô lấy điện thoại di động ra, muốn gọi điện cho Mộ Tư Dạ, suy nghĩ một chút, lại chuyển thành gửi tin nhắn “rất đẹp, cảm ơn anh!”

Chiêu thăm dò này, cô phải làm thôi!

Sau vài giây, điện thoại di động phát ra “Ding Ding” thanh âm nhắc nhở, Tô Tô vội vàng lấy ra xem “Em yêu, em thích là tốt rồi”

Mộ Tư Dạ, dĩ nhiên thật sự là anh! Tô Tô đang cầm điện thoại di động cười đến vui vẻ, lại giả vờ giận gửi tin nhắn đi, “anh là cố ý không viết tên!”

“Vô ý quên mất!” Mộ Tư Dạ trả lời.

Cái rắc rối! Tô Tô ở trong lòng thầm mắng, hắn mới không phải là quên mất, mà là vì thử dò xét mình thôi! Hắn đang thử dò xét mình sau khi nhận được hoa, người thứ nhất nghĩ tới, có phải hay không là hắn. Người đàn ông ích kỷ này...

“Vậy thì phải trả giá đắt!” Tô Tô rất thẳng thắn gửi tin nhắn trả lời.

“Được rồi! Vậy anh dùng thân thể bồi thường. Lão bà thân ái, ở trên giường chờ lão công đi!” Mộ Tư Dạ nhìn đầu ngón tay, gõ ra những lời này, khóe miệng nâng lên một nụ cười xấu xa, đầu ngón tay vừa trượt, tin nhắn gửi đi.

Vợ của hắn thật đúng là mê người quá! Chẳng qua là một vài lời trêu chọc cô, người trước hết nâng lên phản ứng lại là mình... Mặc dù buổi sáng trước khi xuất môn cùng cô làm một hồi hoan ái, nhưng mà hiện tại, hắn lại không thể chờ đợi! Mộ Tư Dạ nhìn mình hạ thân bộc phát dục vọng, trên môi hiện lên một chút bất đắc dĩ, đàn ông quả nhiên đều là động vật ăn thịt.

Chương 7

Tô Tô nhìn tin nhắn cuối cùng Mộ Tư Dạ gửi trở lại, ngay trước ở mặt Mộ lão gia cùng Chị Trương, “Vọt” một cái mặt liền đỏ.

“Thiếu phu nhân sao vậy? Không phải là phát sốt lên chứ?” Chị Trương nhìn ra Tô Tô sắc mặt khác thường, ân cần hỏi.

“Không sao! Chẳng qua là cảm thấy hơi nóng, không có sao.. không có sao...” Tô Tô vội vàng trượt điện thoại đi động đóng lại, bỏ vào túi áo. Nếu như bị Chị Trương cùng lão gia thấy được tin nhắn ái muội này, cô thật là không có mặt mũi sống!

Cái tên Mộ Tư Dạ này, lúc lãnh đạm thì tựa như sông băng Bắc Cực, đối với cô chẳng quan tâm. Nhưng bây giờ lại nồng nhiệt giống như sa mạc ở vùng xích đạo, không có lúc nào là không dịu dàng quan tâm cô. Ô ô... Cô rốt cục trải qua vai nữ chính trong tiểu thuyết rồi, còn có cuộc sống “Tính phúc” (chỉ đời sống xxoo của vợ chồng), nhưng mà, nhưng mà... Quá độ cũng là không tốt nha! Cô phải tìm thời gian, cùng hần thật tốt nói chuyện một chút.

Tô Tô phát hiện trong tay khăn quàng cổ đan khá hoàn chỉnh, mới thu chấm không cùng Chị Trương học nữa, nghĩ tới, dù sao coi như là quà đáp lễ đi! Liền gửi cho chuyển phát viên giúp cô đưa đến công ty của hần đi.

Không thể nói lý do tại sao, chính là không thể chờ đợi, muốn mình vì hần đan khăn quàng cổ đưa cho hần, đây cũng là một loại “Trả lễ lại” nha, hần không phải là vừa mới tặng hoa cho mình sao? Tô Tô bắt đầu tưởng tượng, phản ứng khí hần kích động trở về! Nghĩ tới, nghĩ tới, Tô Tô mặt thoát cái đỏ lên. Cô đây là đang làm gì? Khiêu khích sắc tâm của hần sao? Nghĩ tới đây, mặt của cô lại càng nóng hơn! Vì để tránh bị ông nội cùng Chị Trương giễu cợt, vội vàng chạy đi vườn hoa đi dạo một chút.

Tô Tô hai tay đút ở trong túi áo, trong vườn nhàn nhã tản bộ, trong đầu từng ly từng tý tất cả đều là hình ảnh mấy ngày nay, trừ ăn cơm ra, ngủ cùng đi làm, Mộ Tư Dạ thời gian còn lại, cơ hồ tất cả đều nằm ở trên người cô luận

động. Kỷ lục nhất, một ngày một đêm dùng hết một hộp Durex (hộp BCS), nhớ tới thật là đỏ mặt... (nee: ta choáng.. ò e.. ò.. e~)

Không bao lâu sau, Mộ Tư Dạ liền lái xe trở về, mới vừa xuống xe liền chạy thẳng tới phòng khách, muốn lôi kéo Tô Tô vào phòng, buông thả đê nén dục hỏa trong người hần. Nhưng mà trong phòng khách có ông nội, có Chị Trương, nhưng lại không thấy Tô Tô.

“Tô Tô đâu?” Mộ Tư Dạ hỏi thẳng vào vấn đề.

Mộ lão gia nhìn trên cổ hần, quần khăn quàng cổ màu xanh ngọc, tựa tiêu phi tiếu (cười như không cười) nhìn hần một cái, “Gấp như vậy tìm Tô Tô, có chuyện gì sao?”

“Đương nhiên có chuyện.” Còn là đại sự nổi đời tông đường đây! GÔNG nội làm sao lại không lo lắng chứ, sao lại có thể bình tĩnh như thế chứ?

Mộ lão gia chỉ chỉ hướng vườn hoa, “Nói muốn đi vườn hoa dạo một chuyến, nếu như không vội, chờ một chút nó cũng sẽ trở lại.”

Vội! Hết sức khẩn cấp, sốt ruột vô cùng! Hần không chờ được rồi! Thời điểm khi hần thấy cái kia khăn quàng cổ, trong lòng tất cả đều sáng tỏ, trong khoảng thời gian này, Tô Tô cất giấu một món màu xanh ngọc gì đó, hần còn không có nhìn ra là cái gì, thì ra là cô vì mình đan khăn quàng cổ! Nhớ tới cô tính trơ (*vô tâm*), cư nhiên chịu vì mình lâu như vậy đan khăn quàng cổ, Mộ Tư Dạ trong lòng nói không ra là cái gì cảm giác, chỉ biết là, loại cảm giác này trong trái tim thật ấm áp! Hần từ chối ngồi ở phòng khách khoanh tay đợi thỏ, liền dùng chân dài, chạy thẳng tới đình viện tìm Tô Tô.

“Tô Tô!”

Đang lúc thời điểm Tô Tô chậm rãi đi dạo, chợt nghe sau lưng có người ở gọi cô, còn là thanh âm quen thuộc như vậy, “Mộ Tư Dạ?” Tô Tô khó có thể tin, hiện tại mặt trời còn treo cao như thế, tuyệt đối còn chưa tới giờ tan sở!

Mộ Tư Dạ sải bước dài tiến về phía trước, nhanh chóng tóm lấy Tô Tô đang xuất thân, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, ôm thật chặt, ôm Tô Tô thiếu chút

nữa thở không thông.

“Sao vậy?” Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ thở hỏn hển, càng thêm khó hiểu, nhưng khi nhìn đến khăn quàng cổ trên cổ hần, môi dần dần nhếch lên, còn rất đẹp mắt, ban đầu còn sợ hần không thích!

“Em này tiểu yêu tinh, lại có bản lĩnh để cho anh bỏ lại hợp tác dự án to như vậy, trực tiếp đưa xe về nhà, thật là có bản lĩnh...” Mộ Tư Dạ hỏn vành tai của cô, ở bên tai cô phun nhiệt khí.

“Em thì thế nào? Em rõ ràng cái gì cũng không còn làm a...” Tô Tô biện giải cho mình.

“Còn dám nói không có?” Mộ Tư Dạ cắn cắn vành tai cô, “Dám gửi tin nhắn quyến rũ anh, như thế dụ dỗ, sẽ phải có tâm lý chuẩn bị, tiếp nhận yêu cầu của anh! Tô Tô, em chuẩn bị xong chưa?” Mộ Tư Dạ đè nén hơi thở hỏn hển.

“Anh... anh nói, ở đây... Ở chỗ này?” Tô Tô cả kinh mồm miệng lắp bắp, giữa ban ngày, hơn nữa còn là ở trong vườn hoa... Này này này... Này nêu như bị người giúp việc thấy, về sau cô còn thế nào gặp người sao?

“Có vấn đề?”

“Đương nhiên là có vấn đề! Thật lớn vấn đề! anh nghĩ ở chỗ này làm? Em tuyệt đối không đáp ứng!” Tô Tô quay mặt qua chỗ khác, Mộ Tư Dạ dám ở bên ngoài tìm kiếm kích thích, cô cũng không dám!

“Phải không?” Mộ Tư Dạ tà mị cười một tiếng, lôi kéo Tô Tô, đi tới góc khuất bị cây cối bao quanh, cởi áo khoác trải lên trên mặt đất, sau đó trực tiếp lật một người, liền đem Tô Tô đè ở phía dưới, phía dưới nóng bỏng dục vọng, đè trên chỗ kín của Tô Tô.

Cách thật mỏng vải vóc, Tô Tô có thể cảm giác được nhiệt độ nơi đó, “Anh mau buông em ra! Bị người khác thấy làm sao bây giờ?” Tô Tô lo lắng nhìn chung quanh, thật may là lúc này, không có bất kỳ người nào khác.

“Tiểu ngu ngốc! Cho dù có người đi qua, bọn họ cũng sẽ tự động tránh ra,

làm sao có thể dám đến quấy rầy? Huống chi, lúc này căn bản không ai rỗi rảnh đi dạo vườn hoa!” Mộ Tư Dạ nói xong, liền mãnh liệt hôn Tô Tô, từ trán đến mặt mày, rồi đến đôi môi, mỗi một chỗ đều không bỏ qua cho.

“Nhưng mà... Vạn nhất đây... Chúng ta hay là trở về phòng đi... A!” Đầu vú đột nhiên bị Mộ Tư Dạ ngậm, Tô Tô khổng chế không được, kêu thành tiếng. Cảm giác được không khí lạnh như băng, cô mới ý thức tới, áo của mình đã bị Mộ Tư Dạ cởi ra, đôi bông đào tuyết trắng lộ ra ngoài không khí, bây giờ đã bị hân ngậm tại trong miệng.

“Hảo ngọt... Thật muốn lúc nào cũng hàm chứa...” miệng Mộ Tư Dạ ở Tô Tô trước ngực muốn làm gì thì làm, mà Tô Tô giờ phút này trong đầu trống rỗng, chỉ có thể nằm trên mặt đất, càng không ngừng thở, hưởng thụ khoái cảm mất hồn này.

Mộ Tư Dạ tay chạm vào quần lót vuốt ve chỗ kín Tô Tô, sau đó, chẳng biết từ lúc nào, đã đem quần lót Tô Tô bỏ đi, giắt trên nhánh cây, mặc nó theo gió bay động.

“Mộ Tư Dạ! Anh quá ghê tởm...” Nhìn quần lót mình bị treo như vậy, Tô Tô mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt. Hắn là chỉ sợ người khác không biết, bọn họ đang làm chuyện như vậy sao?

Thừa dịp Tô Tô muốn lấy quần lót thì Mộ Tư Dạ đem bành trướng đã lâu vì dục vọng của mình, nhắm ngay hoa tâm Tô Tô, ra sức thẳng lưng, trực tiếp đi vào.

“A...” Tô Tô thiếu chút nữa lấy được, nhưng mà bị Mộ Tư Dạ bất ngờ tiên công, cánh tay vươn dài đôi thành chống đỡ vòng eo, cấp tốc thở.

Mộ Tư Dạ cười đến đặc biệt tà ác, “Tiểu yêu tinh, em không có cơ hội cảm.” Vừa dứt lời, Mộ Tư Dạ phía dưới cây gậy cứng rắn nóng bỏng, liền ở trong cơ thể Tô Tô rút ra đưa vào liên tục, mỗi một lần cũng thật sâu chạm tới hoa tâm. Giờ phút này Mộ Tư Dạ chỉ biết là, hắn muốn hung hăng đoạt lấy cô, hung hăng muốn cô!

Mộ Tư Dạ trước sau đẩy thân thể của mình, một cổ khoái cảm từ hai người

trên người bộc phát ra, tiếp một cổ nhiệt khí, từ dục vọng chỗ sâu của hân cuồng phun ra, gieo rắc ở trong cơ thể cô, mà Tô Tô cũng ở tại giờ phút này kịch liệt run rẩy, hoa huyết một hồi khó có thể không chế co giật.

Mộ Tư Dạ rút ra phân thân, nhìn Tô Tô hoa kính chỗ sâu, chảy ra nhàn nhạt dòng sữa trắng đục, khoe miệng vẽ ra một nụ cười. Tô Tô sau khi hơi thở ổn định lại, đang muốn nói, lại bị Mộ Tư Dạ lại một lần nữa đẩy ngã.

“Anh... Anh làm cái gì?”

“Đương nhiên là... Muốn em rồi! Thân ái...” Mộ Tư Dạ phía dưới dục vọng, chẳng biết lúc nào lại cứng rắn như sắt, giờ phút này đang chống đỡ hoa tâm Tô Tô.

“Nhưng mà... Anh mới vừa rõ ràng đã...” Tô Tô khóc không ra nước mắt.

Thật là “Hạn hạn chết, úng úng chết”, có một vài đàn ông muốn cứng cũng cứng không nổi, mà Mộ Tư Dạ lại giống như là ăn phải thứ thuốc thần diệu nào đó, đòi hỏi vô độ! Cô muốn sâu khổ đến chết...

“Em cũng nói, là “mới vừa rồi” nha, bảo bối...” Ở trong công ty suy nghĩ cô cả ngày, mới lần thứ nhất sao mà đủ được? Mộ Tư Dạ nóng rực dục vọng trực tiếp đi vào mềm mại hoa tâm Tô Tô. Vì vậy, hai người đắm chìm trong bể lớn hoan ái, thật lâu không có ngừng nghỉ.

Cho đến khi giằng co hai lần nữa, Tô Tô bị hành hạ đến hai chân vô lực, Mộ Tư Dạ mới buông cô ra đứng dậy, khi hai người mặc đồ xong sau, Mộ Tư Dạ cuối cùng hài lòng ôm eo Tô Tô, mang theo cô đi tới nhà chính. Rõ ràng hân cảm thấy mới một lát, nhưng thực ra là thời gian cũng đã qua hai giờ rồi! Chờ bọn hân trở về nhà thời điểm, Chị Trương đang khắp nơi đi tìm bọn họ, chuẩn bị ăn cơm.

Chị Trương nhận lấy áo khoác tây trang của Mộ Tư Dạ, ngạc nhiên nói: “Thiếu gia, cậu bị ngã sao? Thế nào y phục bần như vậy?” Tây trang đắt giá dính đầy bùn đất cùng cỏ khô lá rụng, cũng đâu phải là đi vào trong ruộng làm việc cơ chứ.

Mộ Tư Dạ ý vị thâm trường liếc nhìn Tô Tô một cái, còn Tô Tô lại thẹn thùng cúi đầu.

“Đúng vậy a, trời tối, không cần thận liên ngã một cái.” Mộ Tư Dạ cười nói.
(Nee: **run run.. chỉ tay* vô sỉ.. siêu cấp vô sỉ a~; Dạ ca: *liếc*... Nee: *im re**)

“Không có sao chứ?” Chị Trương ân cần hỏi.

“Không có sao.” Mộ Tư Dạ thuận miệng trả lời.

Chị Trương nhìn hần sắc mặt đỏ thắm, tinh thần thoải mái, cảm thấy sắc mặt của hần so với lúc hần vào cửa lúc, càng tốt hơn rất nhiều nên cũng yên lòng, “Nhanh lên một chút đi ăn cơm đi! Lão gia đã đợi thật lâu.” Chị Trương thúc giục.

Thấy Mộ Tư Dạ trực tiếp liền muốn đi phòng ăn, Tô Tô kéo tay của hần, trừng hần, “Rửa tay!” Ngón tay của hần ở chỗ kín của cô treu chọc lâu như vậy, đã sớm dính đầy chất lỏng của cô, hần lại muốn không rửa tay, trực tiếp đi ăn cơm? Hần không ngại, Tô Tô mình cũng cảm thấy đỏ mặt.

Chị Trương đi ở phía trước, mà Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô ở phía sau đi, hần cúi ở bên tai cô tà tà cười một tiếng, thấp giọng nói: “Lão bà, chúng ta buổi tối tiếp tục.”

“Lưu manh!” Tô Tô xấu hổ muốn chết, thật mạnh đẩy ra hần, người này... Làm sao lại không biết thẹn như vậy cơ chứ!

“Em dám nói em không thích... Lưu manh?” Hần đem đôi môi gần sát, nói đùa với cô.

Tô Tô liếc hần một cái, không muốn nói chuyện thêm với hần. Chỉ cho là Mộ Tư Dạ gần đây tinh trùng lên não (*Nee: =*))~, trong đầu chứa đều là ân ái, đối với những chuyện khác căn bản không quan tâm!

Lúc ăn cơm, Mộ lão gia ánh mắt vẫn hướng hai người bọn họ trên người nghiêng mắt nhìn qua nhìn lại, làm cho Tô Tô đặc biệt không được tự nhiên,

vội vã ăn vài hóp cơm, liền nói qua loa đã ăn no.

Mộ Tư Dạ vừa ăn cơm, vừa tà ác nhìn Tô Tô, lầm bầm lầu bầu: “Ăn nhiều một chút, mới có khí lực.”

Nghe được câu này, Tô Tô thiếu chút nữa trượt chân ngã nhào trên đất. Cái tên Mộ Tư Dạ này, thật đúng là...

Buổi tối hôm đó, Mộ Tư Dạ ăn no không có việc làm, nên toàn bộ khí lực liền dùng cho việc ấy, nằm ở trên người Tô Tô không chịu xuống, hưởng thụ khoái hoạt mây mưa, làm cho Tô Tô ngày thứ hai đau lưng, thiếu chút nữa không xuống giường được.

Trong khoảng thời gian này, tình cảm giữa Mộ Tư Dạ và Tô Tô, từ từ ấm lên, trở nên càng ngày càng hài hòa. Mà Tô Tô cũng phát hiện, Mộ Tư Dạ cũng không chỉ là một đại thiếu gia cao ngạo, thật ra thì hắn còn rất cẩn thận, thỉnh thoảng sẽ mua một ít lễ vật dụ dỗ cô vui vẻ, thậm chí còn mua AV (phim 18+) cho cô! Đối với điểm này, Tô Tô chỉ có thể nói, mình thật đã kiếm được, kiếm được một người đàn ông thật tốt, lại còn bao dung cô như thế!

Một ngày kia, Tô Tô đang dọn dẹp lại đồ vật trong phòng, từ trong ngăn tủ lấy ra một đĩa CD.

“‘nửa đêm diệt hoa’? AV cô giống như chưa có xem qua...” Tô Tô tự nhủ cầm CD, bỏ vào máy trong đầu máy chiếu phim, quyết định ngừng thu dọn, trực tiếp ngồi ở trong phòng khách xem.

Nghiêm khắc mà nói, đây là một bộ phim lấy nghệ thuật để nguy trang AV, từ lúc mới bắt đầu pít-tông vận động cho đến kết thúc, như cũ vẫn là pít-tông vận động, thanh âm thân thể nam nữ giao hợp “Bành bạch”, trong không khí yên tĩnh vọng lại, đồng thời còn có vai nữ chính đắm chìm trong dục vọng thanh âm rên rỉ.

Tô Tô nhìn chằm chằm phân thân vai nam chính, đen sạm, vài sợi lông thưa thớt, thoạt nhìn một chút cũng không mê người... So sánh với Mộ Tư Dạ còn thịt béo mập, cứng rắn như sắt, nhìn đã thấy có cảm giác!

Tô Tô đang đang so sánh Mộ Tư Dạ với nam chính kia trong phòng khách yên tĩnh, đột nhiên vang lên một đạo tiếng chuông, vang lên ba tiếng, Chị Trương còn không có nhận, Tô Tô liền thuận tay nhận nghe, “Này, xin chào, đây là Mộ Trạch.”

“Tô Tô, là anh.” Điện thoại bên kia truyền đến tai Tô Tô thanh âm quen thuộc.

“Mộ Tư Dạ?”

“Ừ.”

“Có chuyện gì sao?”

Điện thoại bên kia dừng lại mấy giây, tựa hồ đang suy nghĩ tìm từ, mà Tô Tô cũng kiên nhẫn chờ đợi, lấy tính tình dứt khoát của Mộ Tư Dạ, có chuyện gì cần như thế chần chừ?

“Tô Tô, em...”

“Thế nào?” Tô Tô rửa tai lắng nghe.

“Em buổi trưa đưa cơm tới cho anh, cứ như vậy, anh trước bận rộn.” Mộ Tư Dạ nói xong, cũng không cho Tô Tô suy tính thời gian, trực tiếp liền đem điện thoại cúp.

Đưa cơm? Muốn cô đưa cơm, cần suy tính thời gian lâu như vậy sao? Tô Tô có chút nghi ngờ, bất quá... Gần đây cô ở nhà đợi, rất buồn bức, ra ngoài dạo dạo cũng không tồi, huống chi, cô vẫn luôn không biết, Mộ Tư Dạ chỗ làm việc là như thế nào đây!

Tô Tô liếc nhìn trên cổ tay, bây giờ là mười giờ sáng, giúp Mộ Tư Dạ đưa cơm, liền phải chuẩn bị. Vì vậy liền tiện tay tắt máy chiếu phim, mang dép “Ba ba ba” (tiếng dép kêu lúc chạy ý mà) trực tiếp xuống chạy lầu. Trong phòng bếp, Chị Trương đang chuẩn bị thức ăn buổi trưa.

“Chị Trương, Mộ Tư Dạ nói, muốn tôi giúp anh ấy đưa cơm tới, bác thấy có

hay không rất là kỳ quái?” Tô Tô từ ngoài cửa ló đầu vào, đứng ở sau lưng Chị Trương, nhìn đái rau dưa và trái cây được cắt tỉa, cô ban đầu là muốn giúp một tay, nhưng mà trong lúc nhất thời, không biết làm từ từ đâu.

“Đưa cơm cho thiếu gia?” Chị Trương cũng một bộ mặt khó hiểu “Thiếu gia bữa trưa, luôn luôn ở trong công ty ăn, cho tới bây giờ chưa từng muốn người nhà đưa cơm nha! Thế nào đột nhiên phải đưa? Thiếu gia có nói rõ, muốn ăn món gì không?”

“Cũng không có, chẳng qua là chỉ nói muốn tôi đưa cơm.” Tô Tô nghi ngờ chỉ chỉ mình.

“Vậy thì mời Thiếu phu nhân đưa đi đi! Dù sao tài xế tư gia cũng biết địa chỉ công ty thiếu gia.” Chị Trương bắt tay vào chuẩn bị thức ăn mà thiếu gia thích, vì tiết kiệm thời gian, Tô Tô tự nguyện ở một bên giúp một tay, còn cố ý đem cơm nắm tạo thành hình trái tim. Thật ra thì, trong lòng cô cũng có tế bào lãng mạn nha?

Tài xế quả nhiên đối với công ty Mộ Tư Dạ rất quen thuộc, chỉ chốc lát, đèn ngay trung tâm thành phố, tìm được tòa nhà công ty cao ngất, nhanh nhẹn lái xe xuống tầng hầm gara.

“Bác ở nơi này chờ đi, cháu rất nhanh sẽ ra.” Tô Tô phân phó xong tài xế, liền xách theo hộp cơm đi vào tìm Mộ Tư Dạ. Đến tầng mười chín theo lời Chị Trương, ra khỏi thang máy, lại bị tiểu thư quây tiếp tân ngăn lại..

“Tiểu thư, nơi này là Mộ thị công ty xây dựng, xin hỏi cô tìm ai?” Tiểu thư quây tiếp tân trang nhã, quan sát Tô Tô một lượt từ trên xuống dưới. Một bộ váy liền thân đơn giản, kiểu tóc cũng là bình thường nhất, trên mặt mặt mộc không trang điểm, không bôi son trang điểm, thoát nhìn thật giản dị, giống như đất bỏ đi! *(Nee: cái con này... mắt không trông à? Nói thật, sao mà mấy bộ ngôn tình ta đọc, toàn cái kiểu nữ chính zô cty của lão công nhà mình, thế nhưng bị mí con tiếp tân coi thường hết là sao >w<)*

“Tôi tìm Mộ Tư Dạ.” Tô Tô đáp một câu liền muốn đi vào.

“Xin hỏi cô có hẹn trước không?” Quây tiểu thư cao ngạo, ngẩng cao đầu hạ

thấp mắt nhìn Tô Tô một cái.

Mộ tiên sinh, à, không đúng! Là Mộ tổng. Hắn là người mà người khác tùy tiện muốn nhìn là có thể nhìn thấy sao? Cô còn nhớ rõ, Mộ Tư Dạ ba tháng trước, từ kiến trúc sư bình thường, nhảy một cái trở thành Tổng giám đốc ngành kiến trúc sư, giá trị con người lên gấp mấy lần, hơn nữa hắn còn là người thừa kế của Mộ thị xây dựng!

“Tôi không có hẹn trước, bắt quá không quan hệ, tôi tự gọi cho anh ấy.” Tô Tô cũng không nhiều lời, lấy điện thoại di động ra trực tiếp bấm số điện thoại Mộ Tư Dạ.

“Alo! Em không vào được, Anh ra ngoài đón em.” Tô Tô nói xong câu đó, cũng không chút nào khách khí cúp điện thoại.

Tô Tô mất hứng, cũng là có thể lý giải. Rõ ràng là Mộ Tư Dạ chủ động muốn cô đưa cơm, cô thật vất vả tự mình động thủ, còn chưa tới nơi, một cái quây tiểu thư nho nhỏ, cũng dám ở trước mặt cô tự cao tự đại, cô có thể cao hứng được sao?

Nghe trong loa truyền tới thanh âm “Đô đô”, Mộ Tư Dạ trong lúc nhất thời có chút dở khóc dở cười, Tô Tô nha đầu này, lại đang tính đùa bỡn cái gì đây?

Hắn không nói hai lời, trực tiếp từ chỗ ngồi đứng lên, bước nhanh ra ngoài, đi chưa được mấy bước, liền nhìn đến Tô Tô xách theo hộp cơm, ngồi trên ghế sa lon ở phòng ngoài, chờ chán muốn chết.

“Thế nào ngồi ở chỗ này? Mau vào.” Mộ Tư Dạ tiến tới dắt cô.

Tô Tô tức giận trừng mắt nhìn người kia, “Tiếp tân tiểu thư không cho em vào đi, em có biện pháp sao?” Nói xong, Tô Tô liếc sắc mặt tái nhợt của quây tiểu thư một cái.

Quây tiểu thư điềm đạm đáng yêu mím môi, “Mộ tổng, công ty có quy định, ngoại nhân...”

Cư nhiên giận dữ vì việc này! Mộ Tư Dạ cười khổ sờ đầu cô, nghiêng đầu đối với quỳ tiểu thư lại thay đổi một bộ sắc mặt, mắt lạnh nghiêm túc nói: “Tô Tô không phải là ngoại nhân, cô ấy là vợ của tôi.”

Mộ Tư Dạ không có phát hiện, lời nói này của mình, khiến quỳ tiểu thư sốc nặng, cái miệng nhỏ nhắn mở ra đến mức đủ để nhét vừa hai quả trứng gà, “Ngài... Ngài... Vợ?” Mộ tổng kết hôn? Mộ tổng cư nhiên kết hôn! Thế nào cũng không nghe người ta nhắc qua? Thảm mền hồi lâu, lại bị hấn ngay trước mặt nói đã có vợ, đả kích như vậy thật sự là quá thảm thiết, quỳ tiểu thư trong lúc nhất thời có chút thất thần..

Mộ Tư Dạ trong lòng chỉ có một Tô Tô, hoàn toàn không để ý ý nghĩ của người khác, hấn tiếp tục mặt lạnh, tăng thêm một câu: “Về sau là Mộ phu nhân, liền trực tiếp cho vào, không cho ngăn!” Nói xong, cũng không nhìn trắng bệch mặt của quỳ tiểu thư, lôi kéo Tô Tô trực tiếp liền tiến vào.

Tô Tô nguyên muốn chế ngạo mấy câu, bắt quá nhìn cô cô xem ra bị đát—mặt chực muốn khóc, cũng nghiêm chỉnh bỏ đá xuống giếng. Muốn trách, chỉ có thể trách Mộ Tư Dạ quá ưu tú, quá dễ coi, thật là làm cho người ta yêu!

“Anh đối với cô ta quá dữ tợn!” Mới vừa đóng cửa lại, Tô Tô liền hướng Mộ Tư Dạ trách móc: “Anh xem, cô ta đều muốn khóc lên đây!”

“Không hung? Chẳng lẽ muốn cô ta tiếp tục nhớ kỹ chồng em, em rất thích cạnh tranh?” Mộ Tư Dạ tức giận liếc cô một cái

Tô Tô suy nghĩ, để cô ta tiếp tục tư tưởng, cũng đúng là không tốt, liền lại nói: “Vậy cũng tốt, về sau cứ tiếp tục đối với cô ta hung, càng hung càng tốt!”

“Tô Tô!” Mộ Tư Dạ cánh tay dài chụp tới, ôm chặt cô vào trong ngực, “Bắt kẻ người khác nghĩ thế nào về anh, trong lòng anh đã bị chất đầy bởi một người tên là nha đầu ngốc Tô Tô.”

“Những lời này nghe rất lọt tai, nói tiếp.” Tô Tô nép vào trong ngực hấn, được voi đòi tiên.

“Hiện tại đổi lại em nói.” Mộ Tư Dạ ôm mặt Tô Tô, cùng ncô nhìn thẳng vào mắt, “Còn em? Cảm giác đối với anh là như thế nào?”

“Em...” Đột nhiên muốn ncô dùng ngôn ngữ biểu đạt, trong lúc nhất thời thật đúng là không thể nói ra, Tô Tô suy nghĩ hồi lâu, cũng không còn tìm ra từ thích hợp, chỉ có thể bất đắc dĩ khoát tay, “Chỉ có thể hiểu ngầm, không thể nói.”

“Không thể nói ra cũng không quan hệ, dùng thân thể nhấn nhủ là có thể!” Mộ Tư Dạ tà mị cười một tiếng, ôm Tô Tô tay di chuyển xuống thắt lưng, từ từ dòi về phía cái mông của cô.

“Ai nha, anh trước ăn cơm đi!” Tô Tô mắc cỡ nước mắt rùng rùng, “Anh buổi sáng mới ăn một chút cơm, ăn trước no bụng hãy nói!”

“Quan tâm anh như vậy sao?” Mộ Tư Dạ đi đến gần, ở trên mặt cô hôn một cái, “Vậy anh cũng quan tâm em, trước uy em, có được hay không?”

Bởi vì Tô Tô mặc chính là một bộ váy liền thân, Mộ Tư Dạ hơi chút dùng sức, là có thể dò vào dưới váy cô, cách thật mỏng quần lót, Mộ Tư Dạ tay ở chỗ kín của ncô hoạt động, sau đó linh hoạt đầu ngón tay, xông vào bên trong quần lót.

“Ừ...” Tô Tô không khỏi phát ra một hồi rên rỉ, rồi sau đó nhớ tới đây là đang trong phòng làm việc, mang mang Mộ Tư Dạ đẩy ra, “Nơi này là phòng làm việc, chúng ta không thể...”

“Tô Tô, em còn không hiểu không?” Mộ Tư Dạ vừa nói chuyện, vừa tiện tay khẽ động kéo dây chóp cửa sổ xuống, đem thủy tinh trong suốt vững vàng che kín, cũng ngăn trở bên ngoài những ánh mắt tò mò.

“Cái gì?” Tô Tô mờ mịt.

“Tô Tô ngốc! Muốn ăn cơm, để cho bí thư đi mua, không phải là đơn giản lại dễ dàng? Anh vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn ăn đồ ăn nhà, còn chỉ định không phải em đưa không thể? Em thật muốn không hiểu?”

“Không hiểu.” Tô Tô vẫn là mờ mịt.

“Bởi vì anh nhớ em a! Anh muốn em, muốn đến nỗi điên, muốn đến hoàn toàn không làm được việc!” Mộ Tư Dạ ôm cô, thanh âm có chút kích động: “Đây trong đầu anh đều là em, đều là hình ảnh em ở dưới người của anh thở gấp, nghĩ đến anh mau muốn chết rồi! Xem em làm chuyện tốt gì!” Mộ Tư Dạ tay giơ lên ý bảo cô xem, trên cánh tay hấn, đều là hấn mút ra dấu đỏ tử (là dấu hôn ngân ý, cô nào ko biết thì lấy tay hôn mạnh thử là biết.. hix: “>”), “Anh cho em xem những dấu này, thế nào làm việc, hửm?”

Tô Tô nhỏ giọng lên tiếng: “Em cũng không phải là cô ý...”

Mộ Tư Dạ đem Tô Tô tay đặt ở dưới thân của mình, cắn cắn cánh môi trong suốt của cô: “Anh bắt kể, em xem, nó cũng tỉnh lại đã lâu rồi. Em nói, nên làm cái gì bây giờ?”

“Anh...” Tô Tô thế nào cũng không nghĩ đến, Mộ Tư Dạ lại là bởi vì muốn cô, mới gọi cô tới đưa cơm, cô còn đơn thuần cho là, Mộ Tư Dạ là cảm thấy trong nhà thức ăn tương đối ngon miệng, hợp khẩu vị hơn thức ăn bên ngoài!

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô bất động, liền trực tiếp bứt lên quần của cô, đem quần lót của cô kéo ra.

“Không muốn nữa... Nếu có người đi vào...” Tô Tô trong lòng có chút sợ.

“Bây giờ là lúc nghỉ trưa, sẽ không có người tiến vào. Cho dù muốn đi vào, cũng sẽ gõ cửa trước.” Mộ Tư Dạ ngón tay chạm vào hạ thể Tô Tô, tách ra mùi hoa của cô, trên chọc đỏ tươi Tiểu Hoa châu, làm cho Tô Tô thật không thoải mái.

“Ừ... A... A...” Tô Tô không nhịn được rên rỉ.

Mộ Tư Dạ được kích lệ, đem váy liền thân của Tô Tô cởi ra, bên trong là nội y bao lấy hai bầu vú mỡ lệt, như hai con tiểu bạch thỏ khả ái, e then ngượng ngùng, che che giấu giấu.

Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô đi đến trước bàn làm việc, cánh tay dài đảo qua, đem

vấn kiện trên bàn toàn bộ quét sang một bên, sau đó đem Tô Tô thả lên. Bởi vì gần đây Tô Tô vẫn bị Mộ Tư Dạ khai khẩn, cho nên mới hơi bị trêu chọc mấy cái, bộ dáng liền động tình, hạ thân chất mật không khắc chế nổi chảy xuống.

Mộ Tư Dạ trông mắt sâu thẳm, thon dài ngón tay vùi lấp ở trong mật huyết của cô, càng không ngừng trêu chọc, Tô Tô hạ thân động tình gay gắt, mà Mộ Tư Dạ cũng không thể khắc chế mình nữa, cây gậy chống đỡ trên hoa kính, ra sức đẩy lên phía trước, cây gậy cứng rắn liền trượt vào trong cơ thể Tô Tô.

Khi Mộ Tư Dạ mãnh liệt dứt vào bên trong, Tô Tô rất nhanh liền đạt tới cao trào vui sướng, nhưng mà Mộ Tư Dạ lại trường thương không ngừng, chính là bắt đầu cho tới trong quá trình, Mộ Tư Dạ một lần lại một lần nữa dứt vào, Tô Tô vô lực chống cự, trong miệng rên rỉ càng ngày càng vang.

Không biết qua bao lâu, Mộ Tư Dạ chấn động toàn thân, hắn biết mình sắp đến đỉnh điểm. Ở nơi này thời khắc máu chót, truyền đến một tràng tiếng gõ cửa. Thời khắc máu chót bị quấy nhiễu, Mộ Tư Dạ rất không bình tĩnh, bắt quá hắn không thềm quan tâm đến lý lẽ, đang chuẩn bị tiếp tục chiến đấu hăng hái, lại nghe được thanh âm cửa phòng làm việc bị mở ra.

Chương 8

Mộ Tư Dạ còn không có phản ứng kịp, Tô Tô bị hấn đè ở phía dưới, lại chỉ sau một giây theo phản xạ, chột đẩy hấn ra, chui vào phía dưới bàn làm việc, co rúc thành một vòng, nhìn qua tựa như một viên cầu nhỏ.

Mộ Tư Dạ bị Tô Tô đẩy ngã ngồi đến trên ghế làm việc, hấn nửa người dưới không mảnh vải, nhưng mà nửa người trên lại mang tây trang cà vạt hoàn hảo, sau bàn làm việc, căn bản không nhìn ra dấu vết mới vừa rồi kích tình hoan ái.

Người tiến vào, là phụ tá Mộ Tư Dạ - Tiểu Cao, bình thường hấn gõ hai tiếng, liền trực tiếp tiến vào, cho nên lần này một chút cũng không khách khí. Bất quá, lần này hấn vận khí không tốt, chộc tới Mộ Tư Dạ chưa thỏa mãn dục vọng.

Hấn vừa tiến đến, liền nhìn thấy Mộ Tư Dạ mặt đen lại, rất là khó hiểu, nghi ngờ nói: “Thế nào lại giống chưa thỏa mãn dục vọng thế kia? Tôi đặc tội ngài sao?” Không có đi? Hấn không có làm hư chuyện gì, cũng chưa nói gì nha. Tiểu Cao bất đắc dĩ pó tay.

“Có chuyện gì nói mau, không cần dài dòng!” Mộ Tư Dạ liếc hấn một cái, thúc giục. Cái tên Tiểu Cao cũng quá không có mắt, cứ nhiên ở thời khắc quan trọng nhất xông tới, hại hấn hạ thân mơ hồ đau vì phải nhịn.

Mộ Tư Dạ dư âm quang liếc xuống phía dưới, vừa lúc thấy cô ngồi giữa hai chân mình, liền trực tiếp kéo Tô Tô, để cho cô dùng miệng chậm rãi giúp mình.

Đặc hữu mùi của phái nam vọt vào lỗ mũi, không đợi cô phản ứng kịp, Tô Tô đã bị bắt ngậm lửa nóng dục vọng của Mộ Tư Dạ. Mộ Tư Dạ thoải mái khẽ kêu một tiếng, tiếng rên rỉ thiếu chút nữa bật thốt lên, nhưng nhìn thấy Tiểu Cao ở đây, liền ho khan một tiếng, che giấu đi.

Thấy Mộ Tư Dạ sắc mặt không tốt, Tiểu Cao liền cười hai tiếng, sau đó nói:

“Cũng không phải là đại sự gì, chính là cái xe mà Tổng giám đốc đặt lần trước đã đưa tôi, đây là chìa khóa xe, ngài cất đi.”

“Ừ.” Mộ Tư Dạ liếc mắt cái chìa khóa trên bàn, “Nếu như không có chuyện gì khác, cậu trước hết đi ra ngoài đi!”

Tiểu Cao gật đầu, xoay người rời đi, đang lúc Tô Tô muốn chui ra, Tiểu Cao nắm cái nắm đấm cửa chợt xoay người lại, Tô Tô đầu vừa ló ra vội rút trở về, không cẩn thận đụng vào cái cạnh bàn, đau đến khiến cô nghiêng răng há miệng.

Mộ Tư Dạ nhìn thấy đau lòng, vừa lấy tay giúp cô xoa, vừa không vui nhìn chăm chăm Tiểu Cao. Đi ra ngoài thì ra đi, làm chi còn đột nhiên xoay người? Làm sao lại như vậy không thức thời!

“Cái InfinitiG37S này, là đưa cho bà chị à?” Tiểu Cao cười lớn hì hì nhìn Mộ Tư Dạ, InfinitiG37S mới màu đỏ ưu nhã, rất thích hợp cho phụ nữ! Bạn gái hẳn sau khi liếc mắt nhìn, thích vô cùng, ý muốn thúc giục hẳn mua cho cô.

“Quản nhiều như vậy làm cái gì? Mau đi ra! Đi ra ngoài đi ra ngoài...” Mộ Tư Dạ không trả lời đúng hay không, chẳng qua là phát tay giống như đuổi ruồi, đuổi đi Tiểu Cao.

Chờ Tiểu Cao đóng cửa, rời đi sau đó, Tô Tô mới từ dưới bàn công tác chui ra, bởi vì sợ sẽ còn có người đi vào, Tô Tô vội vàng vàng mặc quần áo tử tế, cuối cùng, đưa mắt nhìn chìa khóa đặt trên bàn. Mới vừa rồi mặc dù núp ở bàn làm việc phía dưới, nhưng mà cô nghe, một câu cũng nghe không thoát, cô mới vừa rồi nghe được Tiểu Cao nói, Mộ Tư Dạ đặt hàng một chiếc xe mới sang trọng.

InfinitiG37S... Nhãn hiệu, hình dáng, vững vàng ghi tạc trong lòng Tô Tô.

Tô Tô mong đợi nhìn Mộ Tư Dạ, vậy mà Mộ Tư Dạ cũng không động thanh sắc, đem cái chìa khóa thu vào trong bóp tiền của mình, đối với Tô Tô trong mắt nghi ngờ thì làm như không thấy.

“Đi thôi, anh đưa em đi xuống.” Mộ Tư Dạ đem Tô Tô thu thập xong hộp

cơm đang muốn hỏi vấn đề, mỉm cười lôi kéo tay của cô.

Tô Tô nhìn hần, muốn hỏi lại không dám hỏi, liền đem nghi ngờ nuốt xuống trong miệng.

Mộ Tư Dạ đem Tô Tô đưa đến ga ra tầng ngầm, đưa cô vào trong ghế xe, sau khi nhìn xe đem Tô Tô mang đi, hần mới đi lên lầu tiếp tục công việc.

Ngồi trên xe, Tô Tô trong đầu vẫn hiện lên chiếc chìa khóa xe kia, trong lòng mơ hồ có một loại cảm giác bất an.

Vài ngày sau, cô cùng Lô Nguyệt Nguyệt nói chuyện điện thoại, Lô Nguyệt Nguyệt nói cho cô biết, nửa tháng nữa chính là sinh nhật cô, thì cô nhất thời bừng tỉnh hiểu ra. Chẳng lẽ Mộ Tư Dạ ngày đó là không động thanh sắc, là vì mười ngày sau cho mình vui mừng sao? Nghĩ như thế, Tô Tô trong lòng nhất thời tràn đầy vui mừng cùng mong đợi. Thật không nghĩ tới, Mộ Tư Dạ còn như vậy lãng mạn một người đâu rồi, xe, xe!

Tô Tô lòng tràn đầy vui mừng đêm, đang mong đợi mười ngày sau đến, thậm chí, cô vẫn còn vì lần này đi đăng ký học lái xe, chuẩn bị sau khi lấy được bằng lái, tự mình lái xe lên đường.

Gần đây trong cuộc sống, Tô Tô cùng Mộ Tư Dạ ở chung thật nhanh vui vẻ mỹ mãn, Mộ Tư Dạ trước kia đều là lấy công việc làm đầu, thường ngày không bao giờ buông tay công tác. Mà hôm nay, lại thường thu xếp, ở nhà bồi Tô Tô.

Thật ra thì, trong lòng hần là muốn như vậy, thay vì cả ngày để cho cô nhìn đàn ông khác trong phim AV, còn không bằng để cho cô nhìn hần!

Mộ lão gia xem bọn hần như vậy ân ái, cũng rất yên tâm, bất quá trong lòng ông vẫn là có một tiếc nuối, cuối cùng cùng Mộ Tư Dạ vô tình hay cố ý nhắc tới chuyện tăng tôn, Mộ Tư Dạ luôn là nở cợt cười tự tin nói, “Trong lòng cháu có tính toán.”

Mà Tô Tô cũng phát hiện, gần đây Mộ Tư Dạ trở nên dịu dàng rất nhiều, sẽ không giống như trước kia, thỉnh thoảng đối với cô bày mặt lạnh, để cho cô

nghĩ là chính mình thiếu nợ hấn!

Rốt cục nhìn đến ngày thứ mười, ngày này là sinh nhật Tô Tô, cô ở trong lòng tràn ngập chờ mong thức dậy. Tối hôm qua cô bị Mộ Tư Dạ làm cho đau lưng, làm hại cô hơi dính tới cái gối ngủ, liền sau đó ngủ mê man, cho đến mặt trời lên cao mới tỉnh lại. Tô Tô nhìn một chút bên cạnh, Mộ Tư Dạ đã không thấy bóng dáng, chắc là đi làm.

Nhưng mà, hấn cứ như vậy đi làm? Chẳng lẽ cũng chưa có một chút bày tỏ sao? Hôm nay nhưng là cô sinh nhật!

Tô Tô kéo Chị Trương đang dọn dẹp trên lầu, thử dò xét hỏi: “Chị Trương, thiếu gia đi làm?”

Chị Trương vừa phui chần, vừa gật đầu nói: “Đúng vậy a, sáng sớm liền đi ra ngoài.”

“Vậy anh ấy có nói lại cái gì không?” Tô Tô khẩn trương nắm vạt áo.

Chị Trương suy nghĩ một chút, gật đầu: “Có, thiếu gia nói tối nay sẽ về chút mới về nhà, cơm tối cũng không cần phải chờ hấn.”

“Ừ... Tôi biết.” Tô Tô trong lòng không nói ra là cái gì cảm giác, Mộ Tư Dạ đáng vẻ cố ý làm bộ như không có chút nào chuẩn bị, là vì cho mình một kinh hỉ đi? Tô Tô ở trong lòng an ủi mình.

Tô Tô đang chìm trong cơn mơ màng thì chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Tô Tô liền lấy ra nhìn, là bằng hữu tốt nhất của cô, Lô Nguyệt Nguyệt.

“Thân ái, sinh nhật vui vẻ!” Lô Nguyệt Nguyệt thanh âm vui vẻ, từ đầu bên điện thoại di động kia truyền đến.

“Nguyệt Nguyệt, cậu là người đầu tiên hôm nay chúc tớ đó!” Tô Tô cao hứng nói.

“Mộ tiên sinh nhà cậu đâu?”

“Sáng sớm phải đi làm, thế nào?” Tô Tô hỏi.

“Thật lâu không thấy cậu, cậu hôm nay rảnh, chúng ta ra ngoài đi dạo một chút đi! Thuận tiện đưa quà sinh nhật cho cậu, như thế nào?”

Kể từ Nguyệt Nguyệt cùng Lăng thiếu gia sau khi kết hôn, những ngày sau này tương đối thoải mái, toàn là đi du lịch khắp nơi, muốn gặp mặt cô, thật là khó khăn! Tô Tô nghĩ tới đây, miệng liền đáp ứng.

Xe trong nhà vừa đúng lúc đưa ông nội đi ra ngoài, Tô Tô liền ra cửa gọi tắc xi, rất nhanh đi đến quán cà phê hẹn cùng Lô Nguyệt Nguyệt. Một khoảng thời gian không thấy, lô Nguyệt Nguyệt thoát nhìn thay đổi rất nhiều, đẹp hơn, cũng thành thực rồi, trên mặt sang ngời đỏ thắm, khí sắc cũng rất tốt.

“Đợi lâu chưa?” Tô Tô ngồi ở vị trí đối diện cô, đưa túi xách đặt tại ghế trống bên cạnh, quay đầu cười cười nhìn Lô Nguyệt Nguyệt.

“Vừa mới tới, không có đợi bao lâu.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đến rất vui vẻ, tiếp theo cảm thấy rất hứng thú nhìn Tô Tô, “Đúng rồi, vị kia nhà cậu buổi sáng lúc ra cửa, có cái gì bày tỏ chưa? Hôm nay nhưng là sinh nhật của cậu nha.”

“không có, bất quá tớ nghĩ, anh ấy sẽ tặng tớ một chiếc xe mới!” Tô Tô nghĩ đến cái chìa khóa kia, hé miệng mỉm cười hạnh phúc, ngẩng đầu hướng Lô Nguyệt Nguyệt hỏi: “Đúng rồi, sinh nhật cậu, Lăng Thiệu tặng lễ vật gì?”

Nói đến cái này, Lô Nguyệt Nguyệt sắc mặt trở nên đỏ bừng, nhăn nhó nói: “Hắn nói... Ừm hừm! Còn chưa thể nói.”

“Lô Nguyệt Nguyệt, chúng ta nhưng là bằng hữu tốt nhất, có lời gì ngượng ngùng không muốn nói với tớ chứ?” Tô Tô hăng hái ngẩng cao, ý bảo cô mau nói, không cho thừa nước đục thả câu.

“Được rồi được rồi! Tớ liền không dối gạt cậu, Thiếu gia nói, chờ tớ sinh nhật, hẳn muốn... Tặng tớ một đứa trẻ.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đến rất hạnh phúc, “Sinh nhật của tớ cách sinh nhật của hắn vừa đúng mười tháng, nếu qua

thật như vậy đúng dịp, hì hì...”

“Lãng mạn vậy làm cho người ta rất hâm mộ quá đi! Lãng Thiệu đối với cậu thật tốt... Hiện tại Lãng Thiệu thân thể cũng tốt hơn rất nhiều, các cậu nhất định rất hạnh phúc đi!” Tô Tô bật thốt lên, ở trong mắt của cô, Nguyệt Nguyệt chính là một điển hình hạnh phúc.

Lô Nguyệt Nguyệt đỏ mặt, mở miệng nói: “Hoàn hảo! Bất quá, cậu hâm mộ tới cái gì đây? Mộ tiên sinh cũng không phải đối với cậu rất tốt sao? Chắc chắn sẽ không so thiếu gia kém hơn!”

Trước đây không lâu, hai người còn là sinh viên, hôm nay, tuy nhiên cũng đã gả cho người ta, thậm chí ngay cả sanh con dưỡng cái cũng có thể thảo luận, thời gian thật đúng là trôi qua rất nhanh!

Ngoài cửa sổ ánh nắng ấm áp, Tô Tô cùng Lô Nguyệt Nguyệt ngồi đối diện nhau, các cô quen biết đã nhiều năm như vậy, là bạn học tốt nhất thời đại học, mấy năm này thoáng một cái đã qua, hôm nay mỗi người cũng đã thành gia. Các cô cùng nhau kể về cuộc sống hôn nhân hạnh phúc vui vẻ, chớp mắt một cái, đã trôi qua hai giờ.

“Cậu xem, chúng ta mãi nói chuyện phiếm, đem chuyện quan trọng quên mất, hôm nay là ngày vui, phải bồi cậu đi mua lễ vật.” Lô Nguyệt Nguyệt lấy ra một thẻ tín dụng, ở Tô Tô trước mặt quơ quơ, thoải mái cười một tiếng, “Nhìn trúng thứ gì cứ việc nói, ngàn vạn đừng khách khí! Dù sao thẻ tín dụng này cũng không phải của tớ...”

“Nguyệt Nguyệt, không nghĩ tới! Nhanh như vậy liền biến thành người hào phóng nha!” Sau khi trả tiền, Tô Tô kéo tay Lô Nguyệt Nguyệt, hai người vừa đi dạo công ty bách hóa, vừa trò chuyện.

“Còn nhớ rõ chứ? Ban đầu, lúc chúng ta còn là học sinh, những thứ thương hiệu này cũng không dám vào xem, chỉ sợ tiểu thư bên trong quầy chuyên doanh sắc mặt khó chịu nhìn chúng ta.” Lô Nguyệt Nguyệt bắt đầu dĩ cười.

“Đúng vậy a, coi như cũng chỉ không quá nửa năm, nhưng mà cảm giác của chúng ta thay đổi rất lớn!” Tô Tô cũng cảm thán, “Bất quá, hiện tại Nguyệt

Nguyệt của chúng ta, nhưng là quý phụ (phụ nữ giàu có) vung tiền như rác rồi! Đi, theo tớ chọn y phục đi.”

“Ừ!”

Hai người thật cao hứng nhiệt huyết dâng trào liều mạng một cuộc, bởi vì không có mang quần gia ra cửa, mua đồ đều muốn rất nhiều, Tô Tô cùng Lô Nguyệt Nguyệt hai người trên tay, cũng ôm năm, sáu túi, nhưng vẫn như cũ hăng hái dâng cao tiếp tục tiêu xài.

Thật vất vả hai người nhiệt tình phát tán xong rồi, lúc này mới dừng lại, nhìn lẫn nhau trong tay chiến lợi phẩm, không khỏi nhìn nhau cười một tiếng.

“Tớ lúc đi không mang tài xế.” Đứng ở cửa siêu thị, Lô Nguyệt Nguyệt hỏi hận! Vì có thể cùng Tô Tô một chỗ, cô không ngồi xe nhà mà đi.

“Tớ cũng là đạp tắc xi tới... Xe trong nhà đưa ông nội đi ra ngoài.” Tô Tô muốn buông tay, nhưng mà phát hiện mình trong tay tất cả đều là túi mua hàng, chỉ có thể bất đắc dĩ nhún vai.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, đang chuẩn bị ra cửa bắt tắc xi, đúng lúc này, đột nhiên có một giọng nữ gọi Lô Nguyệt Nguyệt lại: “Chị họ!”

Lô Nguyệt Nguyệt tò mò quay đầu lại, nhìn người mới tới, vui mừng chạy tới, đem túi mua hàng vút trên mặt đất, kéo tay của đối phương vui mừng nói: “Nhạc! Trùng hợp như vậy? Thì ra là em cũng ở đây!”

Bạch Nhạc nhìn Lô Nguyệt Nguyệt, cười cười, “Vốn là cùng bạn bè đi dạo, sau đó tại trong nhà bạn có chuyện, nên đi về trước.” Nói xong, Bạch Nhạc đưa mắt chuyển tới trên người Tô Tô, “Vị này là...”

“Cô ấy là bạn tốt nhất của chị, Tô Tô.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đem Tô Tô đẩy tới trước mặt Bạch Nhạc giới thiệu: “Tô Tô, cô ấy là em họ Lăng Thiệu, Bạch Nhạc.”

Là ảo giác sao? Tô Tô cảm giác, Bạch Nhạc ánh mắt nhìn mình, mang theo một cô tìm tòi nghiên cứu, có một loại kì quái không thể nói ra. Bất quá, các

cô mới lần đầu tiên gặp mặt, chắc là tự mình nghĩ quá nhiều đi? Tô Tô ở trong lòng mình thuyết phục. Sau đó cười cùng Bạch Nhạc bắt tay, “Rất hạnh được biết em.”

“Em cũng vậy.” Bạch Nhạc tự tiểu phi tiểu (cười như không cười) nhìn Tô Tô một cái, rất nhanh liền đem tầm mắt thu hồi lại, đối với Lô Nguyệt Nguyệt cười nói: “Mua nhiều đồ như thế, không có mang theo tài xế đi? Có muốn hay không ngồi xe của em? Nơi này không thuận tiện lắm gọi tắc xi.”

“Thế thì tốt quá... Bất quá, có hay không làm phiền em?” Lô Nguyệt Nguyệt có chút do dự.

Bạch Nhạc vẫn như cũ cười cười, “Không cần khách khí! Dù sao em về nhà cũng không có chuyện gì làm, coi như ở trên đường hóng gió cũng tốt.”

Nếu Bạch Nhạc cũng nói như vậy, cự tuyệt nữa liền có vẻ làm kiêu, Lô Nguyệt Nguyệt cùng Tô Tô liếc mắt nhìn nhau, lòng tràn đầy vui mừng đáp ứng.

“Vậy các chị trước tiên ở cửa chờ một chút, em đi lái xe tới đây.” Bạch Nhạc như có điều suy nghĩ nhìn Tô Tô một cái, sau đó xoay người rời đi. Nhưng mà cái nhìn lúc cô xoay người kia, lại làm cho Tô Tô trong lòng có chút không thoải mái, giống như tiến vào cạm bẫy do người khác thiết kế, Tô Tô đem loại này cảm giác kỳ quái nói với Lô Nguyệt Nguyệt, Lô Nguyệt Nguyệt vừa nghe thiếu chút nữa cười ra tiếng.

“Tô Tô, cậu nghĩ quá nhiều! Nhạc là một cô gái tốt, cũng không có tâm cơ gì, trong sạch thuần khiết tựa như giấy trắng, rất dễ thân cận.”

“Phải không?” Trên lý trí mà nói, cô cũng tin tưởng lời nói của Nguyệt Nguyệt, nhưng mà về tình cảm, cô cảm giác Bạch Nhạc ánh mắt nhìn mình, không quá thân thiện, suy ngẫm kỹ hơn thì có vẻ có ý căm ghét trong đó. Giác quan thứ sáu của phụ nữ nhất định chính xác, Tô Tô rất tin tưởng giác quan thứ sáu của mình.

“Ừm hừm, chớ nói, cô ấy đã lái xe tới đây.” Lô Nguyệt Nguyệt chọc chọc cánh tay Tô Tô, “Ngoài gió lớn, đi thôi, nhanh lên xe.”

Bạch Nhạc mở cửa chiếc xe, InfinitiG37S màu đỏ, cùng với dự định trước đây không lâu của Mộ Tư Dạ, là cùng một cái đây mà! Chẳng lẽ cái xe này bán chạy như vậy? Tô Tô nhìn cái này xe, chính mình ở trong máy vi tính xem qua vô số lần hình chiếc xe này, không biết từ đâu tới, nội tâm chợt thoáng qua một chút bất an.

“Còn lo lắng làm gì vậy? Nhanh lên xe đi!” Dem túi mua hàng bỏ vào buồng sau xe, Lô Nguyệt Nguyệt đem Tô Tô đẩy mạnh vào chỗ ngồi phía sau, còn mình ngồi vào ghế lái phụ, buộc lại dây đai an toàn, cô bắt đầu đánh giá chung quanh.

“Cái này xe thoát nhìn còn rất mới, mới vừa mua sao?” Ngồi ở vị trí kế bên chỗ ngồi tài xế là Lô Nguyệt Nguyệt, từ trên xuống dưới quan sát xe mới của Bạch Nhạc, “Ghế ngồi sờ thật êm, thành ghế ngồi thoải mái mười phần, như tơ lụa mượt mà, làm nổi bật những đường nét cao quý vốn có của nó, đơn giản duyên dáng đến hoàn hảo!” Mặc dù xe Lăng Thiệu so với cái này thoát nhìn xa hoa hơn, nhưng mà cái xe này cho cô cảm giác rất thoải mái.

“Người khác tặng.” Bạch Nhạc vừa lái xe, vừa xuyên thấu qua kính chiếu hậu, liếc Tô Tô một cái, nhưng mà, Tô Tô trên mặt biểu tình gì cũng không có, cô không khỏi có chút thất vọng.

“Người khác tặng?” Lô Nguyệt Nguyệt vừa nghe đã nổi lên hưng phấn, cười hì hì nhìn Bạch Nhạc, “Mau khai ra, có phải là đàn ông hay không?”

Bạch Nhạc cười nhạt, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, coi như là chấp nhận, ánh mắt, lại không tự chủ liếc nhìn Tô Tô một cái.

“Tốt! Nhạc, nếu như không phải là chiếc xe này, chị còn không biết em có bạn trai đâu! Ở nhà cũng không có nghe em nhắc tới.” Lô Nguyệt Nguyệt chỉ vào Bạch Nhạc, “Thành thật khai báo, người kia là ai? Tính tình như thế nào? Làm việc gì?”

Bạch Nhạc buồn cười nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, vừa chuyên tâm lái xe, vừa nói: “Cho xin, chị là chị dâu của em, cũng không phải là mẹ em! Thế nào vừa mở miệng liền hỏi cái này? Hơn nữa, người kia không phải là bạn

tra em, chị đừng đoán mò.”

“Xấu hổ? Cũng tặng xe cho em rồi, còn phủ nhận!” Lô Nguyệt Nguyệt cho là cô vì ở trước Tô Tô trước mặt nên xấu hổ, nên cũng không vội vả bức bách cô, “Hiện tại trước bỏ qua cho em, về nhà xem chị thế nào thăm vấn em!”

“Chị dâu...” Bạch Nhạc cười đến rất bất đắc dĩ, cô nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, dùng ánh mắt khẩn cầu cô, không cần tiếp tục ép cô.

Lô Nguyệt Nguyệt hì hì cười một tiếng, gật đầu một cái, sau đó nghiêng đầu nhìn Tô Tô, “Đúng rồi Tô Tô, cậu không phải mới vừa nói, tối nay Mộ tiên sinh nhà cậu sẽ tặng cậu một chiếc xe sao? Hình dáng thế nào? Theo tớ thấy, Infiniti này cũng rất không tệ.”

Bạch Nhạc tay cầm tay lái căng thẳng, khẽ trắng bệch.

“Cậu cũng cảm thấy cái này không tệ sao?” Tô Tô đem cảm giác nội tâm bắt an ép xuống, cười nói: “Vậy thật là trùng hợp, nếu như tớ đoán phải không sai, vừa đúng chính là Infiniti, hơn nữa hình dáng cùng cái này cũng giống như nhau.”

Ngày đó cô núp ở dưới bàn làm việc của Mộ Tư Dạ, chính tai nghe phụ tá Tiểu Cao của hắn cùng hắn nói, sau khi trở về, cô liền lên mạng tìm hiểu cái xe này, cho nên lúc nhìn thấy chiếc xe này của Bạch Nhạc, cô mới có một loại cảm giác kỳ quái.

“Không thể nào? Thật trùng hợp như thế sao?” Lô Nguyệt Nguyệt nghe vậy, thiếu chút nữa trợn to hai mắt. Cái thế giới này cũng quá nhỏ, trùng hợp cũng quá nhiều đi?

Tô Tô nhìn những tòa nhà lùi ngược về phía sau ngoài cửa sổ, cười nhạt, “Đúng vậy a, có lẽ là trùng hợp cùng chỗ này! Đúng rồi, người tặng xe cho Bạch tiểu thư, ở nơi nào làm việc vậy?” Công ty Mộ Tư Dạ ở phía trước, cô đang phân vân có nên đi lên hay không cho hắn một kinh hỉ. Chẳng qua nếu như cô đi lên, Mộ Tư Dạ nhất định sẽ như lần trước đè cô xuống! Đường đường là phòng làm việc, lại làm loại chuyện đó vẫn có chút... Cho nên Tô Tô do dự.

Bạch Nhạc sắc mặt khẽ biến thành hơi rung động, nặn ra nụ cười, chỉ vào trước mặt tòa cao ốc văn phòng, “Là ở chỗ đó.”

“Trùng hợp như thế a! Tô Tô lão công cũng ở đây nơi đó làm việc, nói không chừng chồng cậu ấy cùng bạn trai em, có thể biết nhau đấy! Thế giới này thật là nhỏ a...” Tô Tô cùng cô đề cập tới chuyện xảy ra ở lần trước cô đi Mộ tiên sinh trong phòng làm việc, làm hại cô cười đến bụng cũng đau, cho nên liền nhớ.

Vậy mà, Tô Tô sau khi nghe được Bạch Nhạc lời nói, trong lòng mới xóa sạch cảm giác bất an, lại càng thêm mãnh liệt. Làm sao lại như vậy ngẫu nhiên đây? Nếu như hỏi tên bạn trai cô, cô có thể hay không nói, cũng chính là kê Mộ Tư Dạ đây? Tô Tô ở trong lòng cười khỏ, nhưng mà cái này đùa giỡn, cô không dám mở ra, cô sợ sự thật đả thương người.

Tô Tô đang nghĩ đi tìm Mộ Tư Dạ, nhưng mà nhưng bây giờ hoàn toàn không có tâm tình, cũng là quyết định trực tiếp về nhà. Dem Tô Tô an toàn đưa về Mộ gia, Bạch Nhạc nhìn Tô Tô tinh thần có chút không tập trung, đáy mắt thoáng qua một chút tâm tình phức tạp.

“Tô tiểu thư, có thể hỏi chị một câu được không?” Giúp một tay đem túi mua hàng lấy ra từ buồng sau xe đưa cho Tô Tô, Bạch Nhạc rất nghiêm túc nhìn Tô Tô.

Tô Tô nghi ngờ nhìn cô, “Hỏi cái gì? Em hỏi đi.”

Bạch Nhạc cắn môi dưới, do dự mấy giây, sau đó ngược mắt yên lặng nhìn Tô Tô, “Chị thương anh ấy sao? Em muốn biết, chị yêu chồng của chị sao?”

Bạch Nhạc đây là... Có ý tứ gì? Mới lần đầu tiên gặp mặt người xa lạ, cô làm sao lại hỏi mình vấn đề này? Tô Tô trên đầu treo lên vấn đề to lớn.

Bạch Nhạc thấy cô mặt ngạc nhiên, vội nói xin lỗi: “Thật xin lỗi! Em chỉ là tùy tiện hỏi một chút, hi vọng chị bỏ qua cho, nếu như chị cảm thấy làm khó...”

Tô Tô không khỏi cau mày, “Nhưng trước chị muốn hỏi? Em tại sao muốn hỏi chị vấn đề này? Em có phải hay không biết... Mộ Tư Dạ?”

“Nhạc, các cậu đang nói cái gì vậy? Dây dưa lâu như vậy.” Lô Nguyệt Nguyệt cười tiến đến hỏi, cô nhìn thấy Tô Tô cùng Nhạc vừa thấy mặt đã tán gẫu phải tốt như vậy, không khỏi cảm thấy rất là vui mừng.

Bạch Nhạc bị Tô Tô hỏi ngược lại, á khẩu không trả lời được, nghe được Lô Nguyệt Nguyệt kêu, quay đầu đối với Tô Tô nói: “Chị cứ coi em như chưa có đề cập tới vấn đề này đi! Chị dâu đang gọi em, em đi trước, tạm biệt.”

Nhìn Bạch Nhạc trốn tránh chạy vào ghế lái, rất nhanh chạy xe đi mất, Tô Tô đáy lòng bất an bóng ma, nhanh chóng lan tràn. Đột nhiên, một suy nghĩ rất lớn, ở trong đầu Tô Tô nảy ra, Bạch Nhạc cô ấy cùng Mộ Tư Dạ... Là quan hệ như thế nào? Cô ấy tại sao như vậy quan tâm, mình có yêu hay không Mộ Tư Dạ? Sau khi cho cô biết đáp án, muốn làm cái gì?

“Thiếu nãi nãi, làm sao cô một người đứng ở cửa ngoài, có lạnh hay không a?” Chị Trương ra cửa, thấy Tô Tô chỉ ngây ngốc đứng, trời bắt đầu mưa phùn, cô lại mờ mịt không biết.

Tô Tô bị Chị Trương kêu tỉnh, phục hồi tinh thần lại, “Không có gì, giúp tôi đem đồ vào đi thôi...” Lạnh không? Y phục đều bị ướt, dính vào trên người, là rất lạnh. Nhưng mà tâm càng lạnh hơn, lạnh phải chìm đến trong hầm băng.

Tô Tô mờ mịt rất lâu, mở cửa, vào phòng, sau đó vùi mình ở trong ghế sofa, hoàn toàn không biết nên làm sao bây giờ, cô hai tay ôm đầu gối mà ngồi, lẳng lặng đợi, cũng không mở đèn, chẳng qua là vùi mình vào trong bóng tối. Cô biết mình không nên hoài nghi Mộ Tư Dạ, nhưng mà hiểu lầm loại này ý niệm tựa như con kiến, tự phát bò vào trong đầu, mà cô, không có chút nào có thể không chế.

Ông nội hạ lệnh nhốt bọn họ vào trong gian phòng ba ngày, bọn họ rất khá, thân mật đủ nơi, trên ghế sa lon, trên ban công, trên giường... Khắp nơi đều có hoan ái dấu vết của bọn họ lưu lại. Từ đó về sau, bọn họ vẫn trải qua cuộc sống hôn nhân hạnh phúc mỹ mãn, hấn cưng chiều mình, yêu mình, đau mình,

đem mình chiếu cố không thể coi là ít, mà mình cũng đắm chìm trong dịu dàng của hắn, làm mình cảm giác hạnh phúc giống như cô công chúa.

Nhưng mà thực tế lại hung hăng đem mộng đẹp của cô đánh nát rồi, như vậy chẳng khác nào một đả kích. Mộ Tư Dạ, hắn... Hắn đối với mình tốt, cũng không phải duy nhất tốt, là thế này phải không?

Tô Tô vui mặt vào trong đầu gối, không tiếng động khóc thút thít, cô muốn tìm Mộ Tư Dạ hỏi rõ ràng, nhưng mà đồng thời, cô lại thật sợ hãi biết chân tướng, cho đến giờ phút này, cô mới biết, mình rất quan tâm Mộ Tư Dạ, mình không muốn mất đi hắn.

Chẳng lẽ cô như vậy chấp nhận sao? Chuyện có phải là do cô nghĩ đến quá phức tạp như thế? Hoặc có thể tất cả chuyện này, cũng chỉ là hiểu lầm đâu? Tô Tô không cam lòng, hạnh phúc của mình giống như hạt cát trôi qua, cô không ngừng nghĩ tới các loại lý do, lừa mình dối người.

*Xe InfinitiG37S naz các cô *mắt hình tái tim bắn ra tứ phía.. quệt miệng**

Chương 9

Không biết qua bao lâu, cầu thang lên lầu truyền đến tiếng bước chân quen thuộc, Tô Tô sau khi nghe thấy, thân thể đột nhiên chấn động. Sau đó cửa phòng được mở ra, “Tách” một tiếng bật đèn, ánh sáng chói, đem đại sảnh chiếu sáng như ban ngày, Tô Tô không thềm quan tâm, vùi mình ôm đầu gối, âm thầm khóc sục sùi.

Mộ Tư Dạ vốn cho là Tô Tô ngủ thiếp đi, nhưng mà đến gần vừa thấy, phát hiện cô lưng cúi xuống, liền sững người, lại nghe thấy thanh âm nức nở, hẳn đột nhiên nghi ngờ.

Mộ Tư Dạ ngồi ở bên cạnh Tô Tô, ân cần vuốt tóc cô, dịu dàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì, tại sao khóc?”

Tô Tô tiếp tục khóc, không để ý đến Mộ Tư Dạ.

Mộ Tư Dạ không có biện pháp, muốn nâng lên mặt của Tô Tô, nhưng mà tay lại bị đẩy ra, Tô Tô nghiêng đầu quay đi không nhìn hấn.

“Rốt cuộc là thế nào? Nhìn xem em khóc thành như vậy, ánh mắt cũng sưng lên giống như hột đào, thật xấu xí nha!” Mộ Tư Dạ trên mặt cười dụ dỗ cô.

“Không có gì!” Tô Tô hừ một tiếng.

“Không có gì.” Mộ Tư Dạ cánh tay dài chụp lấy, đem Tô Tô khóa vào trong ngực, “Nghe Chị Trương nói, em hôm nay ra cửa, có phải hay không ở bên ngoài bị người ta khi dễ? Em nói cho anh biết, anh giúp em hả giận, có được hay không?”

“Không có.” Tô Tô giận dỗi trừng mắt nhìn hấn một cái.

Mộ Tư Dạ không có vì tính trẻ con của cô mà phát giận, ngược lại thở dài, “Vậy ngược lại em nói nha! Là ai khi dễ em?”

“Trừ anh ra, còn có thể là ai?” Tô Tô chỉ vào hai mắt sưng đỏ, căm tức nhìn Mộ Tư Dạ. Đây là người đàn ông yêu thương và chăm sóc mình, thật phản bội mình sao? Ngay lúc chính mình không biết, trong vòm ngực hần, thật có người phụ nữ khác sao? Chỉ cần nghĩ tới cảnh tượng như vậy, Tô Tô liền đau lòng khó có thể hô hấp.

“Anh?” Nói thế nào, chiến hỏa liền lan rộng đến trên người hần a? Mộ Tư Dạ cực kỳ vô tội, nhẹ nhàng dụ dỗ cô: “Tô Tô, anh thật là không có làm gì, em cũng không nên tùy tiện oan uổng anh!”

“Cũng bởi vì anh thật là gì cũng không có làm, cho nên em tức giận!” Hôm nay là sinh nhật của cô, nhưng mà Mộ Tư Dạ hần làm cái gì? Nếu như hần thật có lòng, liền đem chìa khóa xe kia lấy ra a! Cô không quan tâm hần đưa chính là cái gì, cô quan tâm Dạ, hần đối với mình là tấm lòng, không hơn.

“Tô Tô, em không thể như vậy không thể nói lý.” Mộ Tư Dạ bình tĩnh dù có tốt hơn nữa, một lần có thể tiếp nhận, hết hai tới ba lần cố tình gây sự, cũng sẽ phiền não.

“Em không thể nói lý? Vậy anh chính là khinh người quá đáng!” Tô Tô căm giận lau nước mắt, đưa tay trực tiếp hướng tới trước mặt hần, “Lấy ra.”

Mộ Tư Dạ rất mờ mịt, nhìn cô lắp bắp hỏi “Cái gì?”

“Chìa khóa xe.” Tô Tô nhìn thẳng hần, “Cái chìa khóa xe đưa cho em.”

“Chìa khóa xe?” Mộ Tư Dạ từ trong bóp tiền đem chìa khóa xe của mình đưa cho Tô Tô, mặt tràn đầy nghi ngờ, “Em không phải là không biết lái xe sao? Mà bây giờ đã tối, bên ngoài còn mưa nữa! Em muốn đi đâu?”

“Không phải là cái chìa khóa này!” Tô Tô đem chuỗi chìa khóa ném trả Mộ Tư Dạ, “Em muốn chính là chìa khóa xe, chìa khóa xe Infiniti, anh còn không hiểu sao?”

“Chìa khóa xe Infiniti? Anh lấy ở đâu ra chìa khóa xe Infiniti?” Mộ Tư Dạ linh quang chợt lóe, “Em là muốn chính mình lái xe sao? Vậy chúng ta ngày mai trực tiếp đi chọn một cái, như thế nào?”

“Mộ Tư Dạ! Cho tới bây giờ, anh vẫn còn true đùa tôi, như vậy chơi rất khá sao?” Tô Tô lạnh lùng gợi lên môi, nước mắt lại không tự chủ được rớt xuống, “Anh cho tới bây giờ coi tôi như đứa ngốc, làm sao anh có thể đối với tôi như vậy!”

“Em rốt cuộc đang nói cái gì? Anh cái gì cũng nghe không hiểu.” Mộ Tư Dạ rất buồn bực.

“Anh còn phủ nhận! Ngày đó ở phòng làm việc của anh, tôi chính là nghe được rất rõ ràng, phụ tá của anh đưa tới cho anh chìa khóa xe InfinitiG37S kia, anh đưa cho người nào?” Vấn đề này, lấy dũng khí, rốt cục vẫn phải hỏi ra, Tô Tô dũng cảm nhìn chằm chằm Mộ Tư Dạ, “Anh nói, anh đưa cho người nào!”

Tô Tô cơ hồ đã biết đáp án... Nhưng mà, coi như tâm lại đau, cô vẫn muốn nghe Mộ Tư Dạ chính miệng thừa nhận.

“Tô Tô, đây không phải là chuyện em nên hỏi tới.” Mộ Tư Dạ cũng là có bực bội, bị Tô Tô chất vấn tiếp, bản tính thiếu gia của hắn quả nhiên trời dậy, hắn đứng dậy, “Em bây giờ đang nổi nóng, anh không tranh cãi với em, tối nay anh ngủ phòng khách, bây giờ anh sẽ đi!”

“Mộ Tư Dạ, nói rõ ràng đã! Anh nói, chuyện gì kia mới là tôi nên hỏi? Anh cảm thấy cái gì mới là chuyện tôi nên hỏi?” Tô Tô xông tới kéo Mộ Tư Dạ, cầm hận nhìn chằm chằm hắn, “Anh nói đi!”

Mộ Tư Dạ hướng cô gầm nhẹ: “Tô Tô! Em tốt nhất bây giờ lập tức câm miệng cho anh, anh không muốn gây gổ với em!” Vì sao cô không thấy được, mình đã rất khắc chế rồi, hắn rất sợ tính khí mình bộc phát, không khống chế được, sẽ thương tổn đến cô.

Tô Tô một bên vừa khóc vừa nói: “Anh cho rằng tôi muốn cùng anh gây gổ sao? Nếu như không phải là anh lừa gạt tôi, nếu như không phải là anh phản bội tôi, tôi sẽ ở nơi này cãi nhau với anh sao?”

“Em đơn giản không thể nói lý!” Mộ Tư Dạ đem mình nặng nề ngã xuống

trên ghế sa lon, tức giận quay đầu đi.

“Vậy ngược lại anh nói có lý chút xem, chìa khóa xe kia đi đâu? Đưa cho người nào? Là Bạch Nhạc sao?” Tô Tô cắn răng nghiêng lợi đem”Bạch Nhạc” hai chữ, từ trong kẽ răng nói ra ngoài. Bạch Nhạc, cái tên này tựa như nặng ngàn cân, ép tới nỗi cô thiếu chút nữa thở không thông.

“Làm sao em biết?” Mộ Tư Dạ mặt tràn đầy nghi ngờ, đó là hấn và Nhạc bí mật nhỏ, chỉ có ba người biết chuyện này.

“Quả nhiên... Quả nhiên là cô ta!” Tô Tô chỉ vào Mộ Tư Dạ, giọng căm hận nói: “Thì ra là không phải là tôi suy nghĩ quá nhiều, mà là các người quá mức vô sỉ! Mộ Tư Dạ, làm sao anh có thể đối với tôi như vậy!”

Mộ Tư Dạ bị người ta vô tình gán tội vô cùng tức giận, “Anh đã thế nào đối với em rồi? Anh đối với em tốt như vậy, em còn có cái gì không hài lòng?”

Tô Tô hướng hấn tê tâm liệt phế gằm nhẹ: “Anh ở đây bên ngoài bao gái chính là rất tốt với tôi sao? Vậy nếu là đối với tôi không tốt? Có phải trực tiếp ôm đứa bé tới cửa hay không?”

“Bốp!” Mộ Tư Dạ bị những lời này chọc cho giận khiến lý trí hoàn toàn không có, hấn tát mạnh một cái vào trên má trái của Tô Tô, cái gì ở bên ngoài bao gái? Tô Tô tại sao có thể nói khó nghe như vậy! Ở trong mắt cô, mình coi là cái gì? Mộ Tư Dạ thờ phỉ phò nhìn chằm chằm Tô Tô.

“Anh đánh tôi?” Tô Tô bị đánh ngã trên mặt đất, tóc tai bù xù rất là chật vật, cô chậm rãi đứng lên, tuyệt vọng nhìn Mộ Tư Dạ, “Anh cư nhiên đánh tôi?” Mộ Tư Dạ... Hấn cư nhiên đánh cô, vì người đàn bà khác, hấn cư nhiên xuống tay nặng như vậy... Tô Tô thương tâm muốn chết, đau đến tê tâm liệt phế.

“Anh...” Mộ Tư Dạ mới ra tay liền hối hận, nhưng mà Tô Tô mới vừa rồi nói phải quá mức, là cô có lỗi trước, cho nên hấn kiên quyết không xin lỗi!

“Mộ Tư Dạ, làm sao anh có thể như vậy...” Tô Tô khóc đến bi thương muốn chết, “Tôi cho là, chiếc xe kia là anh tặng cho tôi... Tôi ngày mong đợi, hàng

đêm nhớ tới, tôi thậm chí còn bỏ tiền học lái xe, nhưng mà anh lại nói cho tôi biết, chiếc xe kia, không phải là tặng cho tôi, mà là tặng cho người đàn bà khác... Mộ Tư Dạ, hôm nay là sinh nhật của tôi, đây chính là quà sinh nhật anh tặng tôi?”

“Tô Tô, anh...” đáy mắt Mộ Tư Dạ toát ra một tia áy náy, nhưng mà hắn không biết nên bắt đầu giải thích từ đâu, chuyện này xảy ra phải quá mức đột nhiên, hắn một chút tâm tư chuẩn bị cũng không có. Bất quá Tô Tô mới vừa nói cái gì? Cô ấy nói, hôm nay là sinh nhật của cô ấy?

Trời ạ! Hắn luôn miệng nói yêu cô, nhưng thậm chí ngay cả sinh nhật của cô cũng đều quên, thật là đáng chết! Cả Mộ Tư Dạ trái tim cũng muốn thốt lên, nhưng theo bản năng nói không ra ba chữ kia.

Mà Tô Tô một khắc, cũng không thèm nhìn hắn, trực tiếp xông ra ngoài, hung hăng đẩy Mộ Tư Dạ qua một bên.

“Tô Tô!” Thấy Tô Tô chạy trốn không thấy người, lúc này Mộ Tư Dạ mới đột nhiên bừng tỉnh, vội vàng lao xuống lầu đuổi theo Tô Tô.

Mưa bên ngoài càng rơi xuống càng lớn, tiếng mưa rơi như mảnh vỡ thủy tinh không ngừng nghỉ, Mộ gia cửa lớn mở toang, trên đường phố rộng lớn bên ngoài, lại không thấy thân ảnh của Tô Tô.

“Dạ, cháu rút cuộc làm cái gì với Tô Tô? Nó tại sao lại khóc, chạy ra ngoài, mặt còn sưng lên nửa bên?” Mộ lão gia kéo lấy Mộ Tư Dạ ống tay áo, tức giận nhìn hắn, “Chuyện như vậy cháu cũng làm được?”

“Ông nội, trong này có chút hiểu lầm, nhất thời, cháu khó nói rõ ràng được. Ông trước buông cháu ra, cháu hiện tại lái xe đi ra ngoài tìm, trước đem Tô Tô tìm trở về hãy nói!” Mộ Tư Dạ lo lắng nhìn chung quanh, tuy nhiên hắn vẫn không có thấy thân ảnh của Tô Tô.

“Được! Nếu như Tô Tô có xảy ra chuyện gì, ông hỏi tội cháu!” Mộ lão gia cầm cây trượng chọc chọc bắp chân Mộ Tư Dạ, “Còn lo lắng cái gì? Mau đuổi theo a!”

Ông nội đối với Tô Tô, có thể so với hấn tốt hơn rất nhiều! Có lúc hấn thậm chí cũng hoài nghi, Tô Tô mới là cháu gái của ông nội... Mộ Tư Dạ không kịp oán trách tiếp, liền đội mưa chạy vào nhà để xe, chui vào ghế lái, đạp chân ga, nhất thời xe như tiễn rời cung, cấp tốc phóng đi.

Trời mưa rất lớn, trên đường thưa thớt không có mấy người đi đường, Mộ Tư Dạ bật đèn xe, tốc độ chậm chậm, cẩn thận quan sát bốn phía mặt đường, hy vọng có thể thấy thân ảnh của Tô Tô

Hơn nửa đêm, cứ như vậy chạy đi, thứ gì cũng không cảm, ngay cả cái ô cũng không mang, cô làm sao lại như vậy buống bỉnh? Chẳng lẽ cô không biết, mình sẽ rất lo lắng cho cô sao? Mộ Tư Dạ trong miệng tràn đầy khổ sở, hấn không thể hung hăng cho mình một quyền, một khắc sau long tràn đầy lo lắng, “Hơn nửa đêm, em có thể đi được nơi nào đây?”

Ở đây nhà phụ cận trên đường, hết vòng này lại thêm vòng khác, Mộ Tư Dạ vẫn không có tìm được Tô Tô, hấn ảo não thiếu chút nữa nhéo tóc. Nếu như mới vừa rồi hấn phản ứng nhanh hơn, cánh tay dài kéo lại là có thể nhốt chặt cô, nhưng mà hấn cứ nhiên trơ mắt để cho Tô Tô chạy! Nếu như Tô Tô xảy ra chuyện gì, hấn thật không biết nên làm cái gì bây giờ mới phải...

Mộ Tư Dạ vô số lần gọi điện thoại về nhà, nhưng mà mỗi lần Chị Trương đều trả lời là: “Thiếu phu nhân vẫn chưa về!”

Vẫn chưa về, cô rốt cuộc ở nơi nào? Mộ Tư Dạ ở trên đường lái xe, giống như con ruồi không đầu ở khắp nơi bay loạn (*Nee: eo~ pó tay với kiểu so sánh này của Hề tỷ =. =!*), hấn đánh cuộc chính là vận khí của mình. Nhưng mà hôm nay, vận khí của hấn tựa hồ không tốt lắm, ước chừng tìm ba giờ, như cũ không thu hoạch được gì.

Tô Tô sau khi cực kì bị thương chạy ra khỏi nhà, ngoài trời mưa to xối xả khiến cả người ướt đầm, cô vừa lạnh, lại đói, vừa thương tâm, cô cảm giác lòng mình đau đến nổi cơ hồ muốn chết đi... Đả kích như vậy, cô không chịu nổi! Đây là sau khi cô phát hiện ra, mình đã yêu hấn, yêu hấn thật sâu, cho nên mới có thể sợ hấn ở bên ngoài làm như vậy, mới có thể tức giận như vậy, mới có thể nghĩ muốn điên lên như vậy...

Cô một mình ôm thân thể, đứng ở trước cửa giáo đường, nghe bên trong truyền ra tiếng chuông, nhìn trên đường có đôi có cặp tình nhân, nước mắt lại không kiềm chế được, chảy không ngừng. Tô Tô giờ phút này ảo não như cá sắp chết, cô mới vừa rời nhất thời xúc động liền chạy ra ngoài, điện thoại di động, tiền, thẻ tín dụng... Một cái cũng không mang theo, những ngày kế tiếp nên làm thế nào bây giờ? Tô Tô tìm khắp người, chỉ tìm thấy trong túi quần một đồng tiền xu.

Nơi này có một trạm xe buýt, cũng có điện thoại công cộng. Chỉ có một đồng tiền xu, cô nên lựa chọn thế nào đây? Nếu như trở lại nhà ba mẹ, nhất định rất nhanh sẽ bị Mộ Tư Dạ tìm được, mà hiện tại người cô không muốn thấy nhất, chính là hắn! Trừ nhà cha mẹ ra, cô còn có có thể hoàn toàn tín nhiệm người nào?

Tô Tô đột nhiên nhớ tới bằng hữu tốt nhất của mình, Lô Nguyệt Nguyệt. Mặc dù Lô Nguyệt Nguyệt cùng Bạch Nhạc là thân thích, nhưng mà Bạch Nhạc chẳng qua là em họ của Lăng Thiệu, cũng không phải là em họ của Lô Nguyệt Nguyệt, cô cũng không tin, tình bạn nhiều năm như vậy, đâu không được Bạch Nhạc họ hàng xa như vậy!

Tô Tô đánh một cuộc điện thoại cho Lô Nguyệt Nguyệt, Lô Nguyệt Nguyệt không biết đang bận cái gì, qua thật lâu mới tiếp máy, còn mang theo âm thanh cực kì gợi cảm: “Alo...”

Tô Tô mang theo nước nở: “Nguyệt Nguyệt, là tớ...”

“Tô Tô?” Nghe được Tô Tô thanh âm nhện ngào, Lô Nguyệt Nguyệt đem dây ra Lăng Thiệu đang chôn ở trên người mình khắp nơi găm cắn, ngồi dậy ân cần nói: “Tô Tô, cậu làm sao vậy, tại sao khóc?”

Tô Tô nghĩ, một đồng tiền xu không thể nói quá lâu, liền một hơi nói xong: “Nguyệt Nguyệt, tớ rời nhà đi ra ngoài! Bây giờ đang ở cửa giáo đường mà chúng ta thường hay tới, cậu tới đón tớ đi! Bây giờ người mà tớ có thể tìm, cũng chỉ có cậu...” Tô Tô vừa nói xong những lời này, trong điện thoại truyền ra một hồi thanh âm “Đồ...đồ...”, màn hình hiển thị, tiền xu của cô đã dùng xong. Tô Tô chán nản trượt xuống trên mặt đất, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh đến phát run.

“Tô Tô... Tô Tô?” Lô Nguyệt Nguyệt lo lắng để điện thoại xuống, đứng dậy mặc quần áo, vừa mặc, vừa hướng Lăng Thiệu nói xin lỗi: “Lăng Thiệu, thật xin lỗi, Tô Tô giống như đã xảy ra chuyện! Em phải lập tức qua đó một chuyến, không phải vậy... Anh trước ngủ đi”

Chưa thỏa mãn dục vọng, Lăng Thiệu bộ mặt khó chịu, kéo Lô Nguyệt Nguyệt qua ôm vào trong ngực, “Không cho đi...”

Lô Nguyệt Nguyệt thấy Lăng Thiệu lộ ra bộ dạng trẻ con như vậy, không khỏi bật cười, cúi đầu cầm mặt Lăng Thiệu, hôn sâu một cái, “Lăng Thiệu, anh cũng đừng trẻ con như thế! Tô Tô là bằng hữu tốt nhất của em, cô ấy hiện tại rời nhà trốn đi, còn khóc rất thương tâm, em thật sự vô cùng lo lắng cho cô ấy...”

Lăng Thiệu cũng không phải là người đàn ông keo kiệt, ôm lấy Lô Nguyệt Nguyệt hôn nồng nhiệt hồi lâu, mới không nỡ buông cô ra, thanh âm rất là bất đắc dĩ: “Anh đưa em đi.” Ban đêm không an toàn, cho dù có tài xế ở đây, hắn cũng không yên tâm, không bằng tự mình chở cô đi sẽ tương đối an tâm.

“Ừ!” Lô Nguyệt Nguyệt tiến tới, hôn lên trán hắn, hơn nữa ân cần phục vụ hắn mặc quần áo, thắt dây giày.

Ở trên xe, Lô Nguyệt Nguyệt đánh vô số lần điện thoại, gửi vài phong tin ngắn, nhưng mà Tô Tô vẫn không phản hồi lại chút nào, điều này làm cho Lô Nguyệt Nguyệt càng thêm lo lắng.

Khi Lăng Thiệu mang theo Lô Nguyệt Nguyệt đi ô tô đến giáo đường, Tô Tô đang đông lạnh co rúc thành một cuộn tròn, núp ở góc tường run lẩy bẩy. Lô Nguyệt Nguyệt vừa nhìn thấy bộ dạng chật vật của cô, đau lòng vô cùng, hốc mắt cũng nhanh đỏ lên, vội vàng tiến lên đem cô ôm chặt lấy, “Tô Tô, cậu làm sao vậy? Thế nào lại khóc thành như vậy?”

Tô Tô không lên tiếng, cô cả người dường như đông cứng, chỉ có thể phát run. Lô Nguyệt Nguyệt không thể làm gì khác hơn là đón cô vào trong xe, trong xe thổi ra khí ấm, qua mấy phút, Tô Tô mới bình thường lại.

Lô Nguyệt Nguyệt vừa cầm khăn long sặc sẽ lau tóc cho cô, vừa ân cần hỏi: “Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Buổi chiều khi chúng ta tách ra, không phải là còn rất tốt sao? Thế nào lập tức liền trở nên chật vật như vậy? Hơn nữa, cậu mới vừa nói, cậu rời nhà trốn đi?”

Tô Tô thật thấp đáp một tiếng, nhìn về phía Lăng Thiệu, một câu đều không nói.

“Tô Tô, cậu cái bộ dạng này, muốn tới thế nào giúp cậu? Dù gì cậu cũng phải đem nguyên nhân hậu quả nói rõ ràng cho tớ biết chứ!” Lô Nguyệt Nguyệt gấp đến độ thiếu chút nữa giơ chân, tên ngu ngốc Tô Tô này! Bình thường thoát nhìn hoạt bát, làm sao lại đem mình làm thành thê thảm như vậy? Nhìn đau lòng muốn chết.

“Bạch Nhạc.” Tô Tô từ trong kẽ răng nặn ra mấy chữ, “Mộ Tư Dạ cùng Bạch Nhạc hai người bọn họ...”

Không khí yên lặng, truyền đến âm thanh phanh xe khẩn cấp, Lăng Thiệu dừng xe ở ven đường, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tô Tô, “Cô nói cái gì? Liên quan chuyện gì tới Nhạc?”

Tô Tô vốn là rất sợ Lăng Thiệu, nhưng mà giờ phút này cô bất chấp giá nào! Cô không sợ hãi chút nào nghênh đón nhìn lại hắn “Em họ Bạch Nhạc của anh, cùng Mộ Tư Dạ chồng tôi, hai người bọn họ có quan hệ!”

Lăng Thiệu rất dứt khoát, “Chứng cứ.” Không có chứng cứ, hết thủy không bàn nữa! Bạch Nhạc là em họ duy nhất của hắn, mặc dù bọn họ cũng không thường xuyên liên lạc, nhưng hắn cũng rất thương em họ khéo léo này.

Lô Nguyệt Nguyệt bắt lấy tay Lăng Thiệu, trừng mắt liếc hắn một cái.

Tô Tô tùy ý lau nước mắt, nhìn về phía Lô Nguyệt Nguyệt, “Nguyệt Nguyệt, buổi chiều chúng ta ngồi xe InfinitiG37S kia không phải là trùng hợp, bạn trai Bạch Nhạc cùng Mộ Tư Dạ, đi làm cùng tòa nhà văn phòng, cũng không phải là trùng hợp. Tớ đã hỏi rồi, chiếc xe của Bạch Nhạc kia, chính là Mộ Tư Dạ đưa.”

“Cái gì?” Lô Nguyệt Nguyệt nghe vậy, đầu óc trống rỗng, nhất thời trợn mắt há hốc mồm. Đây... Không phải là thật chứ? Nếu thật là như vậy, Nhạc cô ấy...

Tô Tô nhăn nhó nói: “Bạch Nhạc thừa nhận chiếc xe kia là bạn trai cô đưa, mà Mộ Tư Dạ thừa nhận hẳn tặng InfinitiG37S cho Bạch Nhạc, các cậu nói, bọn họ là quan hệ thế nào?”

“Coi như xe kia là Mộ tiên sinh đưa, điều này cũng cũng không đại biểu hai người bọn họ...”

“Nguyệt Nguyệt, cậu cảm thấy người bình thường quan hệ, sẽ tùy tiện đưa tặng một chiếc xe sao? Tớ nhiều lần thuyết phục mình, hai người bọn họ không có quan hệ, bọn họ chỉ là bằng hữu bình thường, nhưng mà tớ ngay cả mình cũng thôi miên không được!” Tô Tô vui mặt ở lòng bàn tay, khóc đến rất thâm.

Lô Nguyệt Nguyệt đau lòng ôm Tô Tô, “Vậy cậu bây giờ định làm như thế nào? Cứ như vậy rời nhà trốn đi, không trở về sao?”

Tô Tô nước mắt giống như nước chảy tuôn ra, thế nào cũng dừng lại không được, cô hai tay che mặt, khóc đến cực kỳ bi thương, “Tớ không biết, tớ thật sự là không biết... Nhưng mà điều duy nhất có thể xác định chính là, tớ không muốn bị Mộ Tư Dạ tìm được, tớ không muốn gặp hẳn!”

Lô Nguyệt Nguyệt ôm chặt lấy Tô Tô, “Được được được, không bị hẳn tìm được, không thấy hẳn, cậu bình tĩnh một chút, không có chuyện gì, ừ?”

“Nguyệt Nguyệt, cậu nói tớ nên làm cái gì bây giờ? Tớ về sau nên làm cái gì bây giờ...” Tô Tô vui vào trong ngực Lô Nguyệt Nguyệt, ôm cô thật thanh khóc rống.

“Chuyện này còn không có khẳng định được, nói không chừng còn có cái gì hiểu lầm! Nếu bộ dạng không tốt như vậy, cậu trước đến ở nhà tớ, sau đó chúng ta tìm Nhạc...”

“Không muốn! Tớ không muốn gặp lại cô ta!” Tô Tô quả quyết cự tuyệt, lúc

xế chiều, cô ta hỏi mình vấn đề kia, liền chứng minh cô ta có nhận biết mình, nếu nhận biết mình, rồi lại dám ở trong xe nói như vậy, không phải là kì lạ chính là ra uy với cô. Cô không muốn gặp Bạch Nhạc, cô ghét cô ta!

“Được được được... Không thấy cũng không nhìn, cậu không nên kích động, không nên kích động...” Lô Nguyệt Nguyệt hòa theo ý Tô Tô, cô an ủi xong Tô Tô, liền chuyển sang Lăng Thiệu, “Chúng ta lần trước đi biệt thự, không phải ở giữa sườn núi trước mặt sao? Nếu không, chúng ta đưa Tô Tô đi đâu tạm thời ở một chút, như thế nào?”

“Xem thử ý của Tô Tô.” Lăng Thiệu ánh mắt bén nhọn nhìn chằm chằm đường phía trước, thanh âm lãnh đạm.

Trong núi rất yên tĩnh, là nơi tĩnh dưỡng tốt, rất thích hợp cho tâm tình kích động của Tô Tô như bây giờ, hơn nữa biệt thự lưng chừng núi của bọn họ mặc dù rất ít tới, nhưng mà thường ngày đều có người xử lý, dọn dẹp rất sạch sẽ, tùy lúc cũng có thể vào ở.

Sau khi đem Tô Tô đưa tới, Lô Nguyệt Nguyệt đáng thương nhìn Lăng Thiệu, nài nỉ hẳn có thể đáp ứng để cho cô lưu lại bởi Tô Tô một đêm. Nhưng mà Lăng Thiệu chưa thỏa mãn dục vọng nên không nói hai lời, trực tiếp đem Lô Nguyệt Nguyệt nhét vào ghế lái phụ, khởi động xe, đi mất. *(Nee: tự dưng ta có hứng vs Thiệu ca quá: “>, không biết có bộ truyện về cặp đôi Thiệu-Nguyệt không nhỉ?)*

Tô Tô buồn bực cúi đầu, Lô Nguyệt Nguyệt là bằng hữu của cô, nhưng cũng là lão bà của Lăng Thiệu, cô cũng không thể chiếm đoạt lão bà của người khác một đêm được...

Mộ Tư Dạ ủ rũ cúi đầu về đến nhà, thấy phòng trống trải, hẳn buồn bã ngồi vào trên ghế sa lon, vùi mặt vào lòng bàn tay. Tô Tô rốt cuộc đi nơi nào? Mộ Tư Dạ lòng níu lại thật chặt bị tâm tình bất an bao phủ.

Cho đến giờ phút này, hẳn mới có thời gian, đem chuyện vừa mới xảy ra từ từ suy nghĩ kỹ càng. Tô Tô cho là xe đưa cô làm quà sinh nhật, lại bị đưa cho Bạch Nhạc, cô vì vậy tức giận ghen tuông mà mất đi lý trí, điều này cũng không khó hiểu. Nhưng mà mình lại làm cái gì? Không những không giải

thích rõ ràng, còn nặng nề tát cô một cái...

Nhớ tới Tô Tô ánh mắt tuyệt vọng lúc rời đi, Mộ Tư Dạ lòng phảng phất như bị đánh một quyền nặng nề, trái tim vừa lo sợ, lại buồn bực đau, hắn không tự chủ được nắm chặt quả đấm. Không được, hắn không thể để mặc cho Tô Tô một mình, ở đêm khuya đầu đường đi loạn! Vậy quá nguy hiểm... Mộ Tư Dạ nghĩ lại, Tô Tô có thể hay không về nhà mẹ đẻ đi? Ai, hắn thế nào đàn như vậy, cũng hồ đồ, ngay cả cái này cũng không nghĩ đến.

Nhưng mà... số điện thoại nhà mẹ Tô Tô, là bao nhiêu? Mộ Tư Dạ từ trong điện thoại tra xét nửa ngày mới phát hiện, mình căn bản không có lưu lại! Muốn trực tiếp lái xe đi, lại phát hiện mình không biết đường. Mộ Tư Dạ ảo não vỗ vỗ đầu óc của mình, trong lòng gấp đến độ không xong rồi. (*Nee: chồng tốt chưa, con rể tốt chưa kìa =., =!*)

Lúc nào thì bắt đầu, Tô Tô đã chiếm đóng ở trong lòng của hắn, ngay cả chính hắn cũng không biết, vừa mới bắt đầu hắn quả thật nhận định, cô là người bầu bạn cùng hắn, thân thể thích hợp như vậy, mà cô thỉnh thoảng có một chút mờ ám, lại vừa linh động khả ái như vậy, hắn chỉ cảm thấy mỗi lần vừa nhìn thấy cô, bất luận có cái gì phiền não, liền trong nháy mắt cũng tan biến.

Hôm nay, không thấy Tô Tô, nội tâm của hắn không biết đau khổ đến cỡ nào! Cô cô này, thì ra là ở trong lòng của hắn, đã đoạt lấy địa vị quan trọng như vậy. Hắn bây giờ, không biết nên đi nơi nào tìm cô mới phải đây, hắn ngay cả chút đầu mối cũng không có, căn bản là không thể nào tìm được.

Mộ Tư Dạ vốn là muốn đi xuống lầu hỏi ông nội, lúc xoay người, ánh mắt của hắn rơi vào trên túi xách của Tô Tô. Tô Tô cái này đàn nha đầu, chạy trốn gấp như vậy, thứ gì cũng đều không mang, nếu như bên người cô mang theo điện thoại di động, tìm cô liền dễ dàng hơn! Mộ Tư Dạ thở dài.

Điện thoại di động? Trong đầu mới vừa thoáng qua bốn chữ “Điện thoại di động”, Mộ Tư Dạ chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, rộng mở hào quang, Tô Tô không mang điện thoại di động, đây chẳng phải là nói, điện thoại di động vẫn còn ở trong túi xách của cô?

Mộ Tư Dạ tâm tình phấn chấn, thật đúng là từ trong túi xách Tô Tô, lấy ra điện thoại di động của cô, bên trong có mấy cuộc gọi nhỡ của bạn bè, còn có mấy cái tin nhắn. Mộ Tư Dạ không để ý tới nhiều như vậy, trực tiếp mở ra danh bạ, một cuộc điện thoại đánh tới nhà cha mẹ vợ, nhưng mà mẹ Tô Tô đang mơ màng ngái ngủ sau khi nói Tô Tô không có về nhà, ngược lại lo lắng hỏi đã xảy ra chuyện gì.

“Không có chuyện gì lớn, quấy rầy mẹ, mẹ tiếp tục ngủ đi!” Vì không để cho lão nhân gia lo lắng, Mộ Tư Dạ cũng không có nói ra chuyện mình và Tô Tô cãi nhau, càng không có nói Tô Tô rời nhà trốn đi.

Sau khi cúp điện thoại, Mộ Tư Dạ cầm điện thoại di động, chuẩn bị đánh máy hỏi bằng hữu của Tô Tô, nhưng mà, nhìn thấy mấy cuộc gọi nhỡ và tin nhắn kia, Mộ Tư Dạ không do dự liền mở ra, đều đến từ một người tên là “Nguyệt Nguyệt”.

Mộ Tư Dạ tò mò mở ra tin nhắn, sau khi nhìn nội dung, sắc mặt đại biến.

“Điện thoại di động của cậu có phải hay không hết pin? Gọi tới cho cậu thế nào cũng đều không nhận vậy?”

“Cậu ngoan ngoãn đợi tại nơi đó, đừng đi lung tung! Tớ cùng Lăng Thiệu lập tức liền qua đó tìm cậu.”

“Cậu ở giáo đường cửa trước hay cửa sau? Nhìn thế nào cũng không tìm thấy cậu a? Nhanh lên một chút gọi điện trả lời!”

“Tớ thấy cậu rồi, lập tức tới ngay!”

Mộ Tư Dạ xem đồng hồ, tám giờ tối, chính là thời gian sau khi Tô Tô rời nhà, hấn lái xe ở trên đường điên cuồng tìm! Tô Tô... Tô Tô nhất định là bị người tên là “Nguyệt Nguyệt” đón đi! Mộ Tư Dạ trong lòng một hồi kích động, nhấn phím gọi, trực tiếp gọi lại, điện thoại di động lại truyền đến thanh âm nhắc nhở: “Xin lỗi, số máy quý khách gọi, hiện tại đang khóa máy.”

Hiện tại đã đến gần rạng sáng rồi, người bình thường cũng sẽ tắt máy ngủ, nhưng mà Mộ Tư Dạ không buông tha, hấn vội vã muốn biết tin tức của Tô

Tô, cho nên một lần lại một lần nữa gọi, nhưng mà đối phương vẫn như cũ tắt máy, không có bất kỳ dư âm hồi đáp.

Chương 10

Nắng ban mai màu vàng, nhẹ nhàng chiếu vào tòa biệt thự cao cấp, xuyên thấu qua rèm cửa không kéo lên rũ xuống sát đất, chiếu xuống tới Mộ Tư Dạ trên ghế sa lon, hần mặc quần áo mà ngủ, trên mặt tràn đầy sự mệt mỏi.

Đột nhiên, điện thoại di động truyền tới một hồi tiếng chuông xa lạ, đem Mộ Tư Dạ từ trong giấc mộng thức tỉnh, hần vừa nhìn, là điện thoại của Tô Tô, kích động lấy tới xem, quả nhiên là “Nguyệt Nguyệt” điện tới!

“Tô Tô, cậu không phải nói không mang điện thoại di động sao? Thế nào lại hơn nửa đêm đánh cho tớ mấy trăm cuộc điện thoại? Chỗ của cậu có phải hay không đã xảy ra chuyện gì?” Lô Nguyệt Nguyệt bị tràn ngập những cuộc gọi nhờ làm cho hoảng sợ. Cho là Tô Tô đã xảy ra chuyện gì, trực tiếp gọi lại một cuộc điện thoại.

“Alô, xin chào, tôi là Mộ Tư Dạ.”

“Cái gì? Anh là... Mộ Tư Dạ?” Lô Nguyệt Nguyệt biết Mộ Tư Dạ, bởi vì Tô Tô không chỉ một lần ở trước mặt cô nói, Mộ Tư Dạ như vậy, Mộ Tư Dạ như vậy...

“Mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào!” Thanh âm Mộ Tư Dạ dẫn theo một tia vô cùng lo lắng.

Lô Nguyệt Nguyệt nhớ tới tối hôm qua Tô Tô khóc đến thương tâm muốn chết, đáng vẻ chật vật, biết Tô Tô nhiều năm như vậy, cô còn chưa từng thấy qua, vì hạnh phúc của Tô Tô, Lô Nguyệt Nguyệt lạnh lùng nói câu: “Chúng ta gặp mặt đi!” Cô nhất định phải hiểu rõ chuyện giữa Mộ Tư Dạ cùng Bạch Nhạc, sau đó cô mới có thể suy tính, có nên hay không đem chỗ ở hiện tại của Tô Tô nói cho hần biết.

Lăng Thiệu không vui nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, “Ở trong điện thoại nói không tốt sao? Tại sao nhất định phải đi gặp hần?” Vợ của mình, một mình gặp một người đàn ông, Lăng Thiệu không khỏi có chút bất mãn.

Lô Nguyệt Nguyệt kéo tay Lăng Thiệu, không khỏi cười nói: “Anh đừng ăn dấm lung tung nữa! Hắn hơn nửa đêm, đánh gần trăm cuộc điện thoại, chứng minh hắn đối với Tô Tô rất để ý! Bất quá, vì Tô Tô nửa đời sau hạnh phúc, thân là bạn tốt, em cần thiết xem một chút thành ý của Mộ Tư Dạ”.

“Em nhiều chuyện quá!” Lăng Thiệu lườm cô một cái, thấy Lô Nguyệt Nguyệt chu cái miệng nhỏ nhắn không thể không giơ tay đầu hàng, “Anh cùng em đi.”

“Được!” Lô Nguyệt Nguyệt miệng liền đáp ứng.

Mộ Tư Dạ cùng Lô Nguyệt Nguyệt hẹn gặp mặt ở quán cà phê, khi Lô Nguyệt Nguyệt cùng với Lăng Thiệu tiến vào, Mộ Tư Dạ đã đợi từ lâu, hắn thấy Lô Nguyệt Nguyệt, chụp xuống chính là một câu nói: “Tô Tô ở nơi nào?”

Lăng Thiệu không thích người khác dùng giọng điệu này cùng Lô Nguyệt Nguyệt nói chuyện, sắc mặt liền không tốt. Mà Lô Nguyệt Nguyệt quan sát hắn từ trên xuống dưới. Mặc dù Tô Tô có nói qua hình dạng của Mộ Tư Dạ, nhưng mà rốt cuộc không thể so với người thực, từ ngoại hình mà nói, Mộ Tư Dạ cùng Lăng Thiệu chẳng phân biệt được sắc thu. (ý nói “nhân sắc” hai anh không ai thua ai =]]~)

“Anh chính là Mộ tiên sinh?”

“Là tôi, mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào.” Mộ Tư Dạ khẩn thiết nhìn cô.

Lô Nguyệt Nguyệt lạnh giọng nói: “Không gạt anh, tôi quả thật biết Tô Tô ở nơi nào, bất quá, cô ấy không chịu gặp anh, hơn nữa cô ấy nói, cô ấy hận anh.”

“Cô ấy hận tôi? Tô Tô nói hận tôi?” Trái tim Mộ Tư Dạ bị giáng một đòn nghiêm trọng, đau đến từng trận co quắp, hắn ngẩng đầu nhìn Lô Nguyệt Nguyệt, “Giữa tôi và cô ấy có hiểu lầm rất lớn, sau khi giải thích, cô ấy sẽ không hận tôi! Lô Nguyệt Nguyệt, Mộ Tư Dạ tôi trình trọng thỉnh cầu cô, mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào!”

Lô Nguyệt Nguyệt đem tách cà phê đặt xuống, “Hiểu lắm? Là dạng gì hiểu lắm, sẽ làm Tô Tô cả đêm trôn đi, chậ vật giống như cún con bị người ta vút bỏ, núp ở cửa giáo đường run lẩy bẩy? Nếu như anh nói không thỏa đáng, tôi sẽ không đem chỗ ở của Tô Tô nói cho anh biết.”

Mộ Tư Dạ biết, nếu như hôm nay không nói rõ ràng sự việc, từ miệng Lô Nguyệt Nguyệt, sẽ không lấy được tin tức của Tô Tô. Vì vậy hắn liền một năm một mười (nhánh chóng) đem chuyện tình tốt qua giải thích một lần.

Nghe xong Mộ Tư Dạ giải thích, Lô Nguyệt Nguyệt thiếu chút nữa một ngụm máu phun ra ngoài, cô cất cao giọng: “Anh cùng Bạch Nhạc, thật chỉ là hiểu lắm?”

“Đó là đương nhiên!” Mộ Tư Dạ không chút do dự.

“Nhưng là anh tặng xe cho cô ấy.” Lô Nguyệt Nguyệt tỏ vẻ không tin.

Mộ Tư Dạ cực kỳ bất đắc dĩ, “Đây chẳng qua là một hồi đánh cuộc trước kia! Bạch Nhạc là học muội của tôi, cho nên chúng ta vẫn luôn liên lạc, quan hệ không tồi, đánh cuộc này... Là từ rất lâu đã nói...”

“Anh thua, vì vậy phải đưa chiếc xe kia?” Lô Nguyệt Nguyệt đơn giản khó có thể tin.

“Đúng, chiếc xe kia chính là tiền đánh cược.” Mộ Tư Dạ rất bất đắc dĩ buông tay, “Năm đó đại học tôi cùng cô đánh cược.” Nhưng mà chuyện chính là đúng dịp như vậy, Tô Tô bởi vì chuyện này, hiểu lắm hắn, rời đi hắn...

“Chân tướng lại là như vậy, tôi còn thiếu chút nữa cho là Bạch Nhạc...” Lô Nguyệt Nguyệt vui vẻ kéo Lăng Thiệu, “Chúng ta trách lầm Bạch Nhạc rồi! Sau khi trở về muốn thật tốt nói xin lỗi cô ấy.”

Lăng Thiệu “Hừ” một tiếng, cực kì bất đắc dĩ nghĩ, hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng hoài nghi tới Bạch Nhạc, chẳng qua là Nguyệt Nguyệt vẫn đứng ở trên lập trường bạn bè tốt, cùng chung mối thù thôi!

Mộ Tư Dạ ngạc nhiên nói: “Các bạn biết Bạch Nhạc?”

“Cô ấy là em họ của Lăng Thiệu.” Lô Nguyệt Nguyệt cười giải thích, nói cũng là tự trách mình lăm mòm, ngày hôm qua khi ở trên xe, Bạch Nhạc một chữ cũng không nói, xe kia là bạn trai cô đưa, là mình Bát Quái (*nhiều chuyện*), tùy ý suy đoán, mới đưa tới ngay đêm đó Tô Tô bộc phát.

Bát quá, Bạch Nhạc thế nào lại không phủ nhận chứ? Còn có, tiền đánh cuộc lớn như vậy, rốt cuộc là đánh cuộc gì đây? Thấy Mộ Tư Dạ không có ý muốn nói, cô cũng liền không có hỏi. Nhưng mà, cô có thể cảm giác được, Mộ Tư Dạ là thật tâm yêu Tô Tô, điều cô hôm nay có thể làm, chính là để cho bọn họ hai người gặp mặt một lần, đem hiểu lầm giữa hai người giải trừ đi!

Cầm địa chỉ Lô Nguyệt Nguyệt đưa, Mộ Tư Dạ trực tiếp lái ô tô, biệt thự sát sườn núi, cũng không khó tìm nên Mộ Tư Dạ rất nhanh liền tìm thấy, dừng xe ở trong sân. Biệt thự này có kiến trúc theo phong cách Châu Âu, gạch men trắng ánh nhũ, cao quý ưu nhã, mặt ngoài rất là tinh xảo.

Tối hôm qua, sau khi bị Lô Nguyệt Nguyệt cùng Lăng Thiệu đưa tới, Tô Tô tắm nước nóng, vẫn ngồi yên ở phòng khách, cũng không có trở về phòng đi ngủ. Đột nhiên xuất hiện tiếng chuông cửa, đánh thức Tô Tô, cô cho là Lô Nguyệt Nguyệt tới, liền chạy đi mở cửa, trong nháy mắt đang cửa mở ra, chống lại ánh mắt của Mộ Tư Dạ.

Tô Tô vốn định trực tiếp đẩy cửa, đem Mộ Tư Dạ đuổi đi ra ngoài, nhưng mà cô chậm một bước, cửa đã bị Mộ Tư Dạ chặn lại rồi, “Tô Tô tối hôm qua thật sự là một sự hiểu lầm, em nghe anh giải thích có được hay không?”

“Tôi không nghe! Anh tránh ra đi!” Tô Tô hiện tại vừa nhìn thấy hắn, sẽ nhớ tới bộ dáng hắn cùng người đàn bà khác cười nói, ánh mắt của cô đỏ lên một vòng, cô giờ phút này, là thật rất hận hắn! Cô dùng sức chặn cửa, lại bị Mộ Tư Dạ đẩy vào, cô thiếu chút nữa bị ngã xuống trên đất.

“Tô Tô em làm sao vậy? Có bị thương hay không?” Mộ Tư Dạ rất khẩn trương chạy tới, đem Tô Tô ôm vào trong ngực, không đợi hắn kiểm tra, Tô Tô liền chạy tránh ra hắn ôm vào trong ngực, lui ra xa mười thước.

“Anh trở về! Tôi căn bản cũng không muốn gặp anh, tôi muốn ở chỗ này một mình, một mình rất tốt.”

“Tô Tô, bộ dạng em như thế này! Anh sẽ không rời đi em.” Mộ Tư Dạ tiến lên mấy bước, đột nhiên đưa tay kéo Tô Tô, ở thời điểm Tô Tô còn không kịp phản ứng, hắn đã cúi người, ấn môi mình lên môi Tô Tô, Tô Tô giãy giụa lấy tay đánh hắn, lại bị hắn bắt lấy một tay đè ở sau lưng.

Tô Tô hoàn toàn không biết làm sao, chỉ có thể ô ô kháng nghị, nhưng mà Mộ Tư Dạ che lại miệng của cô, cũng không cho cô nửa phần cơ hội phản kháng, đầu lưỡi linh hoạt của hắn dò vào trong miệng cô, trực tiếp công thành đoạt đất, hắn trêu đùa Tô Tô, còn thật ôm chặt Tô Tô, nụ hôn của hắn bá đạo mà dịu dàng, hôn Tô Tô mất đi lý trí, cuối cùng, lực phản kháng của cô càng ngày càng nhỏ...

Đồng thời, tay của hắn cũng bắt đầu không an phận, thừa dịp Tô Tô ý loạn tình mê, lặng lẽ dò vào áo ngủ, Tô Tô không có mặc nội y, cho nên tay Mộ Tư Dạ, trực tiếp liên chạm đến trước ngực mềm mại của cô. Đầu ngón tay của hắn trêu chọc đầu vú màu hồng thì Tô Tô vừa xấu hổ lại không có ngăn lại, muốn cự tuyệt thế nhưng khí lực không có, gấp đến độ mặt đỏ rần.

Hôn Tô Tô, Mộ Tư Dạ thiếu chút nữa khó có thể không chế chính mình rồi, chỉ bất quá một ngày không có đụng cô, giống như cách xa một thế kỷ, nóng bỏng giữa hai chân hắn dựng lên, hắn thiếu chút nữa mất đi lý trí, trực tiếp làm cô! Tay của hắn chậm rãi đi tới chỗ kín của cô, nhưng cũng đem lý trí của Tô Tô kéo trở lại.

“Mộ Tư Dạ, anh buông tôi ra!” Tô Tô ra sức đem Mộ Tư Dạ đẩy ra, cúi đầu dò xét mình, nửa người trên đã trần truồng rồi! Cô xấu hổ vội vàng đem áo ngủ kéo lại.

“Tô Tô...”

“Anh muốn đàn bà, đi tìm Bạch Nhạc tốt hơn, không cần trở lại phiền tôi!” Tô Tô hốc mắt ửng đỏ, muốn khóc ra, lại bị Mộ Tư Dạ ôm vào, không thể động đậy.

“Đừng oan uổng Bạch Nhạc! Giữa chúng ta, chỉ có em và anh, chưa từng có Bạch Nhạc! Em tại sao nhất định phải lôi cô ấy vào giữa chúng ta vậy?” Hấn cúi xuống, gấp giọng giải thích.

“Là tôi kéo cô ta vào sao? Làm sao anh có thể như vậy? Mình ra bên ngoài làm loạn, lại đem tội danh đẩy cho tôi?”

“Tô Tô! Anh cùng Bạch Nhạc là trong sạch, bọn anh một chút quan hệ cũng không có, em tin tưởng anh, có được hay không?”

“Chúng có đặt ở trước mắt, còn trong sạch? Trong sạch cái gì!” Tô Tô trong cơn tức giận, đẩy Mộ Tư Dạ ra.

Mộ Tư Dạ cực kỳ bất đắc dĩ, hấn càng thêm gấp gáp giải thích: “Em nói chứng cứ, là chỉ chiếc xe kia sao? Chiếc xe kia là anh tặng cho Bạch Nhạc quả không sai.” Thấy mắt Tô Tô phun lửa giận, Mộ Tư Dạ liền nói tiếp: “Nhưng mà, đưa cô ấy xe không phải là bởi vì cô ấy là phụ nữ của anh, mà là bởi vì anh thua cược, xe kia là tiền đánh cược thua cô ấy!”

“Lại nói dối a! Khi nào mới dừng?” Tiền đánh cược? Đánh cược cái dạng gì, phải trả một chiếc xe? bản lãnh nói dối của Mộ Tư Dạ cũng quá lớn rồi!

“Tô Tô, làm sao em không tin anh vậy? Kia thật sự là tiền đánh cược.”

“Tốt lắm, anh nói, các người tại sao đánh cược, đánh cược là cái gì?” Tô Tô cười lạnh nhìn hấn.

Đây chính là điều mà Mộ Tư Dạ khó có thể giải thích, nhưng mà hấn biết, nếu như chuyện này không giải thích rõ ràng, coi như hấn và Tô Tô hòa hảo rồi, về sau giữa bọn họ vẫn có một cây gai, “Anh thừa nhận, cô ấy quả thật yêu thích anh, nhưng mà anh cho tới bây giờ chỉ coi cô ấy là học muội!”

Tô Tô vừa nghe đến Bạch Nhạc nói thích hấn, sắc mặt liền thay đổi, cô vẫn chưa có hoàn toàn từ trong kích thích đi ra, hô hấp đặc biệt nặng nề hồng hộc lên, “Mộ Tư Dạ!”

“Nhưng mà anh cho tới bây giờ vẫn chưa từng thích cô ấy...” Mộ Tư Dạ vội

vàng đem Tô Tô ôm thật chặt vào trong ngực, chỉ sợ cô phản kháng nữa, “Nhưng khi nhìn đến cô ấy đối với anh như cũ... Không thể chết được tâm, anh liền nói cho cô ấy biết, đời này anh cũng sẽ không kết hôn, cũng sẽ không yêu người nào, cho nên anh chỉ chấp nhận cô ấy là em gái, còn cho cô ấy cam kết, nếu như cô ấy tìm được người đàn ông mình thích, anh liền đưa cô ấy một chiếc xe. Cho nên em biết không? Cô ấy có đối tượng kết hôn rồi!” Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô tránh ra khỏi ngực của hắn, tim của hắn thật buồn bực.

“Anh tiếp tục a!” Tô Tô hừ lạnh một tiếng.

Mộ Tư Dạ khổ sở nhìn cô, “Anh cùng cô ấy không có gì cả, cho nên...”

“Đời này cũng sẽ không kết hôn? Đời này cũng sẽ không yêu người nào?” Tô Tô cười khổ nhìn hắn, nước mắt trong suốt lướt qua trên mặt, vậy cô yêu hắn coi là cái gì?

“Cả đời này cũng sẽ không kết hôn, cũng sẽ không yêu người nào... vậy Mộ Tư Dạ... Chúng ta ly hôn đi... Có lẽ từ lúc vừa mới bắt đầu, tôi đối với anh mà nói, căn bản là dư thừa?”

“Nhưng mà sau lại...” Mộ Tư Dạ cực kỳ ảo não, hắn thật là nói nhiều sai nhiều, hắn căn bản không phải là ý đó!

“Không có nhưng nhị gì hết!” Tô Tô xoay người sang chỗ khác.

“Tô Tô em...” Mộ Tư Dạ đưa tay kéo cô, để cho cô đối mặt mình, thật chặt ôm vào trong ngực, hơi thở nóng rực phun trên mặt cô, “Xin em tin tưởng thành ý của anh!”

“Tôi sẽ không tin tưởng anh nữa...” Tô Tô nghiêng đầu.

Mộ Tư Dạ cúi người bao trùm lên môi mềm mại của cô, đầu lưỡi ấm áp dò vào trong miệng cô, thân thể to lớn ôm cô càng chặt hơn, “Tô Tô, không cần đẩy anh ra... Anh yêu em! Anh là thật yêu em! Kết hôn với em, anh cảm thấy rất hạnh phúc...” Mộ Tư Dạ vừa hôn Tô Tô, vừa đem cây gậy kiên đỉnh nóng rực giữa hai chân, chống đỡ ở trên chỗ kín của Tô Tô, không có chân chừ mè nheo.

“Không muốn...” Tô Tô nửa tin nửa ngờ đối với giải thích của hắn, đối với chuyện hắn và Bạch Nhạc, còn không có hoàn toàn tin tưởng, cô không cách nào giao mình cho hắn dưới tình huống này.

“Tô Tô, anh muốn em, điên cuồng muốn em.” ánh mắt Mộ Tư Dạ nóng bỏng như lửa cháy, chẳng biết lúc nào, y phục trên người Tô Tô đã bị Mộ Tư Dạ cởi ra, giờ phút này Tô Tô toàn thân trần truồng, da thịt tuyết trắng nhẵn nhụi, hai núm đỏ thắm trước ngực, khiến cho Mộ Tư Dạ nhìn muốn sôi trào máu.

Mộ Tư Dạ vừa găm căn bộ ngực mềm mại của Tô Tô, vừa dùng tay, mang theo vô hạn dịu dàng, vuốt ve bụi rậm của cô, trêu chọc múi hoa. Khi ngón tay Mộ Tư Dạ, đi tới hạch hoa của cô thì Tô Tô không nhịn được toàn thân run rẩy, giống như một dòng điện chớp qua ánh sáng, trong nháy mắt, tình dục đè nén bị Mộ Tư Dạ trêu chọc, hoàn toàn thức tỉnh.

“Tô Tô, em cũng muốn anh chứ? Chỗ này của em cũng thừa nhận...” Mộ Tư Dạ từ trước ngực cô ngẩng đầu lên, mỉm cười cười với Tô Tô, Tô Tô lại nghiêng đầu không để ý tới hắn.

Mộ Tư Dạ ôm cô lên, đá cửa mà vào, đem Tô Tô đặt ở trên giường mềm mại, sau đó, hắn tách ra hai chân Tô Tô, rừng rậm mật ong trong suốt ở hoa huyết, liền xuất hiện ở trước mặt Mộ Tư Dạ.

Cánh hoa phấn hồng ướt át đỏ tươi, dù hoặc Mộ Tư Dạ trực tiếp nằm ở chỗ kín của cô, găm căn liếm láp hoa hạch, còn không ngừng dùng đầu lưỡi dây dưa cuốn ở trong cánh hoa. Trêu chọc như vậy, Tô Tô thế nào chịu được? Trong lúc nhất thời, cô chỉ cảm thấy tê dại nóng rang, cô nghênh hợp cùng thân thể, trong miệng phát ra không chế không được tiếng rên rỉ.

Cho đến khi đem chỗ kín Tô Tô găm căn sưng đỏ, Mộ Tư Dạ mới buông cô ra, hắn nhanh chóng cởi bỏ quần áo của mình, vịn cây gậy bành trượng nóng rực, đặt trên nơi thân bí của Tô Tô, ngón tay vạch ra cánh hoa, thẳng lưng đem phân thân chen lẫn đi vào.

“A...” Tô Tô bị đột nhiên bị cảm giác khách lạ làm chân kinh kêu lên thành tiếng.

“Tô Tô, chuẩn bị xong chưa?”

“Cái gì?”

“Anh muốn bắt đầu.” chồ kín Mộ Tư Dạ gần sát bắp đùi Tô Tô, bắt đầu điên cuồng đút vào.

“A! Ừ... Ừ! Nha...” Tô Tô bị Mộ Tư Dạ động tác điên cuồng, kích thích lớn tiếng rên rỉ, cô tứ chi thon dài, vô lực xụi lơ ở trên giường, trên mặt hồng ửng, lộ ra vẻ hấp dẫn cùng quyến rũ, eo thon theo động tác của Mộ Tư Dạ, không ngừng nghênh hợp, trong miệng rên rỉ không ngừng.

Tô Tô càng ngày càng hưng phấn, hạ thân chất mật không ngừng xông ra, đem sàng đan ướt hơn phân nửa, Mộ Tư Dạ cảm giác được phía dưới buộc chặt, động càng nhanh, càng thêm ra sức, động tác càng thêm kịch liệt. Trong lúc nhất thời, bên trong phòng chỉ có thanh âm “Ba ba ba” thân thể giao hợp, cùng với nam nữ thở dốc, tiếng rên rỉ, cả phòng xuân tình bắt đầu khởi động.

Mộ Tư Dạ thật vất vả mới tìm được Tô Tô, còn cầu được sự tha thứ của cô, hần giờ phút này, dường như có rất nhiều tinh lực, vì đem khát vọng tối hôm qua tất cả đều phát tiết ra ngoài, hần dường như nổi điên ở trong cơ thể Tô Tô va chạm, cho đến khi hai chân như nhũn ra, mới tạm thời buông ra Tô Tô.

Tô Tô giờ phút này toàn thân đau nhức, cô không mảnh vải che thân nằm ở trên giường, hai chân khẽ nhếch, trên mặt xuân tình phi hồng, vẫn chưa có hoàn toàn rút đi, từ mặt trên góc độ, có thể thấy mật huyết của cô, bị chất lỏng trong suốt bôi quét đến đen nhánh sáng bóng, mê người cánh hoa dựng đứng đỏ lên, nhẹ nhàng co rúc lại run rẩy, một đạo chất lỏng trắng đục, từ miệng hoa kính đỏ ửng của cô, chậm rãi chảy ra, rơi vào trên ra trái giường màu trắng...

“Tô Tô, anh yêu em.” Mộ Tư Dạ nằm ở bên cạnh Tô Tô, ôm cô vào trong ngực, thanh âm êm dịu: “Chúng ta không cần cãi nhau, thật vui vẻ, hạnh phúc sống cùng nhau, được không?”

Tô Tô không có đáp ứng cũng không có phủ nhận, tối hôm qua bị hần đánh

cho sưng đỏ gò má, lặng lẽ lật người đi.

“Chuyện tối ngày hôm qua, là anh không đúng...” Nhìn trên mặt trắng mướt của Tô Tô, in đỏ năm ngón tay, Mộ Tư Dạ trong lòng tràn đầy áy náy nói ra, “Anh không nên động thủ... Bây giờ còn đau không?”

Thấy Tô Tô như cũ không nói lời nào, Mộ Tư Dạ cứng rắn đem cô chuyển mình sang, đem cô cả người ôm vào trong ngực, cầm tay của cô, hướng trên mặt mình đánh, “Em đánh trả lại có được hay không, chỉ cần em để ý anh!”

“Tô Tô, em biết không biết anh rất sợ mất đi em?”

“Tô Tô, em đừng không nói chuyện với anh.”

“Tô Tô, tối hôm qua em rời đi anh, anh vẫn lái xe tìm em, cơ hồ tìm suốt cả đêm, em biết anh lo lắng cho em biết bao không? Em biết anh có bao nhiêu sợ hãi không?”

“Anh vừa lái xe, vừa nghĩ, không cần dùng được biện pháp gì, bất kể phải trả giá cao như thế nào, anh đã chăm em, anh vĩnh viễn cũng sẽ không để cho em thoát khỏi ngực của anh!”

“Nhưng mà... Anh tìm khắp nơi cũng không thấy em, gấp đến độ không biết nên làm sao bây giờ, sau lại thấy tin nhắn của Lô Nguyệt Nguyệt, anh lại đánh suốt cả đêm điện thoại cho cô ấy. Tô Tô, anh là yêu em như vậy, em liền tha thứ cho anh lần thứ nhất, có được hay không?”

“Nhưng mà anh cùng Bạch Nhạc... Các người rốt cuộc là quan hệ thế nào?” Tô Tô từ trong ngực thò đầu ra, mang theo một tia ghen tức.

“Cô ấy thật chỉ là học muội của anh thôi! Anh mới vừa nói, không có nửa điểm nói dối, anh cùng cô ấy cho tới bây giờ cũng không có nửa điểm mập mờ! Trước kia sẽ không có, hiện tại cũng sẽ không có, anh đem cô ấy trở thành em gái, anh đối với ông trời thề, Tô Tô em tin anh, được không?”

Tô Tô nhớ tới, lúc ở trong xe của Bạch Nhạc, cô ta biểu tình mập mờ, trong đầu lại hiện ra, ở cửa Mộ gia thì vẻ mặt cô ta khi hỏi, liền buồn bực thanh âm

nói: “Coi như anh nói là thật, coi như cô ấy phải lập gia đình rồi, nhưng, Dạ! Cô ấy vẫn còn thích anh, về mặt cô ta khi nhắc tới anh...”

Mộ Tư Dạ dờ khóc dờ cười, “Ô Tô, em có thể vì anh mà ghen, anh thật cao hứng, bất quá như trước anh từng nói, lòng của anh đã bị em chiếm cứ, tràn đầy đều là em, cũng nữa không chứa nổi người khác. Nhạc đối với anh là như thế nào tình cảm, một chút cũng không quan trọng.”

“Chỉ cần nghĩ tới lão công của em được người phụ nữ khác nhớ thương, trong lòng em cũng không thể dễ chịu hơn!”

“Ô Tô ngốc, chồng em cũng không chỉ bị mỗi Nhạc một người nhớ thương.”
Mộ Tư Dạ búng mũi mũi Ô Tô.

“Anh nói cái gì? Còn có ai? Anh hãy thành thật khai ra!” Ô Tô giống đồ phụ (vợ hay ghen) một loại bắt lấy bả vai hấn ép hỏi.

“Ai bảo chồng em ưu tú như vậy? Đây là chuyện không có cách nào khác a!”
Mộ Tư Dạ ôm lấy thở phò Ô Tô, cười nói: “Bất quá, bất kể bị bao nhiêu người nhớ thương, trong lòng của anh cũng chỉ nhớ thương Ô Tô một người.”

“Này cũng tạm được!”

Sau khi hiểu lầm giải trừ, hai người lòng của trong cũng thoải mái hơn, thừa dịp không người nào quấy rầy, Mộ Tư Dạ lại lật thân áp trên người Ô Tô, vẫn làm cho tới trời gần sụp tối...

Mộ Tư Dạ hài lòng mang theo Ô Tô hư mềm vô lực, đi ô-tô trở lại Mộ gia.

Tối ngày hôm qua, Mộ Tư Dạ nửa đêm điện thoại gọi tới nhà Ô Tô, sau đó Mẹ Ô Tô càng nghĩ càng thấy có chuyện không ổn, sáng sớm hôm nay gọi điện thoại cho Ô Tô, lại không có người nghe máy, cho nên hai người bọn họ liền trực tiếp tới Mộ gia một chuyến. Mộ lão gia cũng nghiêm túc đối với bọn họ không hề giấu giếm, liền đem sự thật một năm một mười nói rõ ràng, thuận tiện đem Mộ Tư Dạ ra mắt một bữa.

Lúc này, ba trưởng bối đang rất lo lắng, Mộ Tư Dạ vừa đúng lúc mang theo Tô Tô trở lại.

“Cha, mẹ, các người làm sao tới đây?” Thật lâu không có thấy cha mẹ, Tô Tô có vẻ rất vui vẻ.

“Chúng ta làm sao tới đây? Cái này phải hỏi con! Con, cái đứa nhỏ này, tại sao có thể như vậy đây? Tức giận liền rời nhà trốn đi, con để cho trưởng bối lo lắng rất nhiều a!” Mẹ Tô nhìn thấy cô an toàn trở về, cuối cùng cũng yên tâm, nhưng mà nhớ tới mình lo lắng, bà bực đến độ thiếu chút nữa đánh đầu Tô Tô.

“Đúng vậy a, Tô Tô, coi như lại tức giận, cũng không có thể không nói một tiếng liền chạy. Coi như con không nói một tiếng chạy, cũng phải chạy về nhà tìm ba mẹ a! Con, cái đứa nhỏ này, thế nào không hiểu chuyện như vậy đây?” Tô cha liền quở trách theo.

“Cha, mẹ, ông nội, thật xin lỗi! Để cho các người lo lắng, con về sau sẽ không như vậy!” Tô Tô thấy mọi người lo lắng như vậy, trong bụng áy náy không dứt, cúi đầu nhận lỗi.

“Trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi!” Mộ lão gia cuối cùng cũng yên tâm, cười trấn an Tô Tô. Tiếp đó lại chuyển sang Mộ Tư Dạ, trợn mắt lên, “Đều là tại cháu, tiểu tử thú vị này gây họa! Còn không mau xin lỗi cha, mẹ vợ cháu?”

Mộ Tư Dạ đi tới trước mặt Ba Tô, Mẹ Tô, đúng tiêu chuẩn chín mươi độ cúi người chào lễ phép, giọng thành khẩn: “Cha, mẹ, để cho các người lo lắng! Đều là con không tốt, mới có thể để cho Tô Tô hiểu lầm, còn hại cô ấy rời nhà trốn đi. Các người muốn trách, thì trách con đi! Bất quá mời hai người yên tâm, con về sau nhất định sẽ đối đãi thật tốt với Tô Tô, sẽ không nếu để cho cô ấy tức giận, càng sẽ không để cho cô ấy có cơ hội rời nhà trốn đi.”

Mộ Tư Dạ thường ngày khuôn mặt anh tuấn nhưng lạnh lùng, thế nhưng hôm nay lại hiện ra dịu dàng hiếm có, đối với Tô Tô lại rất mực yêu thương, con rể tốt như vậy, đốt đèn lồng cũng tìm không thấy. Hôm nay hiểu lầm cũng đã giải trừ, con gái cũng đã tìm trở về rồi, Ba Tô, Mẹ Tô cũng không làm khó dễ hấn, thậm chí đối với đối với tình cảm của hấn dành cho Tô Tô cảm thấy yên

tâm không thôi, hai người ở Mộ gia sau khi ăn cơm tối xong, liền để Mộ Tư Dạ tự mình lái xe, đưa bọn họ trở về.

Tô Tô toàn thân đau nhức không dứt, thừa dịp Mộ Tư Dạ đưa cha mẹ về nhà, đi trước một bước trở về phòng, thư thả pha nước ấm tắm, tiêu trừ mệt mỏi của hai ngày nay.

Mộ Tư Dạ sau khi trở lại, còn chưa không kịp ôm Tô Tô thân thiết một phen, liền bị Tô Tô bắt đi tắm. Đang bề bộn dọn dẹp cất giấu đồ kia (*Nee: các cô đoán được tỷ ấy cất gì hk?? =]]~*), liền nghe thấy tiếng chuông quen thuộc từ điện thoại di động vang lên.

“Nguyệt Nguyệt?” Tô Tô vừa nghe điện thoại, vừa cất giấu đồ.

“Là tớ, cậu cùng Mộ Tư Dạ hòa giải chưa?”

“Còn không phải là bị cậu bán đứng!” Tô Tô tức giận hừ hừ.

“Đây còn không phải là bởi vì tớ quan tâm cậu sao! Cậu yên tâm đi, tớ thay cậu khảo sát vị kia nhà cậu rồi, thoát nhìn nhân phẩm cũng không tệ lắm. Hơn nữa cậu biết không? Nửa đêm hôm qua, hắn gọi cho tớ gần trên trăm cuộc điện thoại, chính là vì muốn từ chỗ tớ, biết tin tức của cậu đấy! Tớ thấy hắn là thật yêu cậu, liền không nhịn được nói cho hắn biết...”

Tô Tô còn không có đáp lời, Lô Nguyệt Nguyệt lại tiếp tục nói: “Bất quá thật may là tớ không nhịn được nói cho hắn biết, nếu không hai người các cậu làm sao nhanh như vậy liền tốt đẹp chứ?”

“Dạ! Cảm ơn đại ân đại đức của đại nhân.” Tô Tô thấy một đĩa CD chưa có xem qua, liền đem điện thoại di động đổi qua tay bên kia, một tay mở ra máy chiếu phim, “Cậu đặc biệt gọi tớ, chính là muốn nói cái này sao?”

Tô Tô nói lời này, thật giống như đến cho Lô Nguyệt Nguyệt cực lớn niềm vui thú, trong điện thoại truyền đến tiếng cười xấu xa của cô, “Tô Tô, hai người các cậu... Thật là mạnh bạo nha!”

“Lời này của cậu là có ý gì?” Tô Tô hoàn toàn mờ mịt.

“Có ý tứ gì?” Lô Nguyệt Nguyệt cười to, “Các cậu làm chuyện tốt a! Còn có thể là có ý gì? Ra giường, sàn nhà, ghế sa lon, mỗi một chỗ đều dính dấu vết, cậu muốn chống chế đã quá muộn! Lý tẩu dọn dẹp phòng, tất cả đều đã nói với tớ.”

“Lô Nguyệt Nguyệt! Cậu có thể ngậm miệng!” Tô Tô nhớ tới, cô cùng Mộ Tư Dạ hai người từ buổi sáng làm cho tới buổi tối, một khắc cũng không có ngừng nghỉ, không khỏi mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Được rồi, được rồi, không cười cậu!” Lô Nguyệt Nguyệt lúc này mới tiến vào trọng điểm, “Đúng rồi, chuyện của Nhạc, tớ giúp cậu hỏi rồi, cô ấy thật chỉ là học muội của Mộ Tư Dạ, cô ấy đúng là từng có thích Mộ Tư Dạ, bắt quá, những thứ này đều là chuyện đã qua. Nghe nói Mộ Tư Dạ người này rất lạnh lùng, chưa bao giờ nhìn con gái lâu qua một chút, Nhạc là học muội của hắn, từng ở trường học giúp hắn rất nhiều công việc, đến thầy cũng gán ghép hai bọn hắn! Hắn nợ cô ấy nhiều thứ, lại bị cô ấy theo đuổi thật là nhiều năm, mới không chịu được đã cùng cô ấy đánh cược, dù sao... Nhạc đã từng đối với hắn nói, cô ấy ngoài hắn ra thì không gả!”

Tô Tô vẫn còn mang theo một chút ghen tức, bắt quá, cô tin tưởng Mộ Tư Dạ, tin tưởng tình yêu hắn. Hắn nói không thương chính là không thương, nói yêu chính là yêu, cô không cần nắm những chuyện tình cảm không liên quan kia không buông, hạnh phúc của cô vì sao lại nằm trong tay người khác? Huống chi, hôm nay Mộ Tư Dạ còn quan tâm mình như vậy!

Cô thoải mái cười khẽ, “Ừ, tớ tin tưởng hắn, cảm ơn cậu, Nguyệt Nguyệt!”

“Vậy cậu ngoan ngoãn làm Thiếu phu nhân đi, không cần rời nhà đi ra ngoài lần nữa. Lăng Thiệu trở lại rồi, tớ đi nói với hắn! Trước cúp máy, Bye.”

“Bye bye!” Tô Tô để điện thoại di động xuống, quay đầu vừa lúc thấy, Mộ Tư Dạ mặc áo choàng tắm đang tựa tại cửa, tà mị nhìn cô chằm chằm, từng bước từng bước hướng cô đi tới, “Tô Tô...”

“Ừ?” Tô Tô bối rối trả lời.

“Em nói, có tin hay không anh?”

“Hừ, không tin!” Tô Tô giả vờ giận quay đầu sang chỗ khác.

“Thật không tin?” Mộ Tư Dạ nhếch lên môi, “Vậy rốt cuộc muốn thế nào em mới tin đây, ừ?”

“Em chính là không tin!” Tô Tô đột nhiên có chút hiểu, Mộ Tư Dạ ban đầu tại sao nhất định không nghe giải thích của cô, bởi vì dạng này quả thật chơi rất vui! Còn có thể nhìn thấy biểu tình sinh động của hắn.

“Oh... Không tin cũng không có sao, quản em có tin hay không, trước ăn hết em hãy nói!” Tiếp theo đó Mộ Tư Dạ đã hướng cô nhào tới, một tay lấy cô đè ở phía dưới.

“Có tin hay không, ừ?” Hơi thở của hắn phun tại bên tai của cô, đầu ngón tay ở hạ thân của cô trêu chọc, mặt cười xấu xa, “Em liền mạnh miệng đi!”

Một buổi tối này, bị trêu chọc khiến dục hỏa dâng cao, Tô Tô buộc phải nói ra tất cả lời nói Mộ Tư Dạ muốn nghe, bao gồm “Em yêu anh”, “Em tin tưởng Anh”, “Em muốn với anh ở chung một chỗ, cả đời đều không chia lìa”...

Hồi kết

Mười tháng sau, Tô Tô tay đề trên bụng bự, ngồi trên ghế sa lon bởi Mộ lão gia xem ti vi, Mộ lão gia nhìn Tô Tô bụng tròn vo, thai là một cặp long phượng. *(ý nói Tô tử mang thai đôi đó *tung hoa*)*

Tô Tô không hiểu nhìn Mộ lão gia, “Ông nội, người có chuyện gì vui vẻ thế? Trên TV rõ ràng là đang chiếu phim buồn nha?” Trên TV, một đôi vợ chồng bị buộc phải chia lìa ôm nhau khóc rống, khóc đến tê tâm liệt phế, ruột gan như đứt từng khúc, ông nội lại cười đến thật vui vẻ như vậy, thật là quá kỳ quái!

Mộ lão gia ánh mắt mặc dù nhìn chăm chăm màn hình TV, nhưng mà lại một chút cũng không có nhìn vào, trong đầu hần hiện lên, tất cả đều là thai sắp ra đời long phượng! Tô Tô thật là đứa nhỏ mơ hồ, ban đầu mang thai còn không biết, lại còn tới Chị Trương muốn uống thuốc đau dạ dày, thật may là bị mình bắt gặp, tìm bác sĩ gia đình tới kiểm tra, lúc này mới phát hiện chuyện cô mang thai.

Càng làm cho người ta cao hứng là Tô Tô mang thai, trong bụng cũng không chỉ là một đứa, vào trong bệnh viện kiểm tra siêu âm thì đột nhiên phát hiện là long phượng thai! Đây càng khiến cho hần hưng phấn không thôi.

“Ông trong lòng cao hứng, xem bi kịch cũng thấy phải cao hứng. Nhưng cháu không được, nhìn những thứ này sẽ không có ảnh hưởng chứ? Hay là thôi, đừng xem! Đến lúc đứa nhỏ sinh ra, cả ngày khóc suốt suốt sẽ không tốt.” Mộ lão gia vội vàng cầm điều khiển ti vi tính chuẩn bị đổi kênh.

Tô Tô cười cười, “Ông nội, ông nghĩ quá nhiều rồi! Thời điểm mang thai, nếu như người mẹ thường khóc thút thít, tâm tình thương cảm, đứa nhỏ sau khi sinh mới có thể thích khóc! Xem ti vi mà thôi, không quan hệ.”

“Vậy thì tốt...” Mộ lão gia dời tầm mắt trở về, càng nghĩ càng cao hứng, bắt đầu nhớ lại những việc đã qua, “Ban đầu cháu cùng Dạ nhốt ở gian phòng ba ngày, chẳng qua vốn chỉ muốn thử một chút, không nghĩ tới thật có thể để

cho hai cháu giải trừ hiểu lầm! Nếu không thì ông muốn ôm tăng tôn, còn không biết phải chờ tới lúc nào đây!”

Tô Tô nhớ tới mất hồn ba ngày kia, sắc mặt trở nên hồng, “Ông nội... A! Thật là đau...” Vừa định nói chuyện, nhưng không ngờ bụng chột truyền đến một hồi đau đốn kịch liệt, đau đến nỗi Tô Tô nói không ra lời.

“Thế nào? Có phải hay không muốn sinh?” Mộ lão gia nhất thời khẩn trương cao độ, thấy cô đau đến sắc mặt trắng bệch, trên trán chảy ra mồ hôi hột lớn cỡ chừng hạt đậu, nhanh giọng hướng Chị Trương phân phó: “Nhanh đi bảo tài xế chuẩn bị xe, ngay lập tức đem Thiếu phu nhân đưa đi bệnh viện! Hiện tại tôi gọi điện thoại cho Dạ...” Mộ lão gia khẩn trương tới nỗi tay muốn chảy mồ hôi, bất quá bề ngoài thoạt nhìn vẫn còn là rất trấn định.

“Dạ, vợ cháu tám phần là muốn sinh, chúng ta bây giờ lập tức đưa nó đi bệnh viện, cháu trực tiếp đi bệnh viện là tốt rồi!”

Mộ Tư Dạ nhận được điện thoại lúc đang họp, vừa nghe đến tin tức này, lập tức từ chỗ ngồi bắn dậy, “Hiện tại phải sinh? Cách dự tính ngày sinh không phải là còn có ba ngày sao? Tô Tô có phải hay không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?”

“Không có, không có, cái gì ngoài ý muốn cũng không có! Cháu đừng khẩn trương, trực tiếp đến bệnh viện là tốt rồi.” Mộ lão gia nhanh chóng cúp điện thoại, giúp một tay đem Tô Tô đỡ vào trong xe.

Đồ dùng nằm viện, đã sớm chuẩn bị xong cho vào túi hành lý, chỉ cần cầm đi, cho nên tốc độ rất nhanh. Tài xế trực tiếp lái ô-tô đến bệnh viện, dọc theo đường đi, Tô Tô đau đến nỗi mồ hôi lạnh chảy ròng, cảm giác bụng của mình giống bị người cầm dao đâm, khiến cho cô ngay cả thời gian thả chậm hít thở cũng không có.

Mộ Tư Dạ sau khi cúp điện thoại di động, lấy áo khoác trực tiếp chạy đến bệnh viện, hoàn toàn không để ý bọn họ đang bàn một dự án lớn vượt qua ba triệu Đô-la. Hắn ngay cả chờ thang máy thời gian đều không muốn, trực tiếp ba chân bốn cẳng, từ cầu thang thoát hiểm chạy một mạch mười chín tầng xuống dưới lầu, nhanh chóng chui vào ghế lái, khởi động động cơ, chuyển

động tay lái, nhanh chóng rời đi. Tất cả động tác làm liền một mạch, nhanh chóng lưu loát, tựa như đang diễn phim hành động.

Mộ Tư Dạ xông qua nhiều lần đèn đỏ, phía sau đuổi theo hai, ba xe cảnh sát giao thông, thối còi cầm cái loa ý bảo hấn dừng lại, nhưng mà hấn hoàn toàn không để ý, đạp măn chân ga, mạnh mẽ lao về phía trước, vốn phải cần 20' đường xe, khi hấn điên cuồng, nhưng chỉ tốn không tới mười phút! Lúc này nhìn lại sau lưng một chút, đã không còn thấy thân ảnh của cảnh sát giao thông.

Mộ Tư Dạ khẩn trương chạy vào bệnh viện, trực tiếp chạy đến bên ngoài phòng sinh, nhưng mà hấn tìm tới tìm lui, lại không tìm được Tô Tô, thậm chí ngay cả ông nội cùng Chị Trương đều không ở đây. Mộ Tư Dạ trong lòng không khỏi một hồi kinh hoảng, không nhìn được suy đoán, sẽ không phải là Tô Tô đã xảy ra chuyện gì?

Hấn vội vàng tiện tay kéo một hộ sĩ hỏi thăm, nhưng mà hộ sĩ lại nói cho hấn biết, danh sách sản phụ, căn bản cũng không có tên Tô Tô.

“Không thể nào!” Mộ Tư Dạ nắm quyền, bên trán bởi vì khẩn trương quá độ mà gân xanh nổi lên.

Đang lúc hấn mờ mịt không biết phải làm sao, một nhóm người đẩy giường bệnh đã chạy tới, Mộ lão gia xa xa liền thấy Mộ Tư Dạ, vội vàng vẫy tay về phía hấn, “Dạ! Mau tới đây giúp một tay, Tô Tô ở chỗ này!”

Mộ Tư Dạ không còn kịp lau mồ hôi, nhanh chân chạy tới, lại bị Mộ lão gia liếc mắt, “Từ công ty của cháu lái xe tới đây, phải mất 20' đi? Nhưng thế nào cháu so với chúng ta còn tới trước? Thật là kỳ quái!”

Mộ Tư Dạ vô lực cười cười, không có nói chuyện mình bởi vì nóng nẩy, mà ở trên đường đua xe.

Hấn thấy Tô Tô đau đến sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lớn cỡ hạt đậu, một giọt một giọt rơi xuống, rất đau lòng. Hấn cầm tay Tô Tô an ủi cô, “Không cần khẩn trương, không có sao không có sao, con của chúng ta rất nhanh liền ra gặp mặt chúng ta...”

Tô Tô cắn răng nghiêng lợi nhìn hẩn chăm chăm, khó khăn nói một câu: “Em không khăn trương... Anh cũng không cần khăn trương...”

Mộ Tư Dạ toàn thân bấp thịt cứng ngắc, bóp đau tay của cô, nhưng vẫn mờ mịt không biết. Tô Tô vốn đang rất sợ, nhưng nhìn thấy bộ dáng này của Mộ Tư Dạ, tự dưng cả thấy tuyệt không sợ hãi.

Không bao lâu sau, Tô Tô liền bị đẩy vào phòng sinh, Mộ Tư Dạ vẫn đứng ở ngoài cửa, khăn trương đi tới đi lui, vòng tới vòng lui...

“Cháu dừng lại, chớ đi! Cháu đi suốt đầu ông muốn ngất xỉu rồi đây!” Mộ lão gia thở dài, kéo Mộ Tư Dạ ngồi vào vị trí đợi. Nhưng mà không có ngồi được mấy phút, Mộ Tư Dạ lại đứng lên, tiếp tục khăn trương đi tới đi lui, hẩn cắn bản là không thể ngồi yên!

Đột nhiên, trong phòng sinh truyền đến một đạo thanh âm vang lên tiếng trẻ con khóc, Mộ Tư Dạ vẫn như cũ khăn trương. Cho đến khi trong phòng sinh truyền tới đạo thứ hai thanh âm trẻ con khóc, Mộ Tư Dạ rốt cục bởi vì khăn trương quá độ, mà từ từ ngã xuống đất... (Nee: **cười lăn lôn* vk sinh ck ngất.. =]]~*)

Ngày thứ hai, tin tức người thừa kế của Mộ thị, bởi vì vợ sinh con, khăn trương quá độ ở ngoài phòng sinh té xỉu, cùng tin tức Mộ thị lão tổng, mừng long phượng tôn, đăng ngay trang đầu tờ báo.

Tô Tô trong lúc mang thai, bị Mộ Tư Dạ ra lệnh cưỡng chế cấm nhìn bất kỳ thứ gì có liên quan tới sắc tình, phạm là H manga, tiểu thuyết, phim AV đều không được nhìn, chỉ sợ đứa nhỏ sinh ra, sẽ có đức hạnh giống cô!

Hôm nay, Tô Tô nhin mười tháng, thật vất vả sinh hạ đứa trẻ, đã không thể nhẫn nại được nữa, liền thừa dịp Mộ Tư Dạ đi ra ngoài làm việc, vừa mang đứa trẻ, vừa lấy ra trân quý phiền tử, nhìn xem hung phấn vô cùng. Nhưng mà trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, cô giấu khá hơn nữa, cũng không có biện pháp ngăn cản được Mộ Tư Dạ đánh bất ngờ kiểm tra...

“Ô Tô Tô!” Mộ Tư Dạ lúc trở về, liền nhìn thấy một màn như vậy, Tô Tô hai tay ôm một đứa nhỏ, ánh mắt lại là nhìn chằm chằm màn hình, nước miếng chảy ra. Hơn nữa, Tô Tô gần đây sở thích còn thay đổi, không nhìn AV, đổi sang xem GV! (*AV: phim xxx Boy&girl; GV= gay video: phim xxx gay*)

Mộ Tư Dạ thấy trong phim, hai người đàn ông quần quít ở chung một chỗ, chỉ cảm thấy nổi lên một trận da gà. Hắn tiến lên cầm điều khiển ti vi, liền tắt TV, nhìn cô, lạnh giọng quát lớn: “Em không nên quá mức như thế!”

“Dạ... Cho em xem một chút đi! Có trai đẹp lại...”

Mộ Tư Dạ cười lạnh, “Anh còn không đủ để em xem?”

“Ah...” Chỉ là muốn đổi lại khẩu vị thôi! Ngày ngày ăn quá tốt, cũng sẽ ngán...

“Thương lượng bất thành, không thương lượng gì cả, hai đứa bé còn nhỏ, em làm mẹ mà như vậy? Có ai như em giống vậy dạy đứa trẻ sao? Anh không muốn làm cho bọn họ biến thành bộ dạng đức hạnh giống em!”

“Ồ... em, em chỉ là học... Học tập một chút mà thôi.” Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ mặt lạnh như băng, vội vàng nói nhỏ giải thích.

“A, học tập? Vì anh sao?” Mộ Tư Dạ tiến tới gần cô một chút, trên mặt có mang theo nụ cười nguy hiểm.

“Ừ, đúng vậy!” Tô Tô vội vàng nói hùa theo.

“Cái dạng này... Anh dạy cho em, không phải tốt lắm sao?”

“Cái gì?” Tô Tô tròn to hai mắt, thấy Mộ Tư Dạ đã bắt đầu cởi quần áo, sau đó nhanh chóng chặn lại môi của cô.

“Ừm... Nhưng! Con...”

“Con còn nhỏ, không hiểu chuyện...”

“Ừm ừm...” Tô Tô còn muốn nói nhiều hơn, nhưng mà đôi môi đã bị Mộ Tu Dạ vững vàng che lại, ngoại trừ phát ra thanh âm rên rỉ. Mộ Tu Dạ vừa đồng thời dạy Tô Tô vừa “dạy” con của mình.

Chẳng qua là, “Giáo dục” đứa nhỏ... Có nhất thiết cần sớm như vậy không?

< Hết >

